

SabaH

BOSNIAN-AMERICAN INDEPENDENT NEWSPAPER

Cijena \$1.50

New York 23. Jun 2000. Broj 132. Godina III

Price \$1.50

U ovom broju specijalno za SabaH

dr. NIJAZ DURAKOVIĆ:
KANTON JE SADA
PRAKTIČNO DRŽAVA

RASIM DELIĆ:
NISMO UČINILI
DOVOLJNO U ODBRANI
SREBRENICE I ŽEPE

SabaH NA INTERNETU: www.Sabah-ba.com

SVJEDOČENJE O BOSNI PRED AMERIČKIM KONGRESOM

U utorak 13. juna 2000. godine, održano je saslušanje pred komisijom Kongresa USA za sigurnost i saradnju u Evropi, poznatim pod imenom Helsinška komisija kongresa kao svjedoci pred komisiju su pozvani general Wesley K. Clark raniji vrhovni komandant savezničkih snaga u Evropi, ambasador James Pardew, zamjenik glavnog specijalnog savjetnika predsjednika i Secretary of State za Kosovo i implementaciju Daytona, ambasador Robert Barry, šef misije OSCE u BiH, te sa bosanske strane dr. Haris Silajdžić, član Stranke za BiH, član Parlamenta BiH, bivši predsjednik Vlade BiH, Selim Bešlić, gradonačelnik Tuzle, naknadno je pridodat listi svjedoka Milan Trbojević, pravni savjetnik Milorada Dodika, predsjednika Vlade RS.

Saslušanje je najavljeno pod naslovom: Budućnost Bosne po Daytonskom Sporazumu. Odmah je naglašeno da se približava petogodišnjica potpisivanja Dejtonskog sporazuma, te da USA ima oko 6.200 vojnika u Bosni i da je USA dala blizu 10 milijardi dolara za vojne operacije u BiH od početka devedesetih godina. Naglasivši da je u BiH ubijeno 200.000 uglavnom civila desetina hiljada silovano i mučenostanovništvo u logorima i protjerano sa svojih ognjišta. Napredak u implementaciji Dayton Agreementa (DA) je neodgovarajući iako je DA zaustavio skoro četvorogodišnji rat čuven po agresiji i etničkom čišćenju. Poziv je upućen za hapšenje i suđenje optuženim za ratne zločine, zločine protiv čovječnosti i genocid ističući vođu srpskih ekstremista Radovana Karadžića, njegovog vojnog pajdaša Ratka Mladića i Slobodana Miloševića predsjednika Jugoslavije, koji su stvarali sukob. General Clark je rekao da je rizik njihovog hapšenja daleko preveličan. Otvarajući saslušanje, predsjednik komisije, kongresmen C. Smith je rekao: "Potpisivanje Dayton donijelo je olakšanje ali ne trijumf. Napravljeno su mnogi kompromisi, uključujući podjelu države u dva entiteta a i pregovarajući sa Slobodanom Miloševićem, osobom koja je najviše odgovorna za sukob." Potom je naglasio, da je Dayton došao prekasno: "Svijet je gledao kako ljudi gube njihove kuće, prijatelje i vlastite živote. Međunarodna zajednica može ukazati na uspjehe koji nam daju razloga da se nadamo, ali ne i da budemo zadovoljni". Kongresmen S. Hoyer pozvao je za zero option, to jest nultu soluciju koja neće dozvoliti više od nule izbjeglih i protjeranih više od nule zaprekla za sigurno kretanje građana unutar cijele zemlje, ništa više od nule optuženih ratnih zločinaca koji se

slobodno kreću, to jest koji nisu uhapšeni, ništa više od nule da se dozvoli diskriminacija osnovana na etničkoj pripadnosti.

U svom svjedočenju ambasador J. Pardew je prihvatio da je DA prije svega dogovor o prekidu neprijateljstva ali i osnova za izgradnju demokratske strukture zemlje, dodavši da je Dayton ostavio u mjestu ratnu strukturu vlasti. Naglasio je potom da se u BiH trebaju integrisati vojne snage, slobodne od vanjskog utjecaja, orijentisane prema NATO-u i podložne državnim civilnim autoritetima. Da bi se to postiglo Hrvatska i Srbija moraju zaustaviti njihovu vojnu pomoć nacionalnim armijama u BiH. Hrvatska je to nedavno učinila, dok srpske snage u BiH ostale su uglavnom pomagane i upravljane iz Begorada. Pardew je naglasio da su se sve strane u Daytonu složile da država Bosna i Hercegovina kao jedna država ostaje sastavljena od dva entiteta u kojima žive tri konstitutivna naroda, a potom dodao da su tome na putu tri prepreke, prva je rat i njegove posljedice, pritom naglasivši da narodi BiH nisu neprijateljski jedan drugom, te on ne misli da je budući sukob neizbježljiv. Druga prepreka je nacionalizam i netolerantnost što Milošević podržava. Treća prepreka je naslijeđe zaostalo iza više desetljeća komunističke vlasti što će se prije svega osjetiti u izgradnji demokracije, te oslobađanju od prihvatanja autoritativnih lidera, te stranačke kontrole nad sredstvima informisanja i ekonomije, a što vidimo i kod drugih istočno-evropskih zemalja. Ambasador Pardew je govorio kao predstavnik Clintonove administracije te je rekao: "Ja ne vjerujem da je ponovno pregovaranje o Daytonskom ugovoru u našem (USA) interesu, podsjetivši da na nedavno održanoj konferenciji Savjeta za implementaciju mira (DA) u Briselu je upućen poziv svim stranama u BiH da ubrzaju implementaciju Daytonskog Sporazuma.

Iza ambasadora J. Pardew svjedočio je šef OSCE ureda u BiH ambasador Robert Barry. On je započeo svoje izlaganje s novim oharabrujućim podacima o broju povratnika svojim kućama tako da su ti podaci izgledali kao dolaze iz kuće za uljepšavanje, ali je završio trezveno naglasio da je povratak ključno pitanje povezan sa mogućnošću zapošljavanja i obnovom porušenih kuća i sela. Barry je naglasio potrebu integracije tri armije u BiH, a i svoje mišljenje da neke promjene u DA su poželjne, ali da prije promjene DA prvo treba isti implementirati. Dosta svog izlaganja posvetio je političkim strankama pri

čemu se osjetio njegov navijački a ne neutralni stav. On je naglasio da u Sarajevu gdje su kako je on rekao muslimani (a ne Bošnjaci) u većini u dvije najveće općine za gradonačelnika ili predsjednika općina izabrani u jednoj Srbini a u drugoj Hrvat, a tako u Mostaru za potpredsjednika općinskog skupštine izabran je Srbin.

Poslije ambasadora Barry-a, pozvan je dr. Haris Silajdžić koji je u svom svjedočenju naglasio da Dayton Agreement u sebi sadrži ujedinjujuće i razdvajajuće činioce, objašnjavajući da su nacionalističke stranke i njihovi zaštitnici iz susjednih zemalja, koriste razdvajajuće činioce Dayton svojim tumačenjima, dok međunarodna zajednica je nepotrebno tolerantna prema tim tumačenjima i nije dala dovoljno pomoći unutrašnjim snagama da dođe do obnove multietničke države BiH. On je istakao da je Međunarodni sud za ratne zločine u Haagu utvrdio da se radilo o agresivnom ratu protiv suverene države BiH, a što je uključeno i u raznim rezolucijama Savjeta Bezbjednosti Ujedinjenih Naroda još u toku agresije. Postoji utisak da kod nekih i želja da agresiju naziva građanskim ratom i na taj način učini sve strane jednako krivim izjednačavajući žrtvu (prije svega Bošnjake, ali i druge pro Bosance) sa agresorom prije svega Miloševićem Srbijom a na drugom mjestu Tuđmanom Hrvatima. U svojoj knjizi "Završiti rat" (To End a War), glavni arhitekt Dejtonskog sporazuma Richard Holbrooke priznao je da je njegova najveća greška bilo priznavanje Republike Srpske. Silajdžić je rekao da je Republika Srpska stvorena agresijom i genocidom i da ustavna rješenja dozvoljavaju na etnicitetu zasnovanu vladu na svim nivoima od predsjednika prema dole. Po Silajdžiću prespora implementacija Daytona nije doprinijela obnovi multietničke BiH, nego je dozvolila da se očuva status quo (zatečeno stanje ostvareno agresijom etničkim čišćenjem i genocidom, pa i da se učvrsti. Govoreći o povratku prognanih on je kao zapreku naveo: sigurnost, jer su mnogi povratnici bile žrtve brojnih napada na njih i na njihovu imovinu, potom diskriminaciju, jer po ustavu samo Srbi imaju ustavni status u RS a u Federaciji Bošnjaci i Hrvati tako je to po njemu suprotno duhu Ustava. Govoreći dalje on je dodao problem vlasništva, jer mnogi povratnici nisu u stanju dobiti u posjed svoju imovinu a tome je dodao ekonomske probleme prije svega zapošljavanje što posebno pogađa mlade. Svjedočeci o povratku Silajdžić je iznio statističke podatke koji

daju potpuno suprotnu sliku onome što šef ureda OSCE Barry rekao. Po Silajdžiću do 31. augusta 1999. povratak manjima u BiH iznosio je 100.714, što je manje od 5% svih izbjeglica koje je izazvao rat. To su podaci Međunarodne krizne grupe (Internacional, Crisis Group) objavljeni 30. maja 2000. To znači da oko 1,189,152 uključujući i 836.500 izbjeglih unutar svog entiteta nemaju siguran pristup svojim kućama i imovini. Od ovih 836.000 izbjeglice 58% žive u Federaciji a 42% u RS.

Govoreći o izborima on je izrazio bojazan da naturajući izbore i izborna pravila oni se koriste za cementiranje etničkog čišćenja. Naveo je primjer Zbornika gdje je predratno stanovništvo bilo 60% bošnjačko, a izborni tijelo Bošnjaka je palo na 40% na predzadnjim odnosno 23.5% na zadnjim. Slična je situacija i drugdje te je dodao primjer Bratunca gdje je preratno bošnjačko stanovništvo iznosilo 68% a glasači na zadnjim izborima 30%. Ja se pitam tko je kriv za to? Uvjeren sam da je krivnja i do nas, ali i do onih koji su preuzeli na sebe sprovođenje izbora, pa tako i registraciju. Ponašaju se tako kao da im je stalo da se glasačko tijelo Bošnjaka umanjuje i sutra ćemo i mi i istoričari govoriti o političkom etničkom čišćenju, ot jest "izgonu" Bošnjaka iz registra birača, to jest biračkih spiskova.

Po završetku Silajdžićeva svjedočenja, govorio je Selim Bešlić gradonačelnik Tuzle, koji je rekao da je Dayton vanredno sredstvo da se zaustavi rat ali da je mana Daytona što je prihvatio rezultate etničkog čišćenja. Po njemu mora se izvršiti revizija Dayton a da bi se uspostavili jaki centralni organi države BiH. Bešlić je naglasio da u BiH nikada nije bilo rata uzrokovano unutrašnjim faktorima i da i Prvi i Drugi svjetski rat uneseni su u BiH izvana i da zadnji rat, agresija na BiH je nastala izvana preko Miloševića i Tuđmana i njihovih suragata. Doprinos BiH raspadu Jugoslavije je najmanji po mišljenju Bešlića.

Iza Bešlića govorio je Milan Trbojević, pravnik savjetnik Milorada Dodika, premijera RS utrošio je dosta svog vremena dajući priznanje premijeru Dodiku. On je bio isključivo protiv revizije Dayton a, ističući potrebu da se ima više vremena da se sve prilagodi novim odnosima uz to ističući potrebu za finansijskom pomoći, kako je to zabilježeno u zapisniku saslušanja. Po završenom saslušanju pojedini članovi komisije postavljali su pitanje te se postavilo pitanje i o obnovi porušenih džamija od srpske vojske. Pardew je odgovorio da se džamije obnavljaju, ali

je na dalje pitanje dodao da se one obnavljaju u Federaciji. Pitanje je postavljeno Trbojeviću što je s džamijama u Banja Luci, našto je on odgovorio da do toga nije još došlo, ali da je obnova u principu prihvaćena, nakon čega je slijedilo pitanje: Da li će vlada RS finansirati obnovu damija? Na to je Trbojević odgovorio da za to nema sredstava. Kongresmeni J. Pitts, C. Smith su istakli da obnova džamija razorenih vojskom RS u toku rata imala bi zanačajan duhovnu i simboličnu vrijednost. Kongresmeni B.L. Cardin i Frakl Wolt založili su se za snažno gonjenje ratnih zločinaca a kongresmen E. Engel se založio za ubrzan povratak prognanih, posebno u krajeve gdje su oni manjina. Na ovo je odgovorio ambasador Barry dodavši da je za povratnike potrebno osigurati stan i posao a da bi preživjeli. On nažalost nije rekao kako to postići da li prognani treba da ostanu prognani dok im se ne nađe mjesto za stanovanje i posao i tko to treba da učini. Saslušanje je trajalo tri i pol sata i pokazalo je interes američkog kongresa za mir u BiH, povratka prognanih, ganjanje ratnih zločinaca i osiguranje nastajanja multietničke države BiH. Prisutni kongresmeni potvrdili su svoje poznavanje prilika u BiH, a kako i nebi kada su mnogi od njih posjetili BiH od početka rata 1992. godine više puta. Oni su potvrdili svoj visoki moral stavši na stranu onih od kojih se sve htjelo uzeti pa i život.

N. ŠAĆIRBEY

AMERICAN MUSLIM COUNCIL OD 22. DO 25. JUNA

Od četvrtka 22. juna do nedjelje 25. juna 2000. godine, American Muslim Council imaće svoju nacionalnu skupštinu. Skupština se održava u Sheraton Crystal City Hotelu u Arlingtonu predgrađu Washingtona. Za četvrtak su predviđene aktivnosti pod nazivom "Muslim Day On Capitol Hill", koji će se završiti s večerom sa članovima kongresa. Za petak su predviđene aktivnosti koje uključuju i "White House Briefing", to jest razgovor s predstavnicima administracije o problemima koji su od posebnog interesa za američke muslimane. Očekuje se da će se skupu obratiti i predsjednik W.J. Clinton.

Federal, New York State and local laws prohibit discrimination because of race, color, religion, sex, age, marital status, national origin or disability in connection with the sale or rental of real estate. This publication does not knowingly accept advertising in violation of these laws. This publication does not knowingly accept advertising which is false or misleading, and makes no representation as to the truth, falsity, safety or effectiveness of the products or services of any advertiser.

SabaH: Bosnian - American Independent Weekly Newspaper, New York - Publisher i glavni urednik: Šukrija Džidžović

Tehnički urednik: Mirsada Džidžović * Sportski urednik: Elvir Kolenović * Marketing: Ertana Kolenović

Savjet lista: dr. Nuriya Medunjanin-Preljvukaj, Asim Čemalović, dr. Ismet Osmanović, Ms. Rouse M. Guinness, Dipl. ing. Iva Vukman, Rašid Nuhanović

Saradnici: Bedrudin Gušić (Boston, Ma); Izet Čerimagić (London/Canada); Miralem Pervizović (Malmo - Švedska), Muhamed Ković (Utica, NY) Ismet Herović (Zenica BiH) Elvedina Tucaković (Boise, ID) Zijad Bećirević (Burlington, VT)

Safeta Obhodaš (Njemačka), Osman Guzina (Alexandria, VA) Sead Numanović (Columbia, MO), Nihad Krupić (Vancouver/Canada), Erkin Medjedović (Chicago, IL)

Svako lično mišljenje nije i mišljenje redakcije. Rukopisi, fotografije i vijesti se ne vraćaju. Redakcija zadržava pravo objavljivanja svih prispjelih priloga na našu adresu bez nadoknade, ukoliko ne postoji pismeni ugovor o visini honorara.

Adresa redakcije: SabaH 30-05 43. Street - Astoria, New York 11103 Tel: (718) 267-1299 ili (718) 267-1242 Fax: (718) 267-1257

SabaH na Internetu: www.Sabah-ba.com *** WEB MASTER - Afan Pašalić *** E-mail: sdzidzovic@aol.com

List je registrovan kod State of New York pod rednim brojem: EIN 11- 3482491 od 7. aprila 1998. godine.

OSCE - Zaključena analiza biračkih spiskova

OSCE-misija u BiH zaključila je analizu biračkih spiskova i ustanovila da su tvrdnje o ozbiljnim greškama n e o s n o v a n e . Misija je ustanovila da su mnogi problemi mogli biti riješeni na lokalnom nivou tako što bi općinske izborne komisije osigurale da birači budu pravilno upućeni na biračka mjesta i informirani o bilo kakvim promjenama. Istraživanje OSCE-a se fokusiralo na spisak birača, općinske izborne komisije i na žalbe koje su upućivale političke partije i pojedinci. Analizirano je 2.000 slučajeva gdje su birači bili izostavljeni iz biračkih spiskova i zaključeno da nije bilo osnove za takve n a v o d e .

OSCE je utvrdio da se birači nisu ponovno registrirali kada su mijenjali mjesto boravka ili kada su se vratili u BiH iz inozemstva. Oni su bili na spiskovima za glasanje izvan zemlje ili na spiskovima u prijašnjoj općini, ali ne i na spisku u onoj općini u koju su se vratili. Druga grupa su oni koji su ranije glasali lično u predratnim općinama. Ukoliko se nisu preregistrirali s poništenih 999 biračkih mjesta (biračka mjesta za raseljena lica) na one regularne, mogli su greškom biti upućeni na biračka mjesta za glasanje u odsustvu u općinama u kojima žive. Ovakvi birači moraju provjeriti svoju registraciju. Misija OSCE-a nastavlja usko surađivati s općinskim izbornim komisijama kako bi osigurala da su birači upućeni na pravilna biračka mjesta za opće izbore. OSCE očekuje od komisija da budu marljive u njihovim naporima da informiraju birače gdje treba da se upute i poziva sve birače da provjere status registracije. OSCE potiče birače koji su se selili, vratili iz inozemstva ili one koji su glasali putem nepotvrđenih glasačkih listića na prošlim izborima da posjete najbliži Centar za registraciju birača. Gradani u zemlji koji žele glasati na općim izborima 11. novembra mogu se registrirati do 10. jula, saopćeno je iz OSCE-a.

OSCE - razgovor o tkz. "P-2" formularu je zabluda

Ambasador Robert Barry, Šef Misije OSCE-a za Bosnu i Hercegovinu, je danas pozvao predstavnike političkih partija da prekinu diskusiju o tkz. 'P-2' formularu, nazivajući ga zabludom i potpuno pogrešnim predstavljanjem činjenica biračima Bosne i Hercegovine. "Nastavljene diskusije u javnosti o tkz. 'P-2' formularu i njegovoj navodnoj primjeni u izbornom procesu od strane OSCE-a, jednostavno nisu istina," kaže Barry. "Ovo pogrešno predstavljanje činjenica i istine je z a b l u d a . Dužnosnici u strankama nastavljaju da diskutuju o tkz. 'P-2' formularu koji OSCE ne koristi još od izbora 1996. Ovaj formular su birači koristili kako bi naveli gdje namjeravaju živjeti, dakle, ne navodeći neophodno gdje trenutno žive ili gdje su živjeli 1991. "Političke stranke nastavljaju da vode diskusije o tkz. 'P-2' formularu jer ne žele da razgovaraju o stvarnim problemima "kruha i putera" u Bosni - otvaranju radnih mjesta, reformi ekonomije, usvajanju izbornog zakona koji će kreirati suverenu državu," rekao je. "Oni bi radije pogrešno predstavljali činjenice nego razgovarali o problemima od stvarne važnosti." Birači za opće izbore zakazane za 11. novembar, 2000, imaju pravo registrovanja i glasanja u općini gdje su stalno boravili prije 2. aprila, 1992, ili u njihovoj prije-ratnoj općini; ili u općini gdje osoba stalno boravi najmanje šest mjeseci u vrijeme registracije a u skladu sa zakonom.

OSCE - PRAVILA ZA OPĆE IZBORE ZAHTIJEVAJU VIŠE

TRANSPARENCIJE

Privremena izborna komisija (PIK) je poslala snažnu poruku političarima širom Bosne i Hercegovine, kada su nedavno usvojili nova pravila koja imaju strožije standarde za predstavljanje javnosti finansijskih izvještaja o izbornim kampanjama, čime se povećava transparentcija za dolazeće opće izbore koji su zakazani u novembru. Tokom ovih općih izbora zahtjeva se potpuna transparentnost, u slučajevima kršenja ovog pravila, primjenjivat će se ozbiljne kazne koje mogu voditi i do decertifikacije političkih s t r a n a k a . "Privremena izborna komisija će posebno obratiti pažnju na zabranu stranakama da koriste sredstva iz kompanija koje su u javnom vlasništvu za finansiranje kampanja," - rekao je ambasador Barry, Predsjedavajući PIK-a. "Ova nova pravila nadopunjuju postojeća pravila PIK-a o konfliktu interesa i još su

jedan korak prema kidanju veza između politike i ekonomije u Bosni i Hercegovini." Novi zahtjevi u okviru novih pravila o finansiranju, podrazumijevaju sljedeće: * Stranke, koalicije i nezavisni kandidati koji učestvuju u izborima moraju podnijeti finansijski izvještaj za tri mjeseca prije podnošenja prijave, koji će prikazati njihovu finansijsku situaciju, imena donatora ili drugih koji su na neki način doprinijeli njihovom budžetu. U dodatku, ne kasnije od 30 dana nakon sto PIK objavi rezultate, finansijski izvještaj mora biti podnesen PIK-u koji obuhvata period od dana kada je podnesena prijava za izbore do certifikacije rezultata. * Ovi izvještaji moraju pokazati svu gotovinu, sve prihode i plaćanja na osnovu članarine, doprinose iz inostranstva, doprinose od fizičkih i pravnih lica, doprinose u vidu dobara i usluga, povratu na materijalna sredstva i poduzetničke

aktivnosti, krediti, zajmovi, donacije, povrat finansijskih sredstava, drugi tekući troškovi i drugi izvori u periodu za podnošenje izvještaja, koji je određen od strane P I K - a . * Identifikacija osobe ili izvora bilo kakvog plaćanja u iznosu od 1000 KM ili više i identifikacija osobe koja je primila plaćanje. * Totalna suma svih računa za plaćanje i totalna suma svih troškova; i * Suma i priroda svih tekućih dugova i obaveza osobe koja podnosi izvještaj Privremenoj Izornoj Komisiji. Sve stranke, koalicije i nezavisni kandidati moraju podnijeti aplikacije OSCE-u do 5.jula 2000. Prijave se mogu dostaviti u bilo koji ured OSCE-a u BiH. Za kopiju obrasca za finansijski izvještaj kampanje i garanciju za stranake da će raditi u skladu sa Poglavljem 16 PIK-ovih pravila i propisa, molimo Vas da nazovete OSCE-ov pres ured ili da odete na web stranu www.oscebih.org.

Western Union® – znači isto kao da ste novac vi uručili lično

Kada novac pošaljete preko Western Union-a, možete biti sigutni da će stići sigurno i na vrijeme. Zahvaljujući našoj svijetloj mreži, prenos novca je jednostavan i traje samo jedan minut. Vi možete ček novac poslati putem telefona, koristeći vašu kreditnu karticu. Vaši voljeni mogu podići novac u

jednoj od 82.000 lokacija u 180 zemalja svijeta, uključujući i Bosnu i Hercegovinu. Kada se vaša familija oslanja na vas, vi se možete osloniti na Western Union. Dakle, kada šaljete novac vašim najdražim, pošaljite ga preko Western Union-a, jer to je kompanija koja uživa povjerenje.

Za još detaljnije informacije nazovite:
u USA i Kanadi

1-800-325-6000

www.westernunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER

Najbrži način da pošaljete novac u svijetSM

Intervju sa hafizom Ismetom ef. Spahićem zamjenikom reisu-l-uleme i imamom u Begovoj džamiji (2)

“OKUPLJAJMO SE OKO SVEGA ONOGA ŠTO NAM POMAŽE DA OČUVAMO NAŠ IDENTITET”

“Kad klanjamo okrenemo se prema Kibli a čim predamo selam trebamo se okrenuti prema svojoj Bosni”

Intervju vodio: Rašid NUHANOVIĆ

SabaH: Postoje određene tvrdnje da islam u BiH nije dovoljno razvijen, te prema tome ni jak. U ovom ratu se pokazalo da je veliki broj Bošnjaka dao svoje živote na Allahovom putu i za islam, jer su ginuli samo zato što pripadaju islamu i tako po našem vjerovanju postajali su šehidi. Kako Vi tumačite to da nam se prigovora da smo slabi muslimani a s druge strane da ljudi daju i svoje živote u odbrani svoje vjere, familije i države.

I. Spahić: Teško je dati precizan odgovor. Jer, islam je jedna živa voda ne može se ugasiti. On je bio gušen više od pedeset godina u tom ateističkom vremenu odnosno komunističkom ili borbenom ateizmu. Taj borbeni ateizam se prvenstveno odnosi na nas muslimane, jer su oni mogli sve slave da podržavaju kod kuće i nije im trebala nikakva dozvola, ni Srbima ni Hrvatima. Ako je musliman trebao da napravi kod kuće mevlud ili tehvid gdje će iznijeti fildžan kafe ili komad hljeba ili lepinje trebao je za to tražiti dozvolu i plaćati takse u opštini ili SUP-u. Svi praznici su bili njihovi. Nedjelja je njihov praznik i tada oni mogu da odu u bogomolju. Petak nije nikad bio praznik niti je musliman mogao da ode na džummu. Ukinut nam je bio kazan u armiji. Morali smo ići na zajednički kazan, dakle sve što se poduzimalo u toj, hajde da kažem socijalističkoj Jugoslaviji, bilo je upereno protiv muslimana s namjerom da ubije u nama duh i moral. On je izgledao navodno ubijen. Ali, došle su okolnosti koje su ga trgnule. To je isto kad sagori vatra i kad pogledate na ognjištu nema više vatre nego samo ostane lug, puhne vjetar odnese lug a ona žiška plane. To je planulo u srcima naših muslimana Bošnjaka koji su zaista samo zahvaljujući vjeri dali takav otpor, jer nisu imali ni dovoljno oružja ni opreme, ni dobrih cipela, jedino su imali dobru vjeru. S tekbirom su naši ljudi išli da ginu. Ja ću vam navesti dva slučaja. U mom komšiluku je bio jedan momak koji je poginuo kao šehid a koji nije znao sigurno da prouči ni Bismile. I upravo taj Ramazan pred agresiju na Bosnu, kad smo se vraćali iz Begove džamije u njegovoj kući je pijanka. Znači šta znači da musliman uz Ramazan napravi pijanku sa alkoholom dakle nije imao nikakve ni vjerske tradicije da poštuje datum i Ramazan. Mi smo imali u Bosni prije ovog i prije Drugog svjetskog rata situaciju da su muslimani poštivali pravoslavce i katolike u njihovim

HADŽI HAFIZ EF. ISMET SPAHIĆ

tradicijama da su pravoslavci i katolici poštivali muslimane i nisu htjeli pred njima zapaliti uz Ramazan, jer su znali da oni poste i nisu htjeli pušiti. Međutim, vidite u toj kući se nije ni to poštivalo i šta se dešava. Krenula je agresija, ja sam jedan dan krenuo na podne u Begovu džamiju sa jednim prijateljem hadžijom, kad smo naišli pored ovog mladića on kaže meni: "Hadži hafize, ja i moj rođak - a taj mladić koji je bio sa njim mu je bio rođak - ubili smo juče dva četnika". Sutra dan bio je petak, on je ponovo trebao da ide na liniju. Nije bilo kasarne momci su išli od svojih kuća, sa svojom

odjećom, sa svojom hranom i provede 24 sata na liniji i vraća se kući da se odmori osam ili deset sati i ponovo ide na liniju. Kad je krenuo, momci njegove kolege ga čekaju dok se on sprema ispod ulice je njegova kuća a on je uzeo ogledalo i ogleda se u ogledalu i kaže: "Pogledajte što sam lijep, ako Bog da među šehidima neće biti niko ljepši od mene". To je on govorio oko 11 sati a u jedan sahat je granata pala i on je poginuo i jedva smo uspjeli da se sastavimo da mu klanjamo dženzazu. Dakle 90% naših momaka je išlo u borbu sa vjerom u srcu i to su šehidi. Na Božijem putu su dali

život. I to je ta jačina vjere koja je bila zatrpana, i puhnuo je jak vjetar orkan koji je od iskre napravio plamen. Taj orkan koji se zvao agresija je probudio u golorukom narodu vjeru. Ili drugi slučaj kod Trnova na jednoj koti Laste su osvajale tu kotu gdje su se bili četnici utaborili. Šta se dešava. 42 četnika su ubijena a samo su devetorica momaka iz Laste poginuli. Uvijek je jedan koji se brani jači od tri četiri koji ga napadaju. Ovdje je bilo obratno. Gine naših devet momaka a njihovih 42 i naši osvajaju kotu. I u toj situaciji upada naš momak u njihovu vezu i sluša njihovog

DAN ROĐENJA MUHAMMEDA A . S .

Dan rođenja posljednjeg Božijeg poslanika Muhammeda, alejhisselam, 12. rebiu-l-ewel obilježen je učenjem mevluda u Gazi Husrev-begovoj džamiji u Sarajevu. Vaz je održao Rešid Bilalić, profesor Gazi Husrev-begove medrese, a dovu je proučio hadži hafiz Ismet ef. Spahić, zamejnik reisu-l-uleme. Mevlud za žene u Begovoj džamiji proučen je u četvrtak nakon podne namaza.

komandanta kako psuje i ruži ove što se povlače i bježe sa te kote, a ovaj mu kaže: "Moramo, jer iza svake bukve viču Allahu ekber."

SabaH: Vi ste ovoga puta došli u Ameriku u povodu 5. susreta Bošnjaka Sjeverne Amerike u Čikagu. Bili ste prisutni na Osnivačkoj skupštini Prvog kongresa Bošnjaka SAD-a i Kanade. Kako Vi ocjenjujete ovaj potez osnivanja Kongresa u našoj dijaspori za ovo područje?

I. Spahić: Ja sam vrlo sretan i veoma mi je drago da sam bio prisutan tom svakako istorijskom činu za muslimane Sjeverne Amerike da osnuju jedno tijelo jednu instituciju koja će voditi brigu o muslimanima, koja će povezivati muslimane, koja će učiniti upravo ono da muslimani budu ono što trebaju da budu, odnosno da budu braća i da jedan za drugog osjećaju. Nadam se da će kongres, ako Bog da, uspjati u toj svojoj namjeri, biće poteškoća i porođajnih bolova i uvijek ih ima ali će ovo dijete ubrzo prohodati i ako Bog da brzo potrcati. Nama ovaj Kongres treba da preraste i okupi svu našu dijasporu i Australiju i Evropu. Mi moramo imati jaku dijasporu. Ne možemo očekivati da se svi ljudi vrate iako je to naša želja i mi bi stvarno voljeli da se svi ljudi vrate u svoju domovinu. To je iluzorno očekivati, ali nije iluzorno očekivati da se naši ljudi povežu i da naprave jedan bošnjački lobi, jer ako imamo jaku dijasporu onda će i nama u domovini biti lakše. Dijaspore je fakat iznijela dobar dio tereta ovoga rata i agresije na Bosnu i

(nastavak na slijedećoj strani)

(nastavak sa prethodne strane)

Hercegovinu na svojim leđima pomažući svojim ljudima, jer niko nije tamo radio a ipak su se nekakve pare iz dijaspore slijevale u domovinu. I zato mi je drago i vjerujem da je ovo istorijski korak i to dobar korak u bolju budućnost Bošnjaka muslimana u ovim krajevima pa i šire.

SabaH: Dakle, bili ste gost u jednom od naših najjačih džemata u inostranstvu i najvećem u Americi u Čikagu. Večeras ste istovremeno ovdje u jednom takođe jačem džematu u New Yorku u Astoriji u Alipašinoj džamiji siguran sam da Vas to čini sretnim i da je to možda put i za ostalu našu dijasporu. Kakva su Vaša razmišljanja u tom pravcu?

I. Spahić: Ova dva džemata su putokaz kako treba dijaspora da se razvija. Bez džamije, bez centra gdje se muslimani okupljaju nema rada u dijaspori. Zato sam obradovan onim što sam vidio u Čikagu, onim velikim centrom, gdje ljudi mogu da imaju sve sadržaje, gdje im ne treba da plaćaju kiriju da bi ispunili sve svoje sadržaje. Ovdje kod vas u New Yorku, sam zaista obradovan ovom džamijom pruža mogućnost našim muslimanima da imaju gdje da se okupe. Pruža im mogućnost da pokrenu i druge sadržaje. Ovo je opet kažem jedini način da dijaspora opstane. Bez prostorija i to vlastitih prostorija ne može se daleko stići. Ima slučajeva da ljudi uložu u neke prostorije dosta sredstava plaćaju rentu ali gazda dođe i da otkaz i onda se

ponovo traži prostor. Ovako kad čovjek ima svoje to je svakako i dio Bosne. Posebno ovdje u New Yorku ovaj džemat je za kratko vrijeme napravio čudo. Ovo je čak šta više, više čudo nego ono u Čikagu. U Čikagu je to pokrenuo veliki Čamil ef. Avdić, rahmet mu duši. To je bilo prije 20 i više godina. Ovdje je Bajram ef. Mulić došao prije rata, ja čestitam i želim još više uspjeha ovom džematu ovdje i želim da i drugi džemati krenu ovim putem.

SabaH: Osim džamija i džemata u našoj dijaspori ljudi se organizuju i na druge načine. Osnovana su informativna glasila, novine, televizija, radio, postoje i određena udruženja, fudbalski klubovi. Sve su to nosioci našeg identiteta u svijetu. Šta mislite o tome?

I. Spahić: To sve treba negovati i podržavati, jer kroz sve te sadržaje i preko radija, televizije, štampe, fudbala se pomaže da Bošnjaci muslimani ostanu ono što jesu. Pomaže im da se ne zaboravi ono ko su i šta su i pomaže im da sačuvaju bar dio svoje vjere. Poslanik kaže: "Onaj ko ima i zehr u imanu, i jedan trun i jedan atom vjere, kad bude selio pred Allaha ući će u Džennet." Vidite ti sadržaji mu pomažu da sačuva taj dio vjere. Kroz jedan, hajde da kažem folklor preko koga se njeguje svoja baština, njeguje se onako kako se naša nana i prarana na jedan način veselila njeguje se i održava naš bošnjački identitet. Svakako u tom svemu veliku ulogu ima radio TV i štampa. Zato ja preporučujem da se mi okupljamo oko svega onoga što nam pomaže da

očuvamo svoj identitet.

SabaH: Na kraju ja bih Vas zamolio kao zamjenika reis-ululeme kao hafiza i imama u Begovoj džamiji u Sarajevu, da date jednu svoju poruku našim Bošnjacima u Americi i Kanadi a i našoj dijaspori širom svijeta, jer najvjerovatnije će se ovaj tekst moći čitati i preko interneta i tako će biti dostupan široj našoj javnosti.

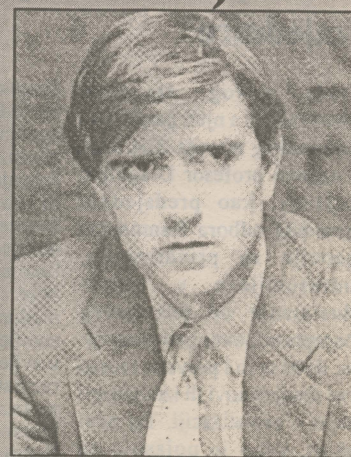
I. Spahić: Moja osnovna poruka je da svi Bošnjaci muslimani nikad ne zaborave odakle su došli da ne zaborave svoju domovinu, i kad klanjamo okrenemo se prema Kibli a čim predamo selam trebamo se okrenuti prema Bosni odakle smo došli. Drugo: ne smijemo zaboraviti nikad ono što nas čini sretnim a to je islam. To je osnovna stvar čuvati islam kod sebe i u porodici. U ovim iskušenjima to je mnogo teže nego u Bosni kao što je u Bosni teže nego u islamskim zemljama, ali vama je ovdje jako jako teško. Postoji tendencija u određenim sredinama da se mi asimilarm. Otežavajuća je okolnost što smo mi evropski narod, rođeni smo u Evropi. Nema nikakve razlike između nas i Evropejaca. Zato se onda lahko utapamo. Vi primjećujete muslimane iz Pakistana Avganistana i Arape oni su ipak prepoznatljivi i oni se teško mogu asimilirati. Izgubiti porodicu ili prekinuti nit vjere u svojoj porodici, biti uzrok da ovo što je 500 i više godina čuvano i da ne daj Bože, sutra sa mnom ne ode u kabur i moja serdžada i tespih i da

moju sedždu niko nema da naslijedi to bi bilo zaista katastrofalno. Ne bi čovjek lahko Allahu za to položio račun. Zato sam rekao da je ovdje veliki džihad borba iako se sačuva da se prenese amanet na djecu, da bar što kažu džumom ili bajramom dođu u džamiju, velika je stvar i da kažu: "Musliman sam,

elhamdulillah, jesam griješnik, ali sam musliman i ja pripadam islamu." To bi preporučio svim muslimanima, prvo sebi a onda svima nama da pokušamo da sačuvamo amanet vjere i da ga prenesemo na naše potomstvo i na našu djecu.

Novi specijalni izaslanik za Balkan Džejms O'Brajen

Džejms O'Brajen, novi specijalni izaslanik američkog predsjednika i državnog sekretara za Balkan, posjetio je u utorak Bosnu i Hercegovinu. O'Brajen je renomirani američki pravnik sa doktorskom diplomom prestižnog Univerziteta Jel. Ovaj bliski saradnik Medlin Olbrajt poznat je i kao jedan od pisaca Dejtonskog sporazuma. Ta karakteristika upućuje da je riječ o dobrom poznavacu ne samo bh. prilika, već i ovdašnjih prevrtljivih političara. Dejtonsko i postdejtonsko iskustvo zasigurno će mu dodatno pomoći u razumijevanju i prevladavanju prepreka koje će se pojaviti tokom njegovog mandata.

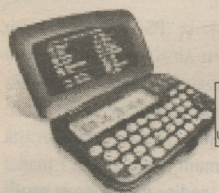

DŽEJMS O'BRAJEN

O'Brajen je na dužnost specijalnog savjetnika za demokratizaciju Balkana, kako se pozicija koju je nedavno dobio i zvanično zove, došao nakon što je njegov prethodnik Džejms Dobins unaprijeđen u pomoćnika Olbrajtove za Evropu. Sama ta činjenica govori dovoljno o njegovom iskustvu, sposobnosti, ali i značaju.

NAUČITE ENGLLESKI BRZO I LAHKO

sa našim najnovijim modelom

\$119.95

U cijenu je uključena poštarina

Language Teacher® ESC2000

ENGLLESKO-BOSANSKI
BOSANSKO-ENGLLESKI

Riječnik i 128K Dvojezični poslovni rokovnik
Glavni riječnik sadrži više od 450.000 riječi uključujući opšte riječi i idiome, medicinske, tehničke, pravne, poslovne termine kao i sleng i opšte izraze

\$49.95

CD sa Language Teacher®98
za Windows 95/98/NT
i program za komunikaciju
PC-Veza za Windows
95/98/NT

Language Teacher® ESC600T

ENGLLESKO ↔ BOSANSKI
ELETRONSKI RIJEČNIK
sa mogućnošću govora
i poslovnim rokovnikom od 128K

Naši riječnici vam mogu pomoći pri rješavanju vaših najvećih problema. A to je da naučite ENGLLESKI na najbrži način i omogućite sebi bolju budućnost. Ovaj riječnik prevodi riječi u sekundama.

MI IMAMO ZA VAS VAŠEG
NAJVEĆEG PRIJATELJA

- Funkcija govora za Engleski jezik
- Riječnik sadrži 475 000 riječi i izraza, uključujući: 36 000 medicinskih termina, 33 000 tehničkih riječi, 29 000 termina za biznis, 28 000 pravnih termina • Elektronska knjiga za Englesku gramatiku sa funkcijom traženja tema • TOEFL test • Priključak za PC-vezu za brzo komuniciranje sa PC • Funkcija uvođenja novih riječi • Više od 200 popularnih idioma • Nepravilni glagoli • 1 200 korisnih izraza • Igra "Pogodi riječ" • Svjetsko vrijeme • Sat • Budilnik • Digitron

NAJBOJI DO SADA !

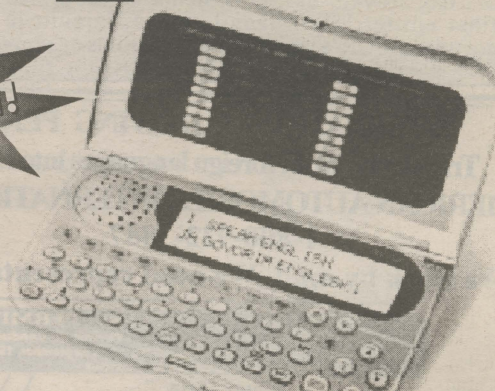
Language Teacher®

www.ectaco.com

GOVORI!

\$249.95

U cijenu je uključena poštarina

POSJETITE NAS U NAŠOJ PRODAVNICI
LINGVOBIT.COM
31-21 31Str., Astoria, Queens

USA: **1-800-710-7920** LOKAL 208

Primamo čekove, Visa, MasterCard, AMEX i novčane uplatnice

Naša adresa je: ECTACO, Inc., P.O.Box 5764 Long Island City, NY 11105

Sabah Bosnian-American Newspaper, 43-07 Broadway, Long Island City, NY
Astoria Video, 42-04 30 Av., Long Island City, NY
Pan Line Travel, 41-04 30Av, Long Island City, NY
Ahmed Brokerage, 43-07 Broadway, Long Island City, NY
Black Bull, 42-10 30 Av., Long Island City, NY
Sunny Electronics, 827 8 Av., New York, NY
Moon Electronics, 30-69 Steinway St., Long Island City, NY
Consumer Best Choice Electronics, 30-44 Steinway St., Long Island City, NY
Resource Electronics 1725 Kings Highway, Brooklyn, NY
Archer Electronics, 5310 S Archer Av., Chicago, IL
Selvars, 452 Franklin Av., Hartford, CT
Euro Connection, 3434 S 144 #203, Seattle, WA
Balkan Express, 150 73 Av. N. 305, Saint Petersburg, FL
Bosnian House, 1931 Rocky Mill Dr., Lawrenceville, GA

**NEMOJTE PROPUSTITI VAŠU ŠANSU DA POBJEDITE
ELETRONSKI RIJEČNIK ILI RIJEČNIK-CD**

Ispunite ovaj kupon i pošaljite na našu adresu: Ectaco Inc. 31-21 31 Street,
Long Island City, NY 11106. Mi obećavamo puno vrijednih nagrada.
Zato neoklijevajte nego uzmite olovku i ispunite ovaj kupon

UZ MNOGO SREĆE!!!

Ime: _____ Prezime: _____
Adresa: _____
Telefon: _____
Posjedujete elektronski riječnik: ☐ da ☐ ne ☐

1-800-710-7920 lokal 208

TOMBOLA

Šta sadrži inicijativa profesora Stojanova

NOVOM AGENCIJOM ZA PRIVATIZACIJU I RAZVOJ UPRAVLJAO BI STRANAC

Izmijenjenim zakonom o privatizaciji napustio bi se dosadašnji koncept masovne privatizacije * Vodeća uloga međunarodne zajednice

Izrada novog programa privatizacije i s njim paralelno i ekonomskog razvoja BiH, koju je najavio profesor Dragoljub Stojanov, kao predsjednik Upravnog odbora Kantonalne agencije za privatizaciju, podrazumijeva u osnovi odustajanje od postojećeg koncepta masovne privatizacije. No, da bi se to i provelo, morao bi se donijeti novi ili izmijenjeni zakon o privatizaciji. Taj novi zakon, kako je pojasnio za "Dnevni avaz" profesor Stojanov, vezao bi se isključivo za ekonomski razvoj BiH kao cjeline, a predvidio je da međunarodna zajednica ima vodeću ulogu u tom procesu.

Usmjeravanje kapitala

- Na čelu cijelog projekta stajao bi OHR, a njemu bi bilo podređeno Vijeće ministara BiH, koji bi zajedno upravljali

procesom razvoja i privatizacije. Oni bi vodili dvije grupe, na jednoj strani pratili bi rad tender-biroa i kantonalnih agencija za privatizaciju. U ovoj grupi imali bi prodaju preduzeća za keš, što i jeste postojeći model koji se ne bi mijenjao. Međutim, promjene su sadržane u drugoj grupi koja bi istovremeno provela i privatizaciju i razvoj. Predlaže se formiranje jedne državne agencije za privatizaciju i razvoj na čijem čelu bi bio stranac, baš kao što je to slučaj sa tender-biroom - istakao je Stojanov.

Nije slučajno predviđeno da ovu buduću agenciju vodi međunarodni predstavnik. Vjeruje se da bi u tom slučaju zemlje, a prije svih zemlje koje pripadaju grupi najrazvijenijih u svijetu i kojima je ova inicijativa za promjene upućena na razmatranje, lakše odlučivale da upute međunarodnu pomoć za razvoj, jer bi njihov kapital bio pod međunarodnom kontrolom.

Dobijeni kapital usmjeravao bi se u preduzeća putem regionalnih fondova koje bi formirala agencija za razvoj. Ovi fondovi ne bi bili vezani ni za jedan kanton, niti etničku skupinu, jer bi svaki od ovih fondova imao spisak preduzeća iz cijele BiH u koje bi ulagao.

Uloga certifikata

Da ipak certifikati građana ne bi ostali neupotrijebljeni, jer se radi o ogromnoj vrijednosti od oko 15,5 milijardi KM izdatoj u certifikatima, zadržalo bi se i provelo njihovo ulaganje kroz javni upis dionica. Na ovaj način bi se izvršila formalna privatizacija, jer bi preduzećima i dalje upravljala agencija sve do njihovog osamostaljenja. A to osamostaljenje bi uslijedilo nakon što se preduzeće sa dobijenim kapitalom ekonomski ne oporavi.

- Jer, ako ne bi tako učinili, imali bi i dalje sve negativne

posljedice iz dosadašnjeg toka privatizacije, zaključio je Stojanov.

Blokada privatizacije?

Na našu primjedbku da je procedura izmjene zakona dugotrajan proces, kojim bi, ako bi se takav prijedlog uputio u parlamentarnu proceduru, blokirao sadašnji proces privatizacije, Stojanov je odgovorio da se i o tome vodilo računa. On je istakao kako se inicijativa o predloženim izmjenama završava uputom da se "u međuvremenu nastavlja proces privatizacije u okviru postojećeg zakona".

No, donošenje zakona može biti kratkotrajan proces, a to se, prema njegovim riječima, može postići tako što bi zakon, ukoliko visoki predstavnik hoće, mogao nametnuti.

NAŠA DJECA MEĐU NAJBOLJIM

Došao je i kraj školske godine. U mnogim školama širom Amerike u kojima naša djeca stiču znanje, nastavnici ne treba pitati ko je među najboljim. Zna se, djeca Bošnjaka-izbjeglica koja su u ovu zemlju došla prije samo nekoliko godina.

Strahovito brza adaptacija, munjevito snalaženje, još brže savladavanje jezičke barijere i naravno, prva mjesta na svim školskim takmičenjima u znanju.

Tako je ove godine i osnovna škola "PS-70" na Astoriji u Njujorku ponosita upirala prst u Alisu Jaganjac, učenicu trećeg razreda ove škole. Nakon završenog "City testa" Alisa je proglašena najboljim učenikom generacije. Posebno se ističe u znanju iz matematike jer je od predškolskog uzrasta pa do danas pokazivala maksimum. Otac Zlatan i majka Jasminka, došli su u Ameriku 95. godine nakon što su prošli sve mukotrpne puteve Bošnjaka-izbjeglice. Kao i mnogima od nas, pogledi im lutaju čas na jednu, čas na drugu stranu. Pogled u Bosnu, koja svojom "dušom" mami i pogled u djecu - kćerke Ajlu (13) i Alisu (9) koje svojim izvanrednim rezultatima u školi sve dublje i čvršće puštaju korijenje u Americi. Vrijeme će pokazati svoje.

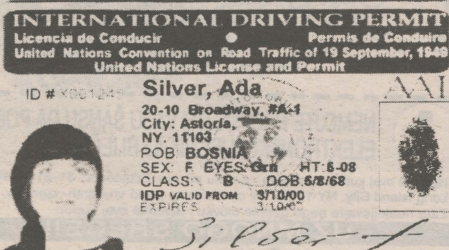
BiH - VOJSKA SFOR SE ZALAŽE ZA TRANSPARENTNOST VOJNIH BUDŽETA

Stabilizacijske snage u BiH pozdravljaju napore OSCE-a na postizanju transparentnosti entitetskih vojnih budžeta i naglašavaju da SFOR nema kontrolu nad budžetima entitetskih oružanih snaga, izjavio je glasnogovornik SFOR-a major Yvon Desjardins na pres-

konferenciji u Sarajevu. SFOR se, međutim, snažno zalaže i podržava povećanje transparentnosti u vojnim budžetima i smanjenje vojnih troškova čime se neće umanjiti mogućnost ekonomskog razvoja ili finansiranja važnih socijalnih programa, kazao je Desjardins

INTERNATIONAL DRIVING PERMIT
Translation from foreign languages into English.
AMERICAN AUTOMOBILE INTERNATIONAL, Inc.
1-800-932-3887

We work by mail. We need representatives.

291 Broadway, #1408 New York, NY 10007

(Across 26 Fed Plaza)

City Hall Area/World Trade Center/N,R trains

212 406 3006 FAX 212 406 3019

Mon-Fri 9am-5pm, Sat. 10am-2pm

Povlačenje predsjednika Izetbegovića

Kada je predsjednik Predsjedništva Alija Izetbegović najavio svoje povlačenje iz Predsjedništva BiH, kada mu istekne mandat predsjedavajućeg to jest 12. oktobra 2000. godine, nastale su razne spekulacije. Znamo da pred zadnje izbore za Predsjedništvo, predsjednik Izetbegović nije želio da se kandidira, ali je to ipak učinio na traženje pa i pritisak svoje stranke SDA. Tada je predsjednik Izetbegović obrazložio svoju želju da se ne kandidira; zbog svojih godina i svog ne baš najboljeg zdravlja. To je bilo dvije godine ranije, te će u oktobru Izetbegović biti dvije godine stariji. Ni tada ni sada predsjednik Izetbegović nije najavio svoje povlačenje iz političkog života, nego je i tada i sada potvrdio svoju želju da ostane u svojoj Stranci demokratske akcije, za čijeg predsjednika je izabran na Drugom Kongresu SDA septembra 1997. godine a na četiri godine ili pak do novog Kongresa stranke. Izetbegović je tada rekao da mu se ta 2001. godina čini jako daleko. Mi koji smo svjedoci Izetbegovićevog političkog rada i mišljenja nismo ni očekivali da on bude neki doživotni predsjednik države kakve mi pamtim a kojih i danas ima.

Čemu onda čuđenje, pogotovo za nas u New York-u. Trebamo se prisjetiti obraćanja ambasadora Muhameda Šaćirbegovića na proslavi 100-tog broja SabaH-a, decembra 1999. godine, koji je najavio povlačenje predsjednika Izetbegovića sa položaja predsjednika Predsjedništva. To su vjerovatno znali i drugi bliži saradnici.

Š. Dž.

Dvadeset drugi nastavak

SJEĆANJA DOKTORA NEDŽIBA ŠAĆIRBEY-a

U oktobru 1947. godine iz velike barake prebačen sam, bolje rečeno prešao sam u malu baraku. Na gradilištu je postojala grupa koja je imala znatan utjecaj na život zatvorenika. To su bili predradnici uz nekoliko školovanijih ljudi koji su imali utjecaj na njih. To je bio neformalan krug svjestan svog značaja za rad na gradilištu i nisu nastojali da na prvom mjestu osiguraju sebi i sebi bliskim što snošljivije uslove u zatvoru. Svi su bili Hrvati - katolici. Za starije su našli lakše poslove za potrebe malo više hrane, dostavu pisama kući i slično. Ne vjerujem da su bili cinkaroši, ali ne ni oni koji su povezani s nekom grupom van zatvora. Pojedinačno im se nije moglo suprotstaviti ili dobiti neku privilegiju. Ponašali su se kao dobri radnici isticali svoju stručnost, ali i kao dobri katolici, koliko se to moglo i kao žrtve režima s kojim ne žele da imaju išta zajedničko, ali koji osuđuju samo kroz ono što je učinio njima a ne jer su protivnici komunizma. I prije prelaska u malu baraku imao sam prijateljske i povjerljive odnose sa Antom Nikolićem i Nikicom Poljakom i upravo zahvaljujući njima uspio sam spriječiti da cedulja za Vuku (Glusicu) ne bude dostavljena. Poziv da pređem u malu baraku uputio mi je Anto Šakić i ja sam ga prihvatio. Bilo mi je žao da ostavljam Ismeta i Izeta u velikoj baraci, ali pored sebičnih interesa kao što je imati više mjesta za ležaj, čistiju okolinu, duže vremena svjetlo za čitanje, tu su bili i opći interesi. Mala baraka je bila mjesto gdje su se donosile mnoge odluke, čule razne vijesti i odakle je bilo lakše kontaktirati s vanjskim svijetom. Dobio sam mjesto do katoličkog svećenika, Hercegovca, koji je obavljao dužnost redara, onog koji se brine o čistoći barake. Majstori su mu napravili sijalicu uz uzglavlje, jer je on čitao duže i više a to je i meni dobro došlo, jer je sijalica davala dovoljno mjesta i za mene. U ovoj baraci novine su se čitale više nego u drugoj a bilo je i različitih novina. Baraka u cjelini bila je svježije okrećena i znatno svjetlija nego velika.

Broj zatvorenika na radilištu je polagano opadao odlaskom na druga radilišta ili otpustom iz zatvora. Obim zgrade se već nazirao do krova je još malo treblao a "niveleci" su pazili da zgrada, njeni spratovi hodnici ne budu iznad nivoa susjedne zgrade, koja je svojevremeno služila kao župska redarstvena oblast u vrijeme NDH i u kojoj sam tada bio saslušan. Dolaskom partizana oni su tu zgradu preuzeli smjestili u nju Ministarstvo unutrašnjih poslova BiH na čelu s ministrom Ilijom Dašenom i UDB-u BiH kojoj je na čelu stajao inž. Uglješa Danilović, general- major, kojemu sam u oktobru, 1945. u toj zgradi, u njegovom prostranom kabinetu predao poziv da prisustvuje zabavi Muslimanskog kulturnog društva Preporod. Danilović je poziv prihvatio i pritom upitao da li je to poziv i za njegovu drugaricu, što sam ja potvrdio. Njegova drugarica je bila

Olga Marasović. Bio sam drzak, a i neozbiljan došavši u tu zgradu u vrijeme kada je već UDBA imala potjernicu za mnom. S obzirom da je to komšiluk, jednog dana, zima je bila na pomolu, dođe u obilazak zgrade Uglješa Danilović. Prišao je jednoj grupi zatvorenika i zapodjenuo razgovor. Većina jednostavnih ljudi, mahom sa sela, ne navikla na takav posjet nastojala je istaći svoj rad i zalaganje. To je dovelo Danilovića u situaciju da postavi jedno ljudsko pitanje: "Kako vam je ovdje? Kakva vam je hrana?" I prije nego se iko snašao, zatvorenik Suljo, koji je na sebi imao vojnički šinjel reče: "Hrana ne valja"! Ujutro dobijemo vruću vodu, a za ručak i večeru kupusni čaj, a za cijeli dan komad ić kukuruze. Bio sam u blizini Danilović je bio kao paren, crven u licu, izgledao je zbunjen. Za njega bili smo neprijatelji, ali oni koji sada rade nešto važno, zidaju državnu zgradu. Prvi pokušaj je bio da umanjim Suljinu izjavu upitavši druge je li to tako. Svi smo u glas odgovarali: "Tako je!" Danilović je rekao: "Razgovarao sam s upravnikom zatvora i u brzanim koracima izvukao se iz okruženja zatvorenika i napustio radilište. Vrlo brzo, možda već trećeg dana nakon toga dobili smo redovno 100 grama više kukuruza a u kupusu osim po koje liske našao se i po koji krompir. Hrana je postala bolja i Suljo je postao neka vrsta našeg heroja. A Suljo je bioo najpogodniji da to kaže jer je zatvoren kao vojnik bez političke pozadine.

U to vrijeme je bila završavana i građena pruga Šamac - Sarajevo, koju su gradile omladinske brigade. Ugled Jugoslavije, Tita u svijetu općenito, posebno među ljevičarskim grupama bio je velik. Pri okončanju radova Tito je bio u Sarajevu i održao govor u kojemu je rekao: "Ima ih koji hoće i čekaju treće. Neće biti trećeg, a za slučaj sukoba za njih neće biti mišije rupe niti mjesta gdje se mogu skloniti. Nestace ih prije nego treće dođe." Ovo pišem po sjećanju. Za mene ta prijetnja bila je znak da Titov režim neće trpiti nikakvu opoziciju nego inzistira na prihvatanju komunističkog režima bez pogovora, bez nade da će doći bolji dani, kraj komunizma a s tim da će

doći sloboda. Pod prvim, Tito je mislio na poraženi fašizam, Hitlera, Pavleića, Dražu, a drugo je bio on, komunizam Tito. Treće je bilo sve ono što se nije moglo uključiti u to dvoje, a prije svega to su prijatelji zapada, zagovornici višestranačkog sistema, slobodnih, tajnih izobra, slobode štampe, slobode vjere i savjesti, privatne svojine i dr. To je bilo prije rezolucije Informbiroa, nego tek nekoliko mjeseci iza osnivanja Informbiroa, septembra 1947. godine u blizini Voroclava (Breslan) Poljska, Kominform je

NEDŽIB ŠAĆIRBEGOVIĆ, 1944.

osnovan četiri godine nakon raspuštanja Komunističke internacionale - kominterne čije sjedište je bilo u Moskvi, a na sastanku u Vroclavu odlučeno je da to bude Beograd. Glavnu riječ na sastanku u Vroclavu imali su Ždanov i Maljenkov uz koje su se dogurali Kardelj i Đilas. Značajno je da je jedan od glavnih zagovornika stvaranja organizacionog tijela komunističkih partija bio Tito, koji je o tome razgovarao sa svojim učiteljom Staljinom još 1945. i 1946. godine.

Kada mu bude trebalo Tito će kasnije stvoriti treći svijet to jest svijet nesvrstanih, kao sredinu između onih koje okuplja Moskva i Vašington. Bilo je jasno da je glavna kritika nesvrstanih bila upućena prema Vašingtonu i imperijalizmu, a samo bi se ponekad očešali o Moskvu u obliku prigovora uz injenjem, ali ne i politici i političkim stavovima.

Bez obzira što je naše radilište bilo u gradu što smo svakodnevno čitali novine mi nismo imali pravu predstavu o situaciji van zatvora, o ograničenjima slobode i informacija.

Kroz štampu je do nas dolazila slika svijeta kako je htjela. Ovo je zaključak ne iz vremena kada sam bio u zatvoru, nego sam do njega došao po izlasku iz zatvora. U toj ograničenoj obavještenosti odlučio sam da napravimo mali ispad, može se to nazvati i demonstracija. To je bila odluka da priredimo Mevlud u zatvoru i mislim da je to bio jedinstven slučaj u Titovoj Jugoslaviji. Razgovarao sam o tom s Ismetom Kasumagićem koji se nije protivio, a potom Rizo Uzićaninom. Trebao nam je tekst mevluda i to sam preko

Azize a uz pomoć Perije električara koji nam je to donio. Perija je bio slobodnjak, te se pod izlikom poslova slobodno kretao po gradu. Kada sam dobio knjižice s mevluda onda smo prišli formiranju gurne za učenje i u nju sam uključio Izu Riđanovića i mladog hodžu iz okoline Rogatice čije ime nažalost nisam zapamtio. Izo je odmah prihvatio hodžu se nije nećkao, ali sam osjetio da sam pred njega stavio nešto što nerado uzima. Mevlud je padoo koncem januara i tredicionalno se učio iza podne namaza u Begoovj džamiji. Mi smo odlučili da naš mevlud bude istog dana, odmah iza večere, koja se djelila s nastupom noći. Privolio sam, bolje reći dobio dozvolu da to izvedemo kod Ive Šakića u maloj baraci. U tome mi je pomogao Nikica Poljak i katolički svećenik, s kojim sam u razgovoru dočekao prvu novu godinu u svom životu prije dvije do tri hefte. Dobio sam utisak da

katolici drže do nove godine i on je cijenio da sam s njim razgovarao dok su drugi spavali. U ponoć smo naš razgovor prekinuli. On je uzeo svoj molitvenik i čitao a ja sam se pridružio ostalima i zaspa. Rizo Uzićanin je pomogao te smo dobili i nešto mevludskih bombona koje smo podijelili nakon učenja Mevluda. O pripemama za Mevlud rekli smo samo najnužnijem broju zatvorenika, milicioneri nisu ništa znali, jer bio sam siguran ako bi dozvolu tražili da je nebi dobili i da bi nas u učenju Mevluda spirječili. Perija nam je mnogo pomogao, donio je i "uud" neko bi rekao miris, tako da je učenje Mevluda bilo u mirisavoj atmosferi. Po večeri pozvali smo poverljive da dođu na Mevlud u malu baraku i da imaju abdest. Katolici i pravoslavci su se povukli iz barake da bi za muslimane bilo što više mjesta. Prvo smo kаланjali akšam, nas desetak a onda smo započeli s učenjem Mevluda. Svako je od nas recitovao po dio iz Bašagićevog spjeva Mevlud. Imam iz Rogatice je učio djelove na arapskom i turskom kako je to kod nas u Bosni uobičajeno. Rizo, koji

je nedjeljom često pjevao uz pratnju harmonikaša Batlaka "Note" bio je iskorišten da vodi pri zajedničkom izvođenju tekibira, ilahija i horskog djela iz spjeva kao što je: "Bože Milosni i mi u Bosni kao dan radosti Mevlud slavimo.

Ili pak: "Dobro nam došo o Pejgambere

Božije riječi, Božije vjere!
Sve tebe voli, prirode diko
Staro i mlado, malo veliko
Tebi za ljubav ljudi se druže

Da čovječanstvu zajedno služe.
A s posebnim zadovoljstvom smo recitovali: Koji će slabe dići na noge.

Kada smo započeli s učenjem Mevluda bilo nas je desetak i taj broj se stalno povećavao tako da na kraju možda tri ili četiri zatvorenika "muslimana" nisu došli.

Nekako oko polovine učenja pirmijetio sam malo gužve pred vratima i vidio komandira milicijske straže Filipa. Pored njega stajao je Ivo Šakić i Nikica Poljak. Niko nas nije prekidao i mi smo nastavili s učenjem. Bilo je suza i ja ih se ne stidim. Na kraju se proučila dova, a potom sam ja govorio desetak minuta o našem Pejgamberu Muhammedu alejhiselamu, njegovom životu, i misiji. Rekao sam da Mevlud nije zvanični praznik, ali da je to dan kada se mi muslimani prisjećamo Božijeg poslanika i sami sebi polažemo računa koliko ga slijedimo koliko o njemu o našoj vjeri znamo i koliko se toga pridržavamo. Potom je svako dobio 4-5 mevludskih bombona i bio namirisan đul jagom kao što je to običaj.

Bio sam vrlo radostan da je sve prošlo. Osjećao sam blaženstvo u prsima mir u mislima. Na izlazu me pozvao vodnik milicije Filip i upitao što je to bilo. Odgovorio sam da smo imali zajedničku molitvu. Pitao je a zašto nismo neja izvijestili? Odgovorio sam da kada se ljudi mole to obično rade za sebe. Rekao mi je da drugi put treba da njega obavijestimo. Reka sam: "U redu". Kasnije mi je rečeno da je prvi milicioner došao do vrata po imenu Perendija. Rijetko nasmijan, krut ali ne zla izgleda. On je bio na straži i kada je vidio pred vratima grupu došao je. Jeli ga neko upozorio, ne znam. On je pozvao Filipa koji je odlučio da ne prekine program, jer bi možda bilo protesta nego da to sve drži svojim prisustvom pod kontrolom. Razišli smo se u miru. Nismo dan - dva razgovarali o tome bojeći se da tek posljedice dolaze. Nisu došle. Filip nije ništa prijavio, vjerovatno neznajući kakve posljedice i on može osjetiti. Bio sam posebno zadovoljan da su se na učenje iskupili skoro svi muslimani. Moram dodati da učenje Mevluda bilo bi nemoguće bez podrške zatvorenika katolika i pravoslavaca kojima sam i onda izrazio svoju zahvalnost. Treba da dodam da tu zahvalnost osjećam i danas, te je ponovo izražavam. Žao mi je da sam zaboravio ime imama od Rogatice. Pitao sam o njemu Ismeta i Izu, jer je on s njima zajedno došao na gradilište, ali se ni oni ne sjećaju njegova imena. Nastojacu i dalje da saznam ime tog tada mladog, dobrog i smirenog čovjeka.

Međunarodna grupa za ekonomiju sa predstavnicima BiH REFORMA ZAKONA O RADU MORA SE ISPUNITI DO KRAJA JULA

Izmjene se posebno tiču člana 143. u smislu liberalizacije prekida radnog odnosa * Sadašnji zakoni štite stečena prava malog broja zaposlenih, kaže Džozef Ingram, šef Misije Svjetske banke u BiH

Izmjene i dopune postojećih odredbi radnog zakonodavstva bile su centralna tema trećeg radnog sastanka Međunarodne grupe za ekonomiju sa predstavnicima bh. države i entiteta koji je održan u utorak u Sarajevu a prenosi "Dnevni avaz".

- Daljnjom reformom Zakona o radu i njegovim izmjenama koje je neophodno napraviti u oba entiteta, treba se postići tržišni pristup i orijentacija ovakvog zakonodavstva. Dobili smo odgovarajuće obaveze koje ćemo provesti u narednom mjesecu, u smislu amandmana na postojeći

Zakon o radu prvenstveno na član 143. u smislu liberalizacije prekida radnog odnosa i davanja otpremnine, kao i ostale zakone koji prate ovu oblast. Ova reforma treba pomoći ubrzanju procesa privatizacije, dolasku stranih investitora i kreirati nova radna mjesta - rekao je premijer

Federacije BiH Edhem Bičakčić nakon sastanka.

Dugoročni efekti

Njegov zamjenik Dragan Čović istakao je da Vlada FBiH očekuje izvjesne probleme nakon usvajanja

izmjena i dopuna radnog zakonodavstva u vezi sa pojedinim socijalnim kategorijama.

- Međutim, ako gledamo malo dugoročnije, sve ovo što radimo danas je u funkciji bržeg otvaranja radnih mjesta - rekao je Čović, izražavajući nadu da će

predstavnicima međunarodne zajednice pomoći da se parlamentarna procedura što prije završi.

Ministar finansija u Vladi Republike Srpske Novak Kondić naglasio je da se uz izmjene i dopune Zakona o radu u oba bh. entiteta paralelno provodi i proces harmonizacije poreskih sistema radi stvaranja jedinstvenog tržišta rada, roba i kapitala.

Restriktivne odredbe

- Kao glavni partner domaćih vlada dajemo punu podršku njihovim naporima da izrade amandmane na postojeći Zakon o radu. Obzirom na ekonomske uvjete u ovoj zemlji neophodno je što prije završiti ovaj proces. BiH je u periodu tranzicije sa kontrolirane na tržišnu ekonomiju. To se događa u jednom veoma traumatičnom periodu, sa 40 posto nezaposlenih u zemlji. Sadašnji zakoni o radu su veoma restriktivni i oni zapravo štite stečena prava malog broja zaposlenih. Na taj način oni sprečavaju otvaranje novih radnih mjesta, koje bi se postiglo novim investicijama u BiH - rekao je Džozef Ingram, šef Misije Svjetske banke u BiH.

Uz podršku u procesu izmjena i dopuna radnog zakonodavstva, Ingram je obećao i finansijsku podršku koja bi trebala pomoći da se lakše prebrodi situacija do koje će doći primjenom novog zakonodavstva.

Konkretna pomoć od oko 30 miliona dolara

Kako je rekao Dragan Čović, pomoć Svjetske banke neće ići samo u pravcu ohrabrenja vlade. Finansijska pomoć Svjetske banke od 30 miliona dolara namijenjena je za određene socijalne efekte koji se trebaju postići putem tih sredstava koji bi pratili izmjene i dopune Zakona.

BIH-MONETARNA POLITKA DVOGODIŠNJICA KONVERTIBILNE MARKE

Konvertibilna marka je postala dominantna valuta u svim dijelovima BiH, a posebno je značajno da se može zamijeniti u osam zemalja, izjavio je guverner Centralne banke BiH Peter Nicholl dvije godine nakon dolaska KM u BiH. Konverzija bh. dinara za KM izvršena je 11. augusta 1998. godine, ali su se bh. dinari efektivno koristili do 22. juna te godine, kada se pojavila KM. Uspjeh KM, kaže Nicholl, oslikava se na bilansu stanja CBBH - prije dvije godine bilans je bio 130 miliona KM, a sad iznosi 850 miliona. - Jugoslavenski dinar gotovo je nestao iz Republike Srpske, a u Njemačku je dosad vraćeno 900 miliona DM. Količina hrvatskih kuna koje se koriste u gotovinskom plaćanju i depozitima u Hercegovini također se uveliko smanjila - ističe Nicholl. U političkim i ekonomskim krugovima regije pojavila se ideja da uspostava i održavanje bh. Currency Boarda i KM posluže kao uzor za cijelu regiju. Nicholl očekuje da će se kovanice od jedne i dvije KM pojaviti u opticaju krajem idućeg mjeseca. Na prvim uzorcima kovanica otkrivena je greška koju sada otklanja kovačnica Royal Mint iz Londona, firma kojoj je CBBH povjerila realizaciju ovog posla.

Enotrade, Inc.,
1332 E. Lake Ave., IL 60025
Tel.: (847) 657-8434
Fax: (847) 657-0283

Web: www.enotrade@eno-trade.net

HELP WANTED

Enotrade has immediate openings for the following positions:

- Experienced truck drivers (local, regional, and long distance) with "hazmat" endorsement
- Experienced owner/operator drivers with "hazmat" endorsement
- Dispatcher (must speak English and Bosnian) – former truck driver is a plus
- Experienced sales people (Chicago/Illinois, California, Georgia, and Texas area)
- Truck mechanics

Intervju: Rasim Delić, komandant ZK Vojske Federacije

NISMO UČINILI DOVOLJNO U ODBRANI SREBRENICE I ŽEPE

I mi osjećamo Miloševićev utjecaj u VRS* Nemam nekih pokazatelja da bih mogao govoriti o korupciji VF * Od nekoliko stotina vila na Jablaničkom jezeru samo su dvije generalske

Razgovarao: Sead NUMANOVIĆ

- Armija BiH nije do kraja ostvarila svoj zadatak u odbrani zemlje i za to postoji niz subjektivnih i objektivnih razloga. Subjektivni razlozi leže u činjenici da mi ni danas nismo do kraja izgradili profesionalne odnose unutar armije. Tokom rata naovamo nismo uspjeli izgraditi sistem subordinacije. Dešavalo nam se da se jedinice samoinicijativno vraćaju sa terena ili zadatka, da lažno izvještavaju... Naravno, na posebnom mjestu su tragedije Srebrenice i Žepe. Kada o njima govorim, ja osjećam veliku bol. U tom momentu ja sam činio ono što sam mogao, ali to - očito nije bilo dovoljno. Ono što se desilo nije se moglo spriječiti. Da smo raspolagali podacima koje sada znamo, možda se moglo učiniti i više. Ja, kažem, osjećam bol, ali nemam grižnju savjesti jer sam i onda učinio najviše što je u datom momentu bilo moguće - kaže armijski general Rasim Delić, komandant Zajedničke komande Vojske Federacije, u svojsvrskom oproštajnom intervjuu.

Odbrana doktorata

Delić će 1. septembra ove godine skinuti svoju generalsku uniformu i postati penzioner. Jedna od prvih stvari koju kani učiniti je okončati postdiplomski studij i odbraniti doktorat. Riječ je o vrlo zanimljivom materijalu koji, između ostalog, analizira i pad Srebrenice i Žepe i za očekivati je da će, kada bude objavljen, izazvati brojne reakcije.

SabaH: Ugledni magazin "Jane's Intelligence Review" nedavno je objavio analizu vojnih snaga u BiH. Između ostalog, oni ističu problem korupcije i dvokomponentnosti Vojske Federacije i utjecaj Miloševića na komandnu strukturu VRS.

- Kada je o korupciji riječ, o tome ne bih govorio, jer se radi o korupciji u političkim strukturama, a to nije djelokrug mog rada. Kada je, pak, integracija u pitanju, oni su potpuno u pravu. Taj proces nije dovršen. Da bi se i BiH u cjelini integrirala, prvo se trebaju integrirati njeni dijelovi, uključujući i vojsku. Mislim da su analitičari tog lista u pravu kada govore o utjecaju Srbije i Miloševića na komandnu strukturu VRS i mi to osjećamo više ili manje u zavisnosti s utjecajem. Način da se taj utjecaj smanji postoji. Riječ je o tome da se izgradi zajednička odbrambena struktura.

Problem korupcije

SabaH: Moram se vratiti na problem korupcije koja je akutna u

RASIM DELIĆ: Nemam grižnju savjesti

Federaciji. Da li ona postoji u VF i kako se borite protiv nje?

- Vojska je dio društva u kome postoji. Ona nije imuna na zblivanja u društvu. Naprimjer, naslijeđene stvari iz ratnih vremena, prijateljstva lokalnih vlasti i komandanata, sigurno je da u određenim momentima mogu donijeti nešto što nije baš u duhu.

SabaH: Niste mi jasni. Molim Vas da budete precizniji.

- Ja nemam nekih pokazatelja da bih mogao govoriti o korupciji u VF.

SabaH: Ima li korupcije u VF u slučaju Jablaničkog jezera, naprimjer?

- Na tom jezeru postoje samo dva objekta koje grade generali FBiH. Jedna je generala Jusića čija je gradnja dobro odmakla i drugi je generala Vranja koji je postavio tek temelje. A na jezeru ima

neklih 400-500 ili ne znam ni ja tačno koliko vila. Pitam se zašto se i o drugima ne govori na isti način, mada sam pristalica toga da se u svemu ima mjera. Mogu reći da u spomenutim slučajevima, kada je riječ o vojsci, ti ljudi nisu napravili nikakve zloupotrebe. Eventualna dalja ispitivanja nisu u našoj nadležnosti.

SabaH: Postoji li pri VFBiH neko tijelo koje prati takve aktivnosti - poslove sa nekretninama, recimo?

- Mislim da ne. Mi ponekad ne možemo pokriti obaveze koje imamo, a ne da formiramo posebne institucije koje bi se time bavile. Imamo Službu sigurnosti koja kroz svoj rad može doći do nekih saznanja i o tome, ali ja u proteklih sedam godina nikada nisam dobio neki kompletni papir da bih nekoga mogao teretiti.

SabaH: Da li to znači da korupcije nema ili da je Služba loša?

- Sigurno je da Služba nije uvijek ispunjavala obaveze onako kako se to od nje traži, mada moram naglasiti da ona ne postoji da bi se bavila ljudima.

SabaH: Aktuelni predsjedavajući Predsjedništva Bosne i Hercegovine Alija Izetbegović pozvao je nedavno na izvinjenje zbog bošnjačkih zločina počinjenih tokom rata. Zna li gdje su i kada pripadnici Armije RBiH napravili zločine? Dosta se govorilo i pisalo o Kazanima i Grabovici.

- Armija RBiH nije pravila zločine. To nikada nije bila naša politika. Vi ste spomenuli Grabovicu i Kazane. Oko nekih drugih nije ništa ni pokrenuto. Vjerovatno...

SabaH: "Neki drugi"? Koji "drugi"?

- Kažem generalno "neki drugi". Naprimjer, povremeno se aktualizira pitanje nestalih u Bugojnu 1993. godine. Ne mislim da se zbog zločina treba izvinjavati Armiji, već oni koji su ih počinili. Armija kao institucija nije činila zločine. Naprotiv. Činili smo sve da se oni spriječe i da se počinioci privedu odgovornosti tamo

redu riječ je o problemu materijalnih mogućnosti za održavanje ovolike vojne strukture, održanja borbene gotovosti zbog nedostataka borbenih sredstava... tako da mogu reći da često nalazimo zajednički jezik kada je u pitanju predlaganje određenih mejra institucijama BiH - Stalnom vojnom komitetu u provom redu. Pred nama je, međutim, još dosta posla u pravcu izgradnje zajedničke odbrambene strukture BiH. U onoj mjeri u kojoj smo od toga daleko, daleko smo i od zapadnih vojnih integracija.

SabaH: Šta podrazumijevate pod "zajedničkim odbrambenim strukturama"? Jednu vojsku?

- Nije samo vojska, nego i strukture koje su joj nadređene - od Ministarstva odbrane nadalje.

SabaH: Ispravite me ako griješim, ali g. Prce veli da je proces integracije okončan.

- Taj proces nije okončan. Nije riješen problem rukovođenja i komandovanja jer nigdje u svijetu ne postoji da je taj sistem - nacionalan. Znači, mora biti jedno starješinstvo i da postoji sistem subordinacije. Nadalje, logistika se mora integrirati, komandovanje u zajedničkim jedinicama, integracija u domenu obuke... sve to predviđeno je Zakonom o odbrani i treba biti završeno.

SabaH: Program "Opremi i obučiti" nedavno je suspendiran. Da li zante kada bi mogao biti ponovo pokrenut? Također, nakon pet godina, šta je učinak tog programa?

- Stanje je nepromijenjeno. Mi očekujemo da se ambasador Perđu pojavi ovdje uskoro i da vidimo šta je od onoga što je on tražio - urađeno. Mi planiramo produžiti ugovor sa MPRI još za godinu dana. Za sada smo zadovoljni njihovim radom. Sve ne ide kako želimo. Problem nam je poligon u Glamoču oko kojega su u toku imovinsko-pravni sporovi, nema se para ne samo za nadoknadu, već i tzv. "tešku rotaciju" - pokreti oklopnih vozila. To je veoma skup manevar. Stanje nam dodatno komplicira i SFOR sa svojom mehanizacijom i aktivnostima. No, očekujem da će se to pitanje - ipak - riješiti. Kada je o opremanju Vojske Federacije riječ, taj proces nije okončan. I tu je problem u nedostatku novca, posebno kada su u pitanju letjelice - borbeni avioni i helikopteri ali i modernija oklopna oruđa. Donirano jeste dosta, ali je to raznovrsno oruđe i ta nam situacija otežava kompletiranje jedinica istovrsnim naoružanjem.

gdje je za to bilo osnova. Kada je o Bugojnu riječ, ja sam u više navrata tražio od Ministarstva odbrane i predsjednika i dopredsjednika Federacije BiH da se pokrene zajednička istraga. To nikada nije učinjeno i ja ne znam zašto je to tako.

SabaH: Kakvim bi ste ocijenili stanje u vojnim snagama u Bosni i Hercegovini?

- Dvije vojske koje danas postoje u ovoj zemlji više nisu sukobljene strane. One funkcioniraju na osnovi člana 1a Dejtonskog sporazuma, ali na bazi brojnih odluka komande SFOR-a, te zajedničkog sporazumijevanja oko aktivnosti unutar BiH. Smanjenjem vojnih potencija za prvih 15 odsto u prošloj i novih 15 odsto u ovoj godini, vojni potencijali BiH su znatno umanjeni i mi sada - kroz politiku sigurnosti BiH pokušavamo izgraditi armiju koja je definirana Ustavom i njegovim članom 5. Mislim da, uz pomoć međunarodne zajednice, to možemo uspješno završiti. I VF i VRS muče isti problemi. U prvom

SabaH

SOCGER SCHOOL

ŠKOLA FUDBALA

**ZA DJECU OD 8 DO 15 GODINA
POČINJE SA RADOM 25.JUNA**

ŠTA JE POTREBNO ZA PRIJAVU DJECE?

** LJEKARSKO UVJERENJE*

** RODNI LIST*

** 2 SLIKE*

KAKO PRIJAVITI MALIŠANE?

** NAZVATI NA TELEFONE:*

~ Mirsad Sejdić 917-406-8606; 718-777-7702

~ Elvir Kolenović 347-262-8996; 718-267-1299

** DOĆI U NEDJELJU NA ADRESU:*

ASTORIA SPORTS COMPLEX

34-38 38 Street; Astoria, NY u 5 PM

ŠKOLA FUDBALA FIRE BALL

DESIGN BY: SabaH

OHR OSUDIO UNIŠTAVANJE IMOVINE

Regionalni ured visokog predstavnika (OHR) u Mostaru osuđuje pojave uništavanja i pljačkanja imovine koje u tuđim stanovima, prilikom iseljavanja, vrše njihovi privremeni korisnici, saopćeno je iz OHR u Mostaru.

Iako je nekoliko puta ukazivao na ovakve pojave, OHR ističe da se one ponavljaju, a ponekad ih vrše i izabrani općinski zvaničnici. Posebno je zabrinjavajući izvještaj u kojem se kaže da je 13. juna vijećnik Općinskog vijeća mostarske općine Zapad Mario Mikulić ispraznio stan u općini Mostar - Jugozapad, kojeg je nezakonito koristio. Istog dana zakonska nositeljica stanskog prava, u pratnji nadležnih

općinskih službenika, vratila se u stan i konstatala kako je ostavljen u "užasnom stanju, opljačkan i očišćen, svjesno vandaliziran".

OHR podsjeća da je oštećivanje, uništavanje i pljačkanje imovine krivično djelo i da svi slučajevi ovakve prirode moraju biti istraženi i krivično obrađeni. Uz poruku da neće tolerirati krađu imovine ili uništavanje tuđih domova, posebno sada kada se odvija povratak i kada ljudi dolaze u posjed svoje imovine, OHR ističe da zakonske odredbe nalažu da Mikulić i osobe koje čine slična djela treba krivično goniti kako bi odgovarali za "nedopustivo ponašanje".

D.PAK: Vlasti BiH moraju preuzeti odgovornost za budućnost zemlje

Delegacija Evropskog parlamenta upozorila je u srijedu u Sarajevu bh. vlasti da moraju preuzeti odgovornost za budućnost zemlje i sami graditi održivi mir, demokratiju i ekonomiju. Vođa delegacije Evropskog parlamenta, predsjedavajuća parlamentarne Komisije za kulturu, obrazovanje, medije i sport Doris Pak (Doris Pack) kazala je kako je BiH potrebna potpuna provedba Dejtonskog sporazuma i jačanje jedinstvene države.

Ona je na konferenciji za novinare u Sarajevu, po završetku dvodnevni razgovora sa predstavnicima Parlamenta BiH, kazala da BiH neće vječno dobiti pomoć međunarodne zajednice. Stoga bh. političari moraju preuzeti odgovornost i prestati s opstrukcijama rada zajedničkih institucija. Povratak izbjeglica i raseljenih osoba predstavlja kamen spoticanja u rekonstrukciji BiH, zaključila je delegacija Evropskog parlamenta.

Tokom dvodnevni razgovora evropskih i bh. parlamentaraca bilo je riječi i o obrazovanju, pri čemu je Pak naglasila da mladim generacijama BiH treba dati priliku da odrastaju i obrazuju se zajedno. Naglašena je i potreba poštivanja vladavine zakona i uspostave nezavisnog sudstva, te slobodnih i otvorenih medija koji će promovirati pomirenje i toleranciju. Vođa delegacije Evropskog parlamenta još je poručila da bi bilo sramno za državni Parlament, ukoliko visoki predstavnik bude primoran u buduću nametati zakone i druge odluke.

SDA - IZBORI IZBORNA PRAVILA NA ŠTETU BOŠNJAKA I POVRATKA

Stranka demokratske akcije (SDA pozvala je sve probosanske snage da iznesu svoj stav o članu 103 Izbornih pravila i propisa, koji je po ocjeni te stranke antidejtonski i potvrđuje etničku podjelu BiH. Poziv za pojedinačno izjašnjavanje upućen je i članovima PIK-a kao autorima spornog člana 103, koji je po ocjeni SDA još gore rješenje od obrasca P-2. U SDA takvu ocjenu pojašnjavaju činjenicom da je obrazac P-2 predstavljao izuzetak za glasanje onih izbjeglica i raseljenih koji žele ostati da žive u novim prebivalištima. Izuzetak iz obrasca P-2, OSCE i PIK implementirali su kao pravilo u članu 103 kojim se, na štetu Bošnjaka i povratka u RS, bitno mijenja demografska struktura. Stoga SDA, kazao je u izjavi za BHP portparol Adnan Jahić, očekuje da spomenuti član bude izmijenjen. Ukoliko toga ne dođe, SDA ne isključuje mogućnost bojkota izbora.

Vjerski poglavari u Parlamentu BiH

Kroz povrat imovine prelamaju se svi problemi vjerskih zajednica

Najviši vjerski velikodostojnici traže saradnju državnih institucija

Pitanje pravnog položaja vjerskih zajednica u BiH, kao i restitucija njihove imovine najvažnija su pitanja o kojima je jučer razgovarano na sastanku Kolegija Predstavničkog doma Parlamenta BiH i najviših predstavnika vjerskih zajednica u BiH.

Specijalan status

Sastanku je predsjedavao predsjedavajući Doma Pero Skopljak koji je vjerske velikodostojnike pozvao na otvoren ra-

Poglavari u Parlamentu: Kako riješiti nagomilane teškoće

zgovor koji će ukazati na goruće probleme vjerskih zajednica. Skopljak je zajedno sa svojim zamjenicima Halidom Genjem i Mirkom Banjcem izrazio nadu da je "ovaj sastanak početak kvalitetne i kontinuirane saradnje".

Reisu-l-ulema Islamske zajednice dr. Mustafa ef. Cerić je naglasio da su vjerski poglavari "dočekali" drugi zvanični poziv neke bh. institucije.

- Problemi koji tište vjerske zajednice su manje-više poznati. To je pitanje statusa, pitanje imovine, pitanje istih vjerskih sloboda na čitavom području BiH, pitanje vjerskih objekata itd. Upravo tim redom treba ra-

diti i stvarati uvjete da vjerske zajednice rade svoj posao. Ne trebaju nama nikakvi specijalni statusi, samo normalni uvjeti za rad i djelovanje, a tu nam najviše vi možete pomoći, rekao je, između ostalog, reis Cerić.

Mitropolit dabrobosanski Nikolaj se u potpunosti složio sa izlaganjem reisu-l-uleme Cerića i istakao da je Srpska pravoslavna crkva jedina vjerska zajednica kojoj još uvijek nije vraćen nijedan objekat.

Paradoksalna situacija

Umjesto obavezama spriječenog kardinala Vinka Puljića, sastanku je prisustvovao pomoćni biskup monsinjor Pero Sudar koji je prisutne upozorio i na, kako je rekao, moguću paradoksalnu situaciju:

- Vi ćete željeti vratiti imovinu koja pripada vjerskim zajednicama, ali nećete moći, jer one pravno neće postojati. Morate, dakle, voditi računa o svim aspektima nimalo jednostavnih problema koje svi zajedno danas imamo.

Pero Skopljak je zajedno sa ostalim članovima Kolegija vjerskim poglavarima obećao punu saradnju u rješavanju ovih, ali i svih drugih aktualnih pitanja.

Mitropolit napušta Sarajevo?

- Još 1991. godine donijeto je rješenje o povratu naše zgrade, a riječ je o Ekonomskom fakultetu u Sarajevu, ali ni do dan-danas to nije učinjeno. Nisam se čak ni uspio sastati sa dekanom tog fakulteta. Pa, iako sam trpeljiv čovjek, vrlo ozbiljno kažem da se može desiti da ja napustim Sarajevo, da napustim Međureligijsko vijeće. Nadam se da do toga neće doći, ali šta drugo raditi kada se imovina vraća svima, osim Pravoslavnoj crkvi, riječi su mitropolita Nikolaja.

USAMLJENA SRCA

NA FLORIDI - USAMLJEN

Bošnjak, 56 godina visok 190 cm. i težak 97 kg. skoro godinu ipo dana u Americi, ne pije alkohol, ne puši. Kulturan, pažljiv, voli umjetnost, šetnje u prirodi, putovanja. Želi, radi braka i otimanja od usamljenosti upoznati ženu koja nije religiozni fanatik, (i sam ne voli religiju) i koja ima više ljudskih osobina. Žene sa djecom mu ne smetaju jer voli djecu.

Odgovaram samo na pisma sa fotografijom cijelog stasa.

Pisati na redakciju lista "SabaH" na šifru "Preporod"

Sva pisma koja uputite na adresu naše redakcije sa naznakom "za šifru Preporod" ne otvaramo nego direktno u drugoj koverti prosljeđujemo davaocu ovog oglasa da bi vaša diskrecija ostala zagarantovana.

UREDNIŠTVO SabaH-a

SARAJEVO: Počeo sa radom "Bh. finansijski fo- rum"

U sarajevskom hotelu "Holiday Inn" u srijedu je počeo dvodnevni "Bh. finansijski forum", u čijem radu učestvuje više od sto domaćih i stranih bankara, privrednika i predstavnika finansijskih institucija. Skup je pozdravio predsjedavajući Vijeća ministara BiH Spasoje Tuševljak, koji je rekao da je u njegovom ekonomskom bh. Vlade programu, koji će predstaviti Parlamentu BiH, prioritet dat razvoju finansijskog sektora. Predsjednik Vlade Federacije BiH Edhem Bićakčić je istakao da je za bh. ekonomiju od izuzetne važnosti realizacija procesa privatizacije, koja treba osigurati još povoljnije uslove za strani kapital, a posebno u formi direktnog stranog ulaganja. Federalni premijer je kao najznačajnije ekonomske reforme istakao jačanje bankarskog sistema, reformu platnog sistema, uspostavljanje tržišta kapitala i tržišta vrijednosnih papira, te organizovanje i rad društava za upravljanje fondovima i formiranje privatizacijskih investicionih fondova.

BiH u prioritetu za finansiranje povratka

Suma od 200 miliona eura dat će se organizacijama koje se bave povratkom, prije svega UNHCR-u, kaže Garib

U Zagrebu je na inicijativu Hansa Košnika, predsjedavajućeg Izvršnog komiteta za pitanja izbjeglica Pakta o stabilnosti, održan sastanak Izvršne grupe za inicijativu regionalnog povratka.

Zasjedanju je prisustvovala i delegacija BiH u kojoj su bili Sulejman Garib, federalni ministar socijalne politike, raseljenih lica i izbjeglica, Miladin Dragićević, ministar za

izbjeglice u Vladi RS, te Valentin Čorić, ministar civilnih poslova i komunikacija u Vijeću ministara. Na sastanku je bila i delegacija Hrvatske vlade, te međunarodni zvaničnici.

- Zemlje donatori dale su podršku procesu povratka u regionu i potvrdile su one iznose koje će dati za proces povratka. Radi se o sredstvima koja su dogovorena u maju u Briselu. To je suma od 200 miliona eura, koja će se dati organizacijama koje se bave povratkom, prije svega UNHCR-u - izjavio je za "Dnevni avaz" nakon sastanka Sulejman Garib.

Prema njegovim riječima, u žiži interesovanja bile su BiH i Hrvatska. Namjera je bila, kaže

Garib, da se ubrza implementacija sredstava, kako bi se ova godina što bolje iskoristila za povratak.

- Danas nisu sve zemlje licitirale, dok su neke potvrdile iznose iz Brisela. Novih sredstava neće biti. Gospodin Čorić je iznio težinu problema sa kojim se u BiH susrećemo i dobili smo obećanje da će se učiniti sve da sredstva što brže dođu u BiH, ali i u Hrvatsku. Posebno je zanimljivo da je naglašen međudržavni projekat povratka između BiH i Hrvatske, ali i manjinski povraci unutar BiH. Kojom će dinamikom stvari ići, teško je u ovom momentu reći. Nama je u interesu da novac što prije dođe u BiH - kaže Garib.

INTERPRETERS NEEDED FOR U.S. ARMY IN THE BALKANS

TRW is currently seeking American citizens who are proficient in Bosnian and English and in good physical condition to work as interpreters with U.S. peacekeeping forces in the Balkans.

All candidates must pass a security background check, a language test, and a medical examination. TRW may offer one year agreements to those who pass and pay \$4,000 per month plus a \$2,000 bonus each six months. TRW will also pay transportation costs, housing, food, medical and life insurance.

The Process: The first step is to prepare your resume. Highlight your work experience, education linguistic skills and any special qualifications or experience that would make you valuable to our program. Fax your resume to (703) 968-1276 along with a cover letter and a short paragraph in both languages describing why you would like to have this job.

We will review your resume in order to determine whether your skills, expertise and experience are in compliance with our requirements. We will contact individuals whose candidacy we wish to pursue and conduct a telephone pre-screening interview. Should we determine that you meet our criteria, we will send you a Candidate Data Sheet and Questionnaire for you to complete and return to us. Upon review, we will invite those we consider qualified to our next candidate screening session. Screening covers three days and takes place at our offices in Fairfax VA near Additional Information: (703) 968-1263

BiH - POLICIJA - OBUKA ZAVRŠEN SEMINAR "DIES ACADEMICUS"

Seminar "Dies Academicus" koji je za nastavnike i instruktore Policijske akademije Federalnog ministarstva unutarnjih poslova (FMUP) i Policijske akademije RS-a organiziran u Neumu u okviru švicarskog projekta reforme policije u BiH okončao je rad. Tim povodom danas je u Policijskoj akademiji FMUP-a održana pres- konferencija na kojoj su o značaju i ciljevima seminara govorili direktor te institucije Taib Spahić i njegov zamjenik Vinko Pravdić, te švajcarski partneri - saradnici na programima policijskih akademija dr. Dominique Wisler i Jean Francois Probst, predstavnik "Tim Konsaltinga" iz Ženeve čiji su eksperti sudjelovali u realizaciji projekta. Prvi zajednički seminar za predstavnike dviju akademija, kako je naglašeno, direktan je doprinos jačanju integrativnih

procesa u BiH i u funkciji je dostizanja međunarodno prihvaćenih standarda u edukaciji i obuci policijskih kadrova. Ljudska prava i policijska etika uz policijsko obrazovanje i razmatranje odnosa policije i medija, bile su temeljne teme skupa. Dies Academicus, prethodila je nogometna utakmica između polaznika dviju entitetskih akademija i, kako je rečeno, pokal - poklon komandanta policije švicarskog kantona Solothurn osvojila je ekipa Policijske akademije FMUP-a. Seminar u Neumu uz sportski susret su, kao pilot-projekti, dio kontinuirane realizacije trogodišnjeg švicarskog projekta kojemu je cilj da na temelju vlastitih iskustava pruži pomoć daljnjem razvoju policijskih akademija u BiH, a time i ukupnoj reformi policije, odnosno unapređenju sigurnosti građana u BiH.

M. FILIPOVIĆ: LDS CE POZVATI SVE STRANKE I POJEDINCE NA SARADNJU

Predsjednik Liberalno-bošnjačke organizacija (LBO) Muhamed Filipović izjavio je da će nakon ujedinjenja Liberalne stranke (LS BiH) i LBO u Liberalno-demokratsku stranku (LDS) sve političke stranke i svi pojedinci liberalne orijentacije biti pozvani na saradnju u zaustavljanju nacionalizma. Filipović je dodao da su predstavnici buduće LDS već razgovarali sa predstavnicima deset stranaka u BiH o mogućnosti koaliranja na predstojećim opštim (parlamentarnim izborima u BiH, najavljenim za 11. novembar. Među tim strankama su, kako je rekao, Građanska demokratska

stranka (GDS BiH), Hrvatska seljačka stranka (HSS BiH) i Hrvatska narodna zajednica (HNZC BiH). Prema njegovim riječima, sa GDS su već vođeni pregovori o mogućem ujedinjenju sa LS BiH i LBO, ali "GDS nije bila spremna na takvu vrstu saradnje". Govoreći o razlozima za ujedinjenje, aktuelni potpredsjednik LS BiH Strajo Krsmanović je kazao da je neophodno osigurati da međunarodna zajednica shvati da socijaldemokratska orijentacija nije jedini faktor mogućeg uklanjanja nacionalizma u BiH.

Svjetska zajednica i mi

BRISELSKI EHO

Svjetska zajednica je još jednom iskazala svoju odlučnost na implementaciji mira u našoj zemlji

Za one dobro upućene u sadašnje aktuelne BiH političke prilike, poruke iz Brisela sa nedavno održanog skupa Vijeća za implementaciju mira u našoj zemlji nisu nimalo zvučale iznenađujuće. Poruke su shvaćene više kao logičan slijed događaja na varljivoj političkoj sceni u našoj zemlji. Ne čude ni otvorenost, oštrina i intonacija riječi visokog predstavnika evropske zajednice u našoj zemlji Volfganga Petriča na upriličenoj konferenciji za štampu, u Sarajevu, odmah po povratku iz Brisela.

Prenoseći stav većine predstavnika na konferenciji o ocjeni rada i ostvarenim rezultatima na implementaciji mira, gospodin Petrič je iznio: "Pedeset zemalja članica Vijeća za provedbu mira umorile su se od svega. Imao sam velikih problema da im objasnim zbog čega nam još uvijek treba finansijska i politička podrška. Bila bi velika greška da se međunarodna zajednica sada zaustavi pred uspjehom."

Treba vjerovati gospodinu Petriču, ovakvi stavovi međunarodnih subjekata nisu nikakva novost, bilo je njih i ranije u više navrata, no, ni jednom sa ovakvom kritičkom ocjenom stanja i ovakvom odlučnošću, bez obzira koliko to kome bilo po volji ili ne.

Vrijeme strpljenja onih koji su u ovu zemlju uložili preko pet milijardi dolara je izgleda pri kraju, ili na samom kraju. Ni u jednoj drugoj zemlji nije uloženo toliko stranog kapitala, nikome finansijski svjetski moćnici nisu bili tako darežljivi i blagonakloni kao prema nama. Naponi koje su učinili i koje čine i dalje na političkom, ekonomskom, vojnom i pravnom ustrojstvu naše zajednice su poznati i impresivni. Nesumljivo je da je Bosna i Hercegovina bila dugo vremena njihova glavna preokupacija i briga.

S druge strane efekti toga u zemlji su najblaže rečeno nezadovoljavajući, pa čak u nekim segmentima katastrofalno loši. Dugo se čekalo da uradimo više, ali od toga slaba fajda. Nekome u ovoj zemlji nije stalo do radikalnijih promjena, neko očigledno nema volje ili hoće iz raznih razloga da opstruiše dogovore i odredbe Dejtonskog sporazuma. Prisutni u Briselu tu su bili konkretni: "Ne postoji volja političara da zaista počnu ozbiljno raditi i za dobrobit ljudi. Ovo se zna širom svijeta. Političari BiH rade vrlo loš posao. Znam da su ovo teške riječi, ali ja samo citiram izjave nekoliko delegacija koje su dale indicije

da više neće trpjeti neozbiljnost koja se sada pokazuje", prenio je novinarima Wolfgang Petrič.

Nisu to teške, već prave riječi izrečene otvoreno i "u brk" kako treba već jednom početi govoriti i raditi na ovim našim prostorima, na svim nivoima, odlučivanja i u svim strukturama. Ovaj narod zna da njegova zemlja već duže vremena nema svoju vladu (vijeće ministara), što je presedan u svijetu, da de facto nema predsjednika federacije (slučaj Ejupa Ganića), da neki kantoni

Upravo na tim ključnim pitanjima urađeno je malo ili ništa. Dobivši jednoglasnu podršku evropskih zemalja i Amerike visoki predstavnik nije se ustručavao reći "da će iskoristiti sve ovlasti koje ima na raspolaganju". Jer, kako dalje ističe Petrič ljudi u drugim zemljama koji izdvajaju sredstva za BiH ne mogu se više gnjaviti našim problemima, ako nema napretka, onda će i njihova pomoć biti obustavljena. Bez sumnje, konferencija o implementaciji

mira u Briselu i njene poruke upućene državnim organima u prvom redu je još jedna ozbiljna opomena da se oklijevanja mora prići provođenju njenih zaključaka. A to znači ekonomskim reformama obezbijediti nova radna mjesta, vratiti ljude u njihova ranija prebivališta, konačno uspostaviti rad zajedničkih organa i institucija, bez primejsa nacionalnih ideologija i lokalističkih interesa. Dosta je bilo hoda po mukama, trnju i koprivama, građanima ove napaćene zemlje, nisu potrebni stereotipni, uskonacionalni političari već takav pravni poredak koji će ukinuti etničku diskriminaciju, vratiti ljude starim ognjištima i zaposliti ih. Omogućiti im život dostojnim čovjeka.

Odjeci Briselskog skupa dobijaju na svom posebnom značaju upravo sad, četiri mjeseca prije novih izbora kada će građani BiH svjesni nemoći i nehtjenja sadašnjih političara potražiti nove koji će donijeti neka bolja vremena. Vrijeme umornih, starih političara i stranaka iz ratnog vremena je prošlo - rekao je visoki predstavnik Petrič. Sve u svemu, ljudi iz ostalog dijela svijeta jasno su rekli šta misle o nama. Na nama je da uhvatimo zadnji vagon u vozu za Evropu. Čekanja je bilo dosta, strpljenje i nade Međunarodne zajednice i građana ove zemlje su istekli. Potrebni su oštri rezovi u svim porama naše zbilje, i promjene u prvom redu promjene u glavama naših političara. Naša sudbina je u nama, da li ćemo se konačno otrijezniti i uvidjeti da se više ovako, zaista ne može. Da li će to potvrditi dugo vruće ljeto koje je pred nama.

Ismet HEROVIĆ

VOLFGANG PETRIČ: Ovako dalje se neće moći

nemaju guvernera, da nemamo neke ključne državne zakone, da imamo "šuplje granice", korupciju, paraliziran rad zajedničkih organa i institucija, mučke u privatizaciji (kupovina hotela "Holiday In" i "Maršal", te nekih privrednih objekata i sl.) i dr. Zna se dobro ko je u ovoj zemlji za to najodgovorniji. Kako onda dati pozitivnu ocjenu radu Predsjedništva države, ako trojica naših vrhunskih političara u njemu bez rasprave daju saglasnost za izbor predsjedavajućeg Vijeća ministara za jednog potpuno nepoznatog kandidata Spasoja Tuševljaka, političkog anonimusa. Dakle za jednu od najodgovornijih funkcija u državi predlagati nekog koga ne poznaju, - ovdje ni laiku nije potreban nikakav komentar. A ako nam tako radi najviši organ države, šta onda očekivati od onih nižih u zakonodavnoj hijerarhiji. Nisu bez razloga svjetski zvaničnici i na ovom skupu posebno potencirali i u svojim zaključcima apostrofirali tri prioritete zadaće domaćih zvaničnika za budući razvoj zemlje: ekonomske reforme, povratak izbjeglica i jačanje zajedničkih institucija.

USKORO U NEW YORK-U ŠKOLA FUDBALA

FIRE BALL

KONACNO
DOBRA VIJEST ZA
SVE MALIŠANE
I NJIHOVE RODITELJE

ŠKOLA FUDBALA
ZA DIJECU
OD 8 DO 15 GOD.
(1984 god.-1992 god.)
POCINJE SA RADOM
18-TOG JUNA 2000 G.

UPIS I REGISTRACIJA DJECE
MOGU SE IZVRŠITI
OD 06.10.2000

ZA PRIJAVU DJECE POTREBNO JE:

- * LJEKARSKO UVJERENJE
- * RODNI LIST
- * 2 SLIKE

ZA SVE DETALJNIJE INFORMACIJE
KONTAKTIRAJTE NAS
PUTEM NAŠIH TELEFONA:

* MIRSAD SEJDIC
(917) 406-8506
(718) 777-7702

* ELVIR KOLJENOVIC
(917) 450-4332
(212) 966-7328

BIVŠI IMIGRACIONI OFICIR RADI ZA NAŠ I VAŠ SabaH

POŠALJITE PITANJE NA ADRESU
REDAKCIJE: **SabaH**

30-05 43. Street

Astoria, NY 11103

ili na E-mail: sdzidzovic@aol.com

FREE CONSULTATION

**SVAKOG UTORKA OD 2:00 DO 3:00pm U
REDAKCIJI SabaH-a ADVOKAT LIEBER
DIREKTNO ODGOVARA NA VAŠA**

?????

**PITANJA
DOĐITE ILI NAZOVITE**

?????

POŠTOVANI ČITAOCI,
U potrazi za odgovorima na vaša mnogobrojna pitanja, pronašli smo advokata, Roberta Liebera, bivšeg federalnog oficira za imigraciona pitanja, koji nam se stavio na raspolaganje da odgovori na mnoga nejasna pitanja kao što su "Green Card",

"US Passport", "Refugee Travell Document", itd. Osim imigracionih pitanja, našoj redakciji možete poslati pitanja u vezi: Stalnih i privremenih USA viza, Dozvola za rad, Deportacija, Sticanja Američkog državljanstva, Kupo-prodaje kuća, Taxe.... Molimo vas da vaša pitanja budu detaljno opisana uz obaveznu napomenu da li želite da se na kraju pitanja upiše vaše ime ili ne. Ukoliko ne želite, mi vam garantujemo diskreciju tako što ćemo vaše ime zadržati u redakcijskom fajlu. Pitanja možete postaviti putem pošte tj. poslati na adresu redakcije ili putem E- maila sa naznakom "Imigraciono pitanje".

PITANJA I ODGOVORI

PITANJE:

Čula sam da se od strane INS-a (Immigration Naturalisation Service) postoji nekakva lutrija koja dobitnicima obezbjeđuje direktno "Green Kartu" i samim tim stalni boravak u Americi. Da li je to tačno, kada će biti i kako mogu aplicirati za sljedeće kolo te lutrije?

ODGOVOR:

Da, to je tačno. Taj proces se zove "Diversity Visa Lottery" a službena oznaka za to je "DV 2002".

Dakle, pripremni period za Viza lutriju će biti između 2. oktobra 2000. i 1. novembra 2000.

U skorije vrijeme desile su se i neke značajne promjene što se ovog načina dobijanja "Zelene karte" tiče. Sam proces će se od sada odvijati u "Kentucky Consular Center" u gradu Williamsburg, država Kentucky, pa stoga sve aplikacije poslate na adresu "National Visa Center" u Portsmouth, New Hampshire neće biti uzete u razmatranje.

Kompletne instrukcije za popunjavanje aplikacija za "DV 2002" Lottery biće dostupne preko "US State Department" početkom avgusta ove godine. U to vrijeme instrukcije ćete moći pronaći na Internet stranici www.travel.state.gov. Ili putem telefona (202) 331-7199

Ukoliko sada živite van USA možete kontaktirati najbližu US Ambasadu ili Američko Konzularno Predstavništvo i tražiti najnovije informacije

**POŠALJITE VAŠE
PITANJE ZA
ADVOKATA ILI
IMIGRACIONOG
OFICIRA NA NAŠU
ADRESU REDAKCIJE**

AMERICAN
EXPRESS

Cards

MasterCard

VISA®

**PRETPLATITE SE
NA SabaH**

**NA
SAVREMEN
NAČIN**

1. Pripremite vašu kreditnu karticu;
2. Nazovite redakciju na (718) 267-1299;
3. Kažite nam period na koji se želite

vezane za "DV 2002".

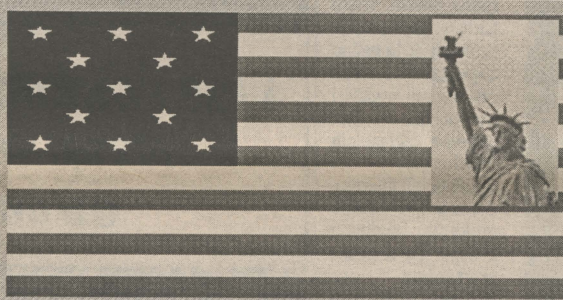
I na kraju da znate da je najnovijim aktom odobren dolazak 55.0a00 novih emigranata koji će biti izvučeni lutrija sistemom. U nadi da ćete vi biti jedan od njih, želimo vam puno sreće.

AMERICAN
EXPRESS

Cards

MasterCard

VISA®

BIVŠI IMIGRACIONI OFICIR A SADA

ADVOKAT

ROBERT LIEBERT

Attorney at Law

25-84 Steinway St.

Astoria, NY 11103

Tel. (718) 267-1277

Tel. (718) 591-3114

Fax. (718) 721-8812

JESTE LI APLICIRALI ZA AMERIČKO DRŽAVLJANSTVO?

- * IMATE LI STALNU ILI PRIVREMENU VIZU?
- * IMATE LI PROBLEMA SA DEPORTACIJOM?
- * ŽELITE LI DOBITI NOVAC ZA POVREDE NA RADU ILI NA ULICI?
- * ŽELITE LI PRODATI ILI KUPITI KUĆU?

**NA SVA OVA PITANJA I MNOGA DRUGA IMAMO
PRAVE ODGOVORE**

SAMO NAS NAZOVITE A MI ĆEMO TO RJEŠITI ZA VAS

855-900-8155

Robert Lieber is an Attorney, former U.S. Immigration officer and former Chairman of the Immigration Law Committee of the Nassau County Bar Association. The advice presented here is general in nature and is not a substitute for the advice of a legal expert in a particular case. This column is not intended to create an attorney - client relationship.

Folklorno društvo "Sedef" na svjetskoj smotri folkloru u New York-u

SEDEF ZABLISTAO U PUNOM SJAJU

Svjetska smotra folkloru, koja se inače svake godine održava na ulicama Menhentina, centralnog dijela New York-a, po prvi put je ove godine ustupila prostor jednom bosansko-hercegovačkom folklornom društvu. Ne zato što to organizatori nisu željeli već jednostavno zato što takvog društva do sada u New York-u nije ni bilo. Formiranje folklornog društva "Sedef" u martu ove godine značajno je obogatilo naš kulturni milje u ovom gradu. Simpatije koje Amerikanci imaju prema našoj domovini Bosni i Hercegovini posebno su došle do izražaja kada je bogatstvo i šarolikost naše narodne nošnje stupilo na scenu. Aplaudirajući u ritmu muzike, prisutne je fascinirala koreografija Samira Handanovića obogaćena mnogobrojnim pokretima koji dočaravaju, prije svega, dostojanstvo Bošnjaka kroz vijekove. Oficijalni spiker je posebno istako da je folklorno društvo "Sedef" ove igre pripremalo samo četiri mjeseca i da su u tom kratkom periodu već imali preko dvadeset nastupa u Americi.

Ajlana i Selvedin

Fesovi na Menhetnu

Sombrero: nacionalni imidž Meksika

Folklor Republike Hrvatske

Ajla Jaganjac

Tekst i Foto:
Šukrija Džižović

Intervju sa dr. Nijazom Durakovićem

“KANTON JE SADA, PRAKTIČNO DRŽAVA”

RAZGOVARAO: Šukrija DŽIDŽOVIĆ

Dr. Nijaz Duraković rođen je 1948. godine u Stocu. Jedan je od istaknutih stolačkih gimnazijalaca koji je već u djetinjstvu pokazivao jednu vrlo veliku intelektualnu snagu. Kasnije se upisuje na Političke nauke u Sarajevu gdje u rekordnom roku završava - doktorira i postaje prvo asistent a potom profesor. Priča se da je bio miljenik Hamdije Pozderca i da je Pozderac bio njegova vodilja na političkim naukama.

Nijaz Duraković se kasnije angažuje u politici te biva biran u Predsjedništvo CK Bosne i Hercegovine, a kasnije dolazi na mjesto predsjednika CK Saveza Komunističke Partije.

Bio je među prvim, u ono vrijeme Jugoslavije, koji je jasno istupio i rekao - da se Bosnom čuje miris tamjana. Time je na jedan jezgrovit način jasno rekao da se Milošević priprema da čitavu Bosnu i Hercegovinu stavi pod čizmu velike Srbije. U toku agresije na Bosnu i Hercegovinu biva vrlo aktivan i angažovan u mnogobrojnim delegacijama predstavljajući tako Bosnu i Hercegovinu na raznim pregovorima. Jedno vrijeme i član Predsjedništva Bosne i Hercegovine. Prilikom posjete SAD, dr. Nijaz Duraković, čija je politička stranka SDP na prethodnim, općinskim izborima osvojila većinu glasova, izrazio je želju da odgovori na nekoliko pitanja za naš i vaš “SabaH”.

SabaH: Koji su Vaši razlozi posjete Sjedinjenim Američkim Državama?

- Čerka mi je diplomirala na “Washington University”. Diplomirala je na odelu za komunikacije, specijalnost “Public Relation”. To je bio za mene pravi spektakl u američkom stilu. Pošto je Jasna, moja kćerka a uspjela je taj studij završiti godinu ranije sa visokim prosjekom ocjena od 3,8 zaslužila je da pređem ovoliki put i da zajedno podijelimo radost.

SabaH: Vaša kćerka je upravo diplomirala. Da li će se vratiti u Bosnu?

- Ona 8. jula dolazi u Sarajevo, pa neka vidi mogućnosti. Na njoj je da odluči. Ja se intimno nadam da će se ona kad-tad vratiti u Bosnu, da gradi Bosnu a ne Ameriku, iako je već dobila američko državljanstvo.

SabaH: Kakav je program SDP-a za narod koji se želi vratiti u Bosnu i Hercegovinu?

- Prošle godine u oktobru za vrijeme moje posjete Seatlu, država Washing-

ton, ja sam taj program prezentirao. On je možda malo utopijski, ali se zasniva na povratku, prije svega mladih u Bosnu i Hercegovinu, a da bi se vraćali, mi im nešto moramo ponuditi. Naravno, mi im za sada možemo ponuditi samo iluzije, jer još uvijek nismo na vlasti. Ukoliko bi osvojili vlast u novembru ove godine, mi imamo sasvim jasne projekte koji bi, prije svega, ponudili zapošljavanje tih ljudi.

To je za sada temeljni problem Bosne, pored svih ostalih golgota. Danas mladi ljudi koji završavaju

fakultete ipak sanjaju kartu za odlazak iz Bosne u Ameriku ili bilo gdje u svijet. Nažalost, za sada u Bosni oni nemaju neku realnu perspektivu, jer je bosanska ekonomija u kolapsu. Znači, ako bi došli na vlast, prvo što bi uradili bila bi ekonomija. Moramo zaustaviti taj egzodus ljudi koji odlaze, jer zbog loše ekonomije nemaju gdje raditi. Mi imamo čak 500 do 700 programa koje su nam dale Social-demokratske partije Italije, Njemačke, Švedske, Norveške, Danske... čak i SAD su bile spremne da podrže neke projekte koji bi zaustavili taj egzodus.

SabaH: Pošto je Vaša stranka osvojila većinu glasova na općinskim izborima, da li se Vi lično mislite više politički angažirati?

- Naša stranka je dobila nešto malo više na lokalnim izborima, ali ljudi koji nisu vični tom tzv. Dejtonskom ustavu ne shvataju da mi nismo faktički ništa dobili. Po “Dejtonskom ustavu” Općina je potpuno razvlašćena. Ona nema nikakvih fizičkih regulativa. Ona je sada na nivou nekadašnje Mjesne zajednice, jer se sada bavi komunalnim problemima i slično. Prava vlast u sadašnjoj BiH je u Kantonima. Kanton je sada praktično država, što naši ljudi

neće nikako da shvate. Kanton ima sve. Van Kantona je monetarna politika koju drži Međunarodna zajednica. Odbranu drži NATO i SAD sa projektom “Opremi i obučiti”. Spoljna politika je nikakva jer je nacionalno podjeljena, i tako dalje. Sve ostalo je dakle, u vlasti Kantona. Od finansija, privrede, zdrastva, kulture, obrazovanja... Kanton je država. Mi, ako bi nešto željeli promijeniti, ako dobijemo izbore u novembru i ja ću se u tom smislu i angažirati. Ja ću se lično angažirati u mjeri koja je potrebna da SDP dobije ono što mu pripada. Ja se nadam da ćemo dobiti bar 4-5 ključnih Kantona u Federaciji BiH. U onom što se zvalo “Herceg Bosna” još uvijek HDZ drži monopol ali, stvari se mijenjaju. Mi smo već na protekli izborima počeli dobro. U Ljubuškom smo formirali organizaciju SDP-a koja danas broji 230 članova što je do jučer bilo nezamislivo. Sutra ćemo biti značajan faktor i u Čitluku i na širokom Brijegu. U Livnu smo već odavno dobrostojeći. U Centralnoj Bosni do Orašja SDP je dobio od 12 do 20 posto. Značajna je Busovača sa dobijenih 22 posto glasova što je za mnoge neupućene vjerovatno šok.

NIJAZ DURAKOVIĆ

SabaH: Šta je sa Republikom Srpskom?

- U Republici Srpskoj smo već u Općinskoj vlasti uključeni u 17 komuna. Prema tome i tamo pomalo napredujemo. Malo je teže ali, vjerujemo da, čim padne Milošević naše šanse će porasti. Milošević još uvijek ima bitan uticaj na RS. On i dalje vodi politiku Socijalista i Radikala a i mnogih drugih nazovimo autonomnih stranaka. On je nažalost, još uvijek najrelevantniji politički faktor u RS. Sada je u Srbiji i Crnoj Gori kaos koji uvijek najviše odgovara Miloševiću, jer se u haosu Milošević najbolje snalazi. Ako analiziramo zadnjih 10 godina, vidimo da je to istina. U jednoj sređenoj demokratsko-pravnoj državi on nema nikakvih šansi. Zato on uvijek podržava kaos i time pojačava svoj rejting. Drašković, Đinđić i ostali su samo malo manji Miloševići, jer oni ne zamjeraju Miloševiću zbog njegove genocidne politike, oni njemu samo zamjeraju što nije bio

dovoljno efikasan u realizaciji te politike. Problem tzv. Jugoslavije je u tome što se opozicija ne razlikuje od Miloševića u temeljnim programskim ciljevima. Oni nemaju pravu demokratsku alternativu koja bi mogla taj narod povesti jednim radikalno drugačijim putem.

SabaH: Koga Vi vidite kao budućeg predsjedavajućeg u Predsjedništvu BiH?

- Za sada ne vidim neku alternaciju, jer za Aliju Izetbegovića nisam siguran da se povlači, obzirom da se povlači već treći put. Hoće li i ovaj put povući riječ? Možda je i sada u pitanju neka “igranka” pa da neko od njih kaže: - Eto vidite, ne mogu se nagoditi pa Alija ponovo mora preuzeti “Štafetu palicu”. Ne mora to biti ali, za sada u SDA ne vidim nekog lidera koji bi ga mogao naslijediti. Haris Silajdžić je izašao iz SDA. On ima svoju sopstvenu stranku a Čengić, Behmen i ostali nekako nebulozno profiliraju. Dakle, šta i kako će biti - vidjećemo nakon izbora u novembru ove godine.

SabaH: Dr. Haris Silajdžić stiće sve više simpatija u BiH pa i u dijaspori. Vi ste izjavili da je licemjer. Kako to komentarišete?

- Ja sam to rekao, jer njegova stranka nije stranka za BiH, nego stranka za SDA. Ako analizirate posljednjih nekoliko izbora, uvijek je bilo da Haris ide sam, pa raskol sa Izetbegovićem, pa odjednom preko noći opet Haris sa Alijom. Tako drugi, pa i treći put. To je stvarno previše.

Ipak je Silajdžić sklopio savez sa SDA. Recimo u Sarajevu u Opštini Stari grad, pojedinačno je SDP dobio najviše glasova i bio je red, ako se već predstavlja kao reformistička stranka, da se prikloni ovim novim vjetrovima. Naravno, on se priklonio Aliji Izetbegoviću. U tom smislu sam ja rekao da je to licemjerna politika. Ako želi da izigraava autonomnu političku ličnost i da vodi autonomnu politiku u BiH, onda mora izdržati u tome. Čim dođe “stanipani” on se prikloni.

SabaH: Mnogi kažu da je i SDP - bošnjačka SDP.

- Što ne bi bila? Nismo mi Marsovc. Mi smo naravno i Bošnjaci ali, imamo u svojim redovima i Srba, Hrvata, Jevreja i ostalih. Mi smo jedina multinacionalna stranka u Bosni i Hercegovini. Zašto bi samo SDA ili Stranka za BiH (stranka Harisa Silajdžića) imala ekskluzivno pravo da samo ona predstavlja Bošnjake. Nismo mi anacionalni, mi smo itekako nacionalni. Samo naravno, mi tu nacionalnost ne uzimamo kao zanimanje nego jednostavno kao pripadnost, jer mi imamo sasvim drugačiji pogled i drugačiju projekciju (NASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

(nastavak sa prethodne strane)
razvoja BiH.

SabaH: Sve to svakako zavisi od Dejtonskog sporazuma čiju reviziju Vi ne podržavate.

- "Dejton" se može fleksibilno postaviti. Haris Silajdžić sada istupa kao papagaj s tim da "Dejton" treba mijenjati, ali nije SDP potpisao "Dejton" već upravo on kao drugi čovjek po važnosti i po odlukama. To je znači njegov projekat, a sada se odjednom sjetio da je napravio kardinalni promašaj prije "Dejtona", u toku "Dejtona" a i poslije "Dejtona".

SabaH: Ali, Silajdžić kaže da ga nije on potpisao nego Izetbegović !?

- Silne knjige su objavile, uključujući i Holbrukovu, da se pregovaralo samo sa njim i sa Alijom Izetbegovićem. Svi ostali su bili samo jedna oblada ili ikebana koju niko nije ništa pitao a koji, isto tako, nisu ništa ni odlučivali.

SabaH: U Bosni i Hercegovini su počeli i problemi sa medijima. Kako Vi komentarišete ovo što se dešava između "Dnevnog avaza" i Edhema Bičakčića?

- Niko više medijsku slobodu u BiH ne može zaustaviti. Nešto zbog emancipacije unutar samih postojećih medija, a mnogo više zbog podrške međunarodne zajednice. Sada je teško uspostaviti cenzuru kakvu je SDA uspostavljala godinama kao i jednu medijsku torturu i apsolutni medijski monopol koji su oni imali, i još uvijek djelimično imaju. Ja doduše nisam sada tamo pa i nisam mnogo upućen u njihove probleme, ali je činjenica da se "Avaz" malo osilio. Taj list je postao, zahvaljujući SDA i njihovom

NIJAZ DURAKOVIĆ: Nismo mi Marsovci

novcu, mala "medijska imperija" za naše skromne bosanske prilike. Danas vjerovatno Fahro Radončić računa na to da će SDA sići sa vlasti pa se valja malo emancipirati i drugačije postaviti. Valja malo izigravati ono što vi ovdje u Americi zovete "independent".

SabaH: Da li imate poruku koju bi Vi željeli uputiti Bošnjacima u Americi i Kanadi?

- To je ustvari najteže. Nisam ja taj koji bi davao poruke, a pogotovo Bošnjacima u Americi i Kanadi. Ja znam svu njihovu i sreću, a i golgotu. Sva njihova razočarenja a i sve njihove nostalgije. U Americi sam već dvanaesti put a u Kanadi sam bio 3-4 puta. Poručio bih jedino da se školuju i da se vrate u Bosnu. Naravno ne u ovakvu kakva je sada, nego u mnogo bolju, demokratskiju, prosperitetniju, sigurniju. Da ta mladost dođe da gradimo Bosnu. Mi nemamo ništa od starije generacije koja dođe u Bosnu samo da omiriše svoju rodnu grudu ili eventualno da umre tamo. Ukoliko se nastavi trend kakav je sada pod vlasti "dinastije" Izetbegovića, Jelavića i ostalih, nemamo zaista nikakvih šansi. U tom slučaju će naša djeca u BiH i dalje sanjati kartu za Ameriku, Australiju, Kanadu ili neku drugu zemlju. Kada bi se bar 30 posto naše školovane djece vratilo u Bosnu, mi bi bili kadrovski najjača zemlja u Evropi.

Narudžbenica za pretplatu na SabaH

MI PRIMAMO KREDIT KARTICE

U slučaju da se želite pretplatiti na SabaH putem telefona samo nas nazovite na tel: (718) 267-1299 i imajte pri ruci vasu kredit karticu.

* Pretplata na 3 mjeseca \$ 25.00 * Pretplata na 6 mjeseci \$ 48.00

* Pretplata na godinu dana \$ 96.00

U cijenu pretplate su uračunati i poštanski troškovi

MARKIRAJTE JEDAN OD SLIJEDEĆIH: ☐ Ček priložen ☐ MasterCard ☐ Viza

IME I PREZIME _____

ADRESA _____

TELEFON _____

BROJ KARTICE _____

KARTICA ISTIČE _____

POTPIS _____

Vaš ček
možete poslati
na adresu:
SabaH
30-05 43. Street
LIC, NY 11103

Možete nam se obratiti putem
Telefona: (718) 267-1299
E-mail-a: sdzidzovic@aol.com
Ili nas posjetite na internetu
www.sabah-ba.com

ŽELITE LI DA GLEDATE SATELITSKI PROGRAM TV BIH?

MOŽDA TV DNEVNIK SA NAJNOVIJIM VIJESTIMA IZ BOSNE I HERCEGOVINE?

BOSANSKO-AMERIČKA TELEVIZIJA U NEW YORK-U VAM TO MOŽE OMOGUĆITI!

PRETPLATITE SE NA NAŠE SEDMIČNE EMISIJE I POMOŽITE NAM DA TO I NAPRAVIMO!

ZA \$ 25.00 MJESEČNO DOBIVATE ČETIRI NAŠE EMISIJE NA VAŠU KUĆNU ADRESU.

NARUČITE NAŠE KASETE I GLEDAJTE NAJNOVIJE IZVJEŠTAJE BOSANSKO-AMERIČKE TELEVIZIJE UZ DOSTAVU NA VAŠU ADRESU.

POPUNITE LIČNI ČEK ILI MONEY ORDER U IZNOSU NA 25 DOLARA OVAKO:

PAY TO ORDER OF: RACCOON INC.
FOR: BOSNIAN-AMERICAN TELEVISION

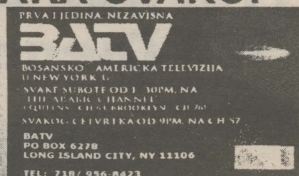
POŠALJITE NA ADRESU:

BATV, P.O. BOX 6278, LONG ISLAND CITY, NEW YORK 11106
PROVJERITE NAŠU INTERNET ADRESU: WWW.INFORMATOR-ONLINE.COM/BATV

ILI NAS NAZOVITE NA TEL: 718/956-8423

MI SMO JEDINA TELEVIZIJA KOJA VAM MOŽE OMOGUĆITI TV PROGRAM NA BOSANSKOM JEZIKU!

RACCOON INC. JE NON PROFIT ORGANIZACIJA

Promovirana Monografija heroja Armije RBiH

Zlatni ljiljani bosanke historije

Njihova borba u odbrambeno-oslobodilačkom ratu, kod nekih, već pada u zaborav, kazao je general Delić • Pet autora kapitalnog djela

Promotori Monografije "Zlatni ljiljani i odlikovani pripadnici Armije RBiH od 1992. do 1995. godine" opisali su je kao "dobar pokušaj da se imena heroja otrgnu od zaborava". Kao kapitalno djelo i doprinos čuvanju jednog od najznačajnijih perioda bosanske historije.

Antibosanske snage

- Ponosan sam što učestvujem u promociji monografije o najvećim borbama odbrambeno-oslobodilačkog rata. Njena izrada je ispunjavanje duga prema najboljim sinovima Bosne i neće dozvoliti da oni padnu u zaborav. A kod nekih, njihova borba već pada u zaborav rješavanjem dnevnih problema po principima međunarodne zajednice. Iako se budućnost ne može graditi na neprirodnoj amneziji - kazao je armijski general Rasim Delić, komandant Zajedničke komande Vojske Federacije BiH, na promociji monografije o 1736 dobitnika zlatnih ljiljana i 81 nosiocu ratnih odlikovanja, održanoj jučer u Sarajevu.

Promociji je prisustvovao i predsjedavajući Predsjedništva BiH, Alija Izetbegović.

Prof. dr. Atif Purivatra, predsjednik Vijeća kongresa bošnjačkih intelektualaca, govorio je

Promociji je prisustvovao i predsjedavajući Izetbegović (Snimio: Z. Kasapović)

o ovoj knjizi nazvavši je veoma vrijednom u vrijeme kada "antibosanske snage vrlo prepedeno nastavljaju sa agresivnim ciljevima prema BiH i genocidnim radnjama".

Proslavljeni borci

On je obavijestio prisutne da su u ediciju "Ko je ko u Bošnjaka", koja je trenutno u štampi, uvršteni svi živi nosioci zlatnih ljiljana i zlatnih policijskih znački. Ali, njima, dodao je prof. Purivatra, moraju biti obezbijeđeni makar normalni uslovi za život - kuće ili stanovi, a njihovo djecu školovanje.

Slaviša Šućur, proslavljeni

sarajevski tenkista, i Nedžad Bublin Čupo, istaknuti borac igmanskog ratišta, obojica dobitnici zlatnih ljiljana, kazali su na jučerašnjoj promociji da su ponosni što su bili pripadnici Armije RBiH. Svjesni smo kontroverzi koje je donio Dejtonski sporazum i zbog kojih, između ostalog, ljudi što su u ratu dali veliki doprinos ne mogu dobiti u miru adekvatan tretman, rekao je Šućur.

Autori monografije su brigadir Hasib Mušinbegović i Hamza Višća, kapetani Fikret Tabaković i Kemo Bečirević, te štabni narednik Šefkija Biogradlić.

Njemačka postala prvi trgovinski partner BiH

Unapređenje privredne saradnje - prioritetni cilj * Bh. industrijska roba bez carine preko granice Njemačke

Nastavljajući dugogodišnju praksu, Privredna komora BiH i Predstavništvo Privredne komore Njemačke u našoj zemlji, u srijedu su u Sarajevu organizirali poslovnu konferenciju privrednika dvije zemlje. Privredna komora BiH najavila je i osnivanje svog predstavništva u Njemačkoj, prvog poslije rata i formiranja BiH kao nezavisne države.

Velike mogućnosti

Njemačka je sa 191 milionom maraka izvoza i 52 miliona maraka uvoza iz BiH u prva četiri mjeseca ove godine postala prvi trgovinski partner BiH.

BiH je, međutim, u Njemačkoj tek na 80. mjestu, sa dva promila ukupnog njemačkog uvoza. Prostora je, dakle, mnogo da bi se uravnotežila razmjena, istakli su Mensur Smajlović, predsjednik PKBiH i Peter Prezber, predstavnik Komore Njemačke u BiH.

Ambasador Njemačke u BiH Hans Johan Peters pozdravio je skup.

- Sektor njemačkog veleposlanstva sa vrlo agilnim timom vam je na usluzi. Naš je cilj da Njemačka trajno bude na prvom mjestu, kako je bilo prije rata kad smo imali uravnoteženu razmjenu od 2,5 milijardi maraka - rekao je Peters.

Partner iz Njemačke bio je nedvosmislen. Privrednici BiH moraju podići kvalitet izvozne robe.

Brojne olakšice

- Nema razloga da ne bude bolje - istakla je Seadeta Cerić, pomoćnik ministra vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH, navodeći da se svi industrijski proizvodi, izuzev poljoprivrednih organskog porijekla, po propisima EU u Njemačku mogu izvoziti bez carina.

Kakvo je sada stanje, govori i podatak da se čekao predstavnik Ministarstva vanjskih poslova da kaže šta diplomatska predstavništva mogu uraditi u tom pogledu. Iako je bio najavljen, nije došao.

Uskoro ugovor o zaštiti investicija

Privrednici su informirani da bi uskoro mogao biti zaključen sporazum o zaštiti investicija između dvije zemlje. Za BiH kao zemlju visokog političkog rizika, kako nas ocjenjuju u Evropskoj uniji, sporazum je značajan.

Očekivati je i veće učešće njemačkih privrednika u direktnim stranim ulaganjima.

CALL BOSNIA FOR ONLY

**International
Telehome, Inc.
P.O. Box 927900
San Diego, Ca 92192**

32¢ PER MINUTE

- * 24 hours a day, 7 days a week
- * No fees, minimums or any other surcharges
- * No need to charge your distance company

CALL 1-888-950-9501 TO SIGN UP

P u t o p i s (2)

“BOSNO MOJA, POHARANA ...”

Tuzla-Gradačac-Tuzla

Piše: Bedrudin GUŠIĆ

Helem, dođoh u “svoju” bazu moga bosanskog zijareta - Tuzlu. Grad soli, ali i grad kojeg su onomad svojim snažnim pečatom obilježili njegovi znameniti žitelji - Meša Selimović, Ismet Mujezinović, Pašaga Mandžić, grad kojeg danas obilježavaju Selim Bešlić, Mirnes Ajanović, grad koji je i jučer i danas prepoznatljiv po jednom Nedžadzu Salkoviću, Emiru Hadžihafizbegoviću. Dođoh u grad Tuzlaka. Ali, i ne samo njih. Danas je u Tuzli možda isto toliko i muhadžira, naročito iz Podrinja. Srebreničani, koji se uspješno probili kroz četničke obruče tog kobnog ljeta '95., nađoše svoje utočište najprije u Tuzli. Većina ih je tu i ostala, čekajući priliku za povratak. Isto kao i svi ostali Podrinjci. Njih, na jedan divljenja vrijedan način, principijelan ali i pragmatičan, predvodi neumorni Fadil Banjanović - Bracika. Dakle, i on je dio aktualne tuzlanske zbilje, svojim neponovljivim javnim istupima prema svima onima kojih se tiče povratak prognanih, daje aromu tamošnjoj svakodnevici. Mene je svojim istupima, koje sam pratio putem TV toliko impresionirao, da bi i mi, Banjalučani, te svi drugi koji želimo povratak na svoje, poželjeli takvog čovjeka ispred sebe.

Subota je, 29. april. Prvi sabahski ezani koji me probudiše sa nekoliko tuzlanskih džamija, dadoše na znanje gdje sam došao - u Bosnu. Ezani, koje nisam bio čuo punih pet i po godina, vratiše moja sjećanja na dane slobode u mojoj Banjoj Luci - na ezane sa Ferhadije, Arnaudije, Gazanferije... Moje emocije su tog sabaha proradile snažnije i zbog činjenice da sam odmah prepoznao glas čovjeka koji je pozivao na prvi dnevni namaz - bio je to meni dobro poznati i dragi glas rahmetli hadži Zahid ef. Makića, moga sugrađanina kojeg četnici ubiše prije nepunih 8 godina, inače junaka jedne od mojih “mahsuzija”. Dakle, tuzlanski džemati su koristili njegovu kasetu, koju sam također posjedovao, dobivši je svojevremeno na poklon od rahmetlije. Nakon tog sabahskog ugođaja, kojeg sam doživio i kao originalnu, neponovljivu dobrodoslicu u svojoj domovini, preda mnom je bio prvi dan boravka tamo. Iz njegovog sadržaja bih izdvojio razgovor sa sestrom u Malmeu o stanju majkinog zdravlja, za koje je rekla da je nepromijenjeno, zatim prve šetnje tuzlanskom čarsijom. Međutim, prije izlaska iz sestrinog stana, doživio sam i prvo razočarenje - suočio sam se sa nestašicom vode. Pitajući sestru je li to bilo slučajno ili redovna pojava u tom gradu, odgovorila mi je da je to kronični tuzlanski problem. Dosad ga nijedna vlast nije uspjela da riješi. Zaista, za normalnog čovjeka je neshvatljivo da jedan grad, koji danas ima preko 100 hiljada žitelja, nije riješio svoj najvitalniji problem, što su drugi učinili stoljećima prije. Pitam se: na čemu aktualna općinska vlast uopće dobija izbore kada

nije riješila gorući problem vodosnabdjevanje. Kako taj Selim vlada gradom tolike godine, a osnovni životni problem svojim građanima nije riješio? U svakom “normalnom” gradu i državi na svijetu, takva vlast nebi niti “osvanula”. Ali, u Bosni je sve moguće, pa i to, kao da odgovaram samome sebi. Progutah gorko saznanje da sam pustio

svoja sidra u gradu kada ću se najčešće abdestiti ili umivati iz plastičnih boca, a kupati kada bude vode u gradskom vodovodu, kročić na tuzlanske ulice. Na njima, puno ljudi i puno automobila. To što je puno ljudi, kontam, pa subota je, neradni dan pa su zato ljudi u velikom broju vani. Vidjet ćemo kasnije jesam li bio u pravu. Ali, prvi susreti sa ulicnim prodavačima, tezgama po trotoarima, te izloženoj robi na travnatoj obali meni

BEDRUDIN GUŠIĆ

najznačajnijih prihodovnih stavki u svakoj, opet da kažem “normalnoj” državi. Shvatio sam odmah da na tim terenima fiskalna politika uglavnom ne stanuje, ili ako je ima onda se pojavljuje “na mala vrata”. Da se razumijemo, svijet koji se bavi takvom trgovinom, mora od nečega da živi, snalazi se, dovija, i u tome nije problem. Problem je u spoznaji da se niti nakon haman pet godina mira ne

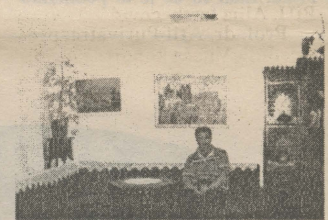
Ja sam svoje domačine odmah upitao: “Ko su ovi što voze skupe automobile?” Otkud inače toliko motornih vozila po gradu? Odgovoriše mi da su pojedinci iz reda “novokomponovane buržoazije” vlasnici skupih auta, a druga,

brojna vozila, što također prave metež u prometu na ulicama grada soli, su krševi koje su mnogi sa raznim potvdama uvezli sa Zapada, za relativno male pare. Šetnju su mi sputavali i brojni četverotočkaši, parkirani na trotoarima. Izgleda da je i tako nešto moguće jedino u Bosni. Nisam više istraživao nove detalje, onako eksterno, tek je prvi dan, ostavih mnogo toga za naredni period. Klanjao sam podne namaz u Šarenoj džamiji, te vratih se u sestrin iznajmljeni stan, na Brčanskoj malti. Valjalo je sutra u Gradačac. Da, usput sam svratio u banku da razmijenim nešto novaca. Tečaj je bio 2,15 KM za 1 US \$. Ako se traže isključivo DEM, tečaj je za “bogdu” nepovoljniji. A, tamo kažu da je 1 KM = 1 DEM.

Nedjelja, posljednji dan aprila. Nakon razgovora sa Malmeom i dobijanja istog odgovora kao jučer, krenuh sa dva zeta i sestrićem u drevni, ponosni Gradačac. Tih 60-ak km protekli su u uživanju u prirodnim ljepotama toga kraja. Brojne džamije, naročito novosagrađene, što su se nizale

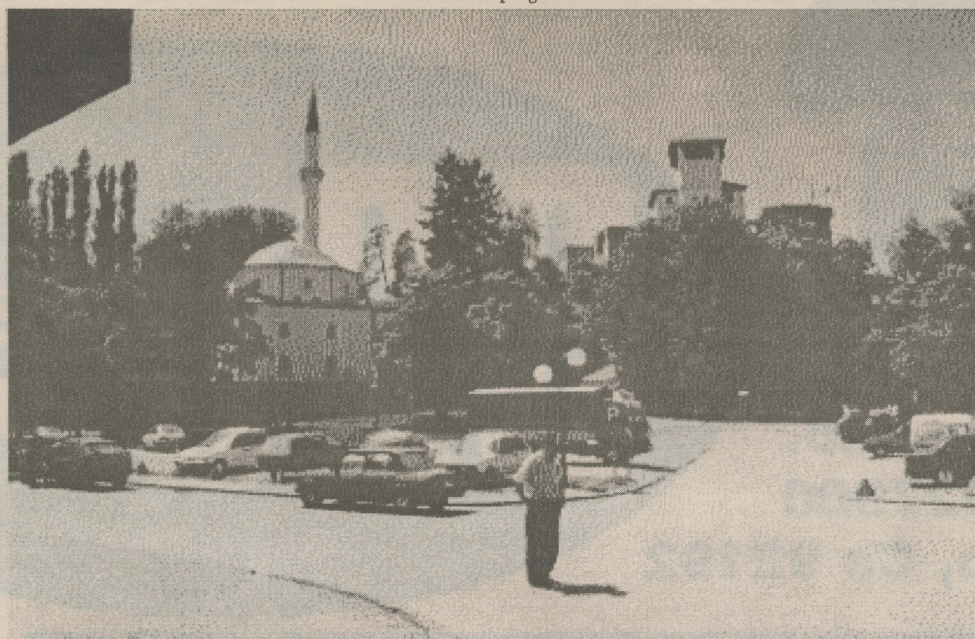
vrijeme oslobodili svoga otpada.

Na samom ulazu u Gradačac, s desne strane, je šehidsko mezarje. Uz upućeni rahmet za njihove duše, pomislih u sebi da je onaj ko je odlučio da se takvo mezarje locira na jednom od ulaza u grad, bio u pravu, jer neka se oni koji hodoljube ovaj grad, odmah upoznaju sa njegovim najboljim sinovima iz ovoga vremena. Takvih Gradačacu nije manjkalo ni u prošlim vremenima. Naprotiv! Parkirali smo se na parkingu nedaleko od Husejinije džamije. Pogled na džamiju i kulu “Zmaja od Bosne” me fascinirao i proizveo u meni snažne asocijacije na blistavu historiju Bosne. Osjećah se nekako gordo i ponosno u tim trenucima. Penjanje na samu kulu je također bilo za nas atraktivno i uzbudljivo. Ali, bilo je i izvjesne sjele i razočarenja, jer je četničkim granatama

devastirano zdanje Husein kapetana Gradašćevića sanirano tek do improvizacije. Još uvijek su primjetni tragovi na njenim zidovima koji podsjećaju na četničke nastaje na kulu, ali i opominju one koji bi trebali da se pobrinu za njenu potpunu sanaciju. Ipak, izvjesna utjeha u tom tužnijem dijelu priče iz Gradačca je bio izgled Husein begove džamije, koja je, iako pogođena četničkom granatom, ipak sanirana i djeluje prkosno i impozantno. Uslijedila je posjeta BZK “Preporod”, gdje nam je domaćin bio Muhamed - Bego Gradašćević, počasni predsjednik te naše znamenite kulturne institucije u Gradačcu, te praukun hadži Bećir bega Gradašćevića, najmlađeg brata Husein kapetana. Prijemom, te ukupnim dojmovima doživljenim u toj bošnjačkoj oazi kulture, smo bili doista impresionirani. Pošli smo zatim u porodičnu kuću Gradašćevića, staroj 214 godina, ali prebogatoj događajima iz bliske prošlosti Bosne, za koju je ona, zbog svojih znamenitih stanara, bila neraskidivo vezana. Pred samu večer, nadahnuti impresijama iz grada “Zmaja od Bosne” i drugih njegovih poznatih žitelja onoga i ovoga vremena, vratismo se u Tuzlu.

(nastavak u slijedećem broju)

obližnje rječice Jale (tu pijaču na meraji popularno zovu - “boutique - sagni se!”), brzo me uvjeriše da je tamo javni šverc jedno od glavnih zanimanja, odnosno izvora prihoda velike većine ljudi. Naravno, sva ta roba koja se prodaje po uličnim buvljacima ili drugdje, na otvorenom prostoru, je neoporezovana, dakle ni općina, ni Kanton niti Federacija ne ubiru svoj dio prihoda iz prometa, što je jedna od

naziru pomaci u neakvoj organiziranoj proizvodnji, prometu te djelatnostima koje bi bile barem neki embrion kakve-takve ekspanzije zapošljavanja ljudi. Na tu tu robnu zbilju štiti i država i štite ljudi. Sve mi to djeluje kao začarani krug iz koga se ne vidi izlaz. Daj Bože da sam u krivu! S druge pak strane, brojni automobili što špartaju tjesnim ulicama ovoga grada, bi mogli da zbune putnika - namjernika.

pokraj puta ili po okolnim brdima, davale su posebnu aromu okolišu. Pravi bosanski pejsaži. Na tom relativno kratkom putu vidjeh mnogo novih, suvremeno opremljenih benzinskih pumpi, nekoliko novosagrađenih privrednih objekata, privatnih naravno, te kuća - vila. Ali i vidjeh nekoliko “grobalj” starih, neupotrebljivih, bačenih automobila. Izgleda da su se Nijemci, te neki drugi u Evropi, na

Život jedne bošnjačke majke

NAJA JE MOLILA BOGA DA UMRE

N ikad nije imala puno od života. Tuga i bol, rijekto pomješana sa trenucima radosti. Jedna tužna bosanska elegija nastala u suzama, skončala u grču jecaja, pod brezama, na obalama Une. Sve što je u njoj rođeno i raslo ostalo je skamenjeno kao statua, da svjedoči o teškoj vremenu koje je razdiralo Bosnu i ljude u Bosni. Njen život je brazgotina, koja nikad ne zarasta, već se uranja rasutim kosama u podnožje Alpa, a noge kvasi u vodama Sredozemlja, velika kao Balkan, duboka kao nezaborav.

Sve surovo što je pržilo Bosnu stoljećima, pržilo je i tu jednu bosansku Majku, godinama. Na izmaku ljeta, sa grmljavinom nadolazeće "balvan revolucije", kad je vidjela smrskanu glavu i prosuti mozak sina Sulejmana, majka Naja je zauvijek umrla. Njene oči, glas i pokreti odavali su molećivi zov smrti, da dođe, da je odnese, zajedno sa njenom tugom.

Bosna i njeni ljudi su tada samo mogli slutiti neko zlo, ali ne i predvidjeti dubinu provalije koja će sa sobom odnijeti na stotine hiljada nevinih duša.

U septembru 1989. "kapetan Dragan" i drugi koji su već tada sa četničkom kokardom pokrivali zvimjezd petokraku obučiše prve generacije koljača. Trojica od njih na jednom od najstarijih dubičkih trgova oboriše Najinog sina Sulejmana i prosuše mu mozak po kaldrmi, samo zbog toga što je (kao jedan od rijetkih mladih ljudi) fes nosio i petkom u džamiju odlazio. Svi Dubičani, svi muslimani, Srbi i Hrvati i ostali, znali su da je to podmuklo

ubistvo tipično nacionalističko. Sa ovim ubistvom počeo je rat u Bosni, kao i one daleke četrnaesete sa ubistvom Ferdinanda Habzburškog. To je gola istina, koja ne puno vremena kasnije ubila majku Naju...

Čitav njen život može stati u veliku čašu jada. Odmah po rođenju njen otac ode u A m e r i k u trbuhom za kruhom, i nikad se ne vrati. Odhrani je majka kao unuku r. Hasana Hafiza Hasančevića, d a r o v i t o g bosanskog efendije. Stasavajući u rasnu zdravu bosanku svoju snagu je trošila na radnim akcijama u poratnoj obnovi zemlje i hranila sina, kojeg joj nesuđeni muž na smrti podari. Glad i neimaština vladali su zemljom. Nova država oduze sve do kućnice. Ni posla ni kruha. Ni udajom se ništa nije izmijenilo. Rodila je Naja prekrasnu djevojčicu, a potom i sina Sulejmana. U vlazi neuslovnih zidova, sobička gdje je stanovala (dok su njeno drugi uživali)

uskoro teško oboli. Više godina u drvenom koritu je liječila Naja oboljelu kičmu i bockanjem iglom na drvenom džerđerfu hranila svoju djecu. Muž Rasim ode u Zagreb da nađe posao,

divljenja i ugleda, odrasla su Najina dva sina i kćerka Aziza. Patnji kao da je došao kraj.

Strajni sin Raism je stekao solidno obrazovanje. Oženio se i stekao troje djece. Kćerka se sretno udala i dobila vlastito potomstvo. I najmlađi Sulejman se oženio, razvio biznis, stekao troje djece. Svi su imali vlastite kuće i stanove, počeli graditi vikendice. Dolazili su i obilazili majku Naju, koja je imala i svoj vlastiti kutak. Voljela je da dugo sjedi za mangelom i puši cigaru za cigarom. Prvo "Primorku", a kasnije jaču "Drinu". Sakupljala oko sebe brojnu unučad i sa n a s l a d o m , naporom, ali i pripremala im omiljena jela. Ponekad, u

i trnovit život.

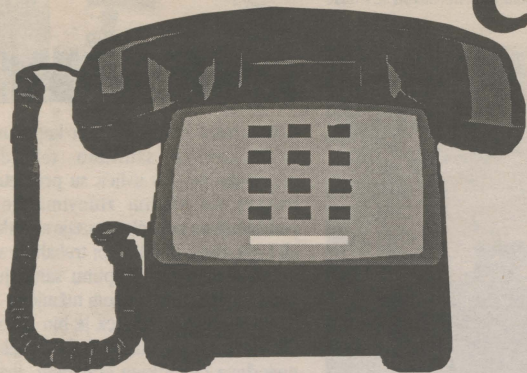
Kad je povjerovala da će u miru starost sa zadovoljstvom strastvenog pušača pušiti za mangelom, uz opojan miris "minasa" i "velike trave", ubiše joj četnici svako njeno uzdanje, ubiše i onaj mali preostali dio njene sreće. Još dok su na brzo pripremljen ležaj spustali skoro gorostasno tijelo njenog najmlađeg sina, sa smarskanom glavom, u njoj je puklo, prepuklo. Ona je bila i prestala biti.

Malo vremena kasnije popustili živci, teško oboljelo srce, psorijaza, bolovi u kostima i grudima, ugušiše ovaj jadni život, koji nikad nije ni osjetio potpunu radost življenja. Sve što je imala majka Naja u svojim godinama jada bila su njena djeca, njen Raism, Aziza i Sulejman, brojna unučad i prauučad koju nije mogla dočekati. Sve vrijeme poslije sinovljeve smrti ponavljala je svom dubinom svojih čula: "Uzmi me, dragi Bože, što prije..." Negdje pod brezom, u gradu na obalama Une, ukopana je tuga jedne tužne mladosti, nezaboravna poput elegije o "Hasanaginici", ukopana sva ljubav koju jedna bosanska majka može roditi i odhraniti u sebi...

Sa ubistvom Najinog sina Sulejmana počeo je rat u Bosni. Nije to ni onaj prvi, ni drugi, ali ni ovaj posljednji.. njih više nema, ali zauvijek ostaje čudna zemlja Bosna i bezbroj bosanskih majki u njoj, čije sudbine valjda više neće naličiti ovoj Najinoj...

Zijad BEĆIREVIĆ

CALL BOSNIA FOR ONLY

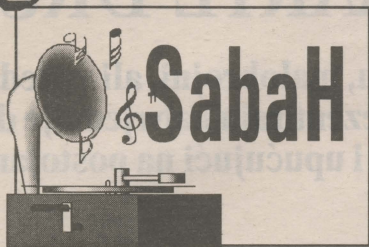

**International
Telehome, Inc.
P.O. Box 927900
San Diego, Ca 92192**

32¢ PER MINUTE

- * 24 hours a day, 7 days a week
- * No fees, minimums or any other surcharges
- * No need to charge your distance company

CALL 1-888-950-9501 TO SIGN UP

ČESTITKE

SREĆNO ROĐENJE UNUKA ADAMA

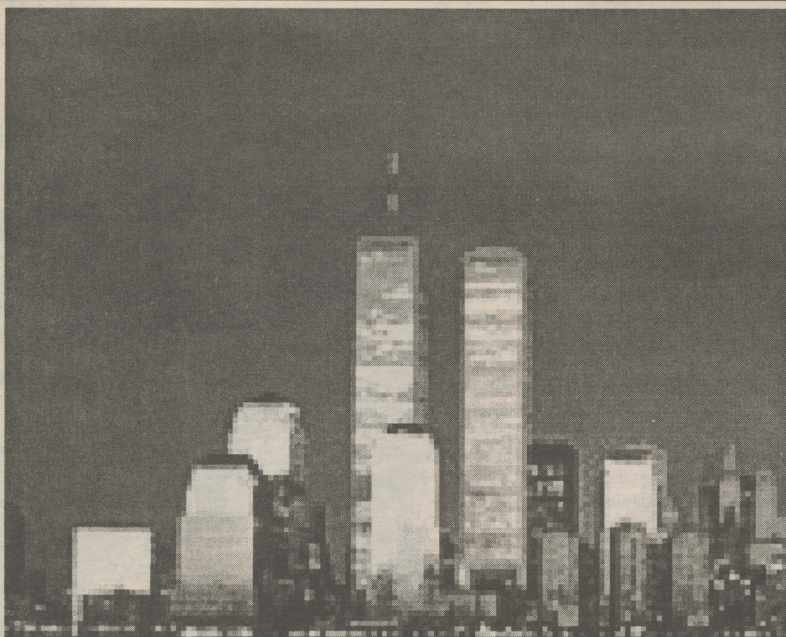
Rami i Paši Kolenović

**ŽELI SEJDO BAJROVIĆ
SA SINOVIMA: FEROM,
ORHANOM, ERDANOM
I SEADOM**

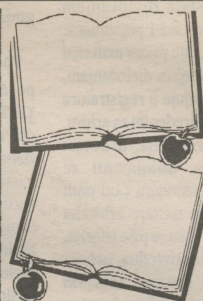
ČESTITKAMA SE PRIDRUŽUJE
MNOGOBROJNA FAMILIJA BAJROVIĆ

**FERO BAJROVIĆ
BESIMU FERATOVIĆU
SA FAMILIJOM ŽELI
UGODAN BORAVAK
U SARAJEVU**

**SVOM PRIJATELJU ŠABU OMERAGIĆU
I NJEGOVOJ SUPRUZI VASKI, UGODAN
BORAVAK U NJUJORKU KOD SVOJIH
NAJMILIJIH ŽELI PRIJATELJ ZUHDIJA
I MUNIRKA BAJROVIĆ**

**MAGISTRU
POLJOPRIVREDE
IZ SREBRENICA
HUSEINU BAJROVIĆU
ČESTITA NOVO
IZDAVANJE KNJIGE**

**PONOSNI NJEGOVIM DJELOM ŽELE
IZDAVANJE JOŠ TAKVIH DJELA
KOJA ĆE OSTATI MLADIM
POKOLJENJIMA**

**OVE ŽELJE UPUĆUJE BRATANIĆ
FERO SA SUPRUGOM
SUADOM I DJECOM**

ČESTITKAMA SE PRIDRUŽUJE
I BRATANIĆ ERDAN

ARHIVI – MEMORIJE I LIČNE KARTE DRUŠTVA

Zaborav brzo pokrije sve ono za što ne postoje pisani tragovi. Na sreću, malobrojni, ali vrijedni arhivski radnici, noseći teret odgovornog posla, čuvaju, zaštićuju, obrađuju i prezentiraju najvrjednije dokumente, manuskripte, fotose, plakate, knjige, časopise i novine upozoravajući i upućujući na postojanje bogatih riznica historijskih činjenica, što arhiv uistinu i jesu.

Piše: Safeta OBHODAŠ

Svi koji su se bavili historijom srednjovjekovne Bosne, dokumentaciju za svoje naučne radove nisu tražili u Sarajevu nego u arhivima Dubrovnika, Venecije, Zadra, Budimpešte, Vatikana... Sarajevo je imalo nesreću da nekoliko puta gori do temelja i u tim požarima nisu stradali samo ljudi i njihov imetak nego i cijela pisana tj. dokumentirana istorija naše zemlje. Ni sa turskom epohom nije puno bolje, da bi se obavijestili o sopstvenoj historiji, moramo kružiti kroz već pomenute gradove ili vršiti istraživanja u Carigradu. Pedantna Austro-ugarska monarhija je, uz mnoge novine i evropsku organizaciju države, na naše prostore donijela i naviku arhiviranja i čuvanja dokumenata.

Mnoge prošlost ne zanima, ali su živo zainteresirani da dobiju u povrat imanje koje je njihovoj porodici nekad oduzeto, poznato je da se poslije Prvog svjetskog rata od Bošnjaka otimalo kroz agrarnu reformu, nakon Drugog po komunističkoj diktaturi „eksprijacija eksprijatora“. Dokumente o svom nekadašnjem posjedu kao i njegovom oduzimanju možete tražiti najčešće samo u arhivima. Jedan slučaj iz moje porodice, moj dedo rahmetli, Hamdija Karalić, posjedovao je han na jednom od prilaza Sarajevu. Radio je u njemu danonoćno jer su kroz njega neprestano prolazili trgovci i putnici namjernici, od te nafake je održano osmoro djece. Oslobođeni su 45. dedu proglasili privatnikom, „eksprijajisali“ ga od njegovog jedinog izvora egzistencije, zatim mu srušili han i oduzeli zemljište. Umro je par godina kasnije, ne pomirivši se sa gubitkom. Članovi moje porodice su skoro 50 godina kasnije u Arhivu našli dokumente o toj otimačini, na zemlji koja je nekad pripadala njihovom ocu, već odavno je podignuta neka zgrada. Sigurna sam da i drugi Bošnjaci imaju takva ili slična iskustva. U Bosni i Hercegovini tek predstoji raspljivanje imovinsko pravnih odnosa ili iznošenje na vidjelo historijskih činjenica važnih za opstojnost te države. Vjerujem da će mnogi od vas, poštovani čitaoci, iako se nalaze u takozvanoj dijaspori, za pomoć arhiva tražiti svoja prava i imanja u domovini, ili će prilikom posjeta rodnom domu u tim ostavama pisane građe skupljati dokumentaciju za naučne radove ili porodična stabla. Zbog toga smatram da je vrlo interesantno saznati nešto o istorijatu i načinu djelovanja bosanskohercegovačkog arhiva i fondovima arhivske građe koji se tamo čuvaju. Bolji izvor informacija o tome, od gospođe Mine Kujović, historičarke, koja je već decenijama zaposlena u tom Arhivu, trenutno u svojstvu više arhivske savjetnice, ne može se ni zamisliti.

Mina Kujović, djevojački Nuhić, rođena je u Varcar-vakufu 1948. godine. U Sarajevo je došla zbog studija, opredijelila se za istoriju na Filozofskom fakultetu. U Arhivu Bosne i Hercegovine radi od dana diplomiranja, u šali kaže da njegove rafove i fondove poznaje bolje od polica ormara u vlastitom stanu. Od juna 92. godine je poluizbjeglica u Sarajevu, naime tada je sa porodicom protjerana iz svoje kuće na Palama, gdje je od udaje živjela. Utješno je bilo što je nastavila svoj

posao u Arhivu i, zajedno sa ostalim kolegama, doprinijela da se njegova funkcija nastavi i u najtežim danima agresije. Put od Mojmila, gdje je našla privremeni smještaj, do zgrade Predsjedništva, gdje je smješten Arhiv, svakog dana je skoro tri i pol godine prelazila pješice, ne obazirući se da li padaju snijeg ili kiša, topovske ili granate, da li bije „sijač smrti.“ Svima koje traženje nekog dokumenta ili pisanog dokaza dovede u Arhiv, Mina Kujović pomaže da se snađu u velikim registrima, a često im i sama vrši odabir građe koja im je potrebna. Do sada je zajedno sa kolegicama Verom Šimac, Samijom Sarić, Krunoslavom Lovrenović-Zeba, Ajišom Musijom i Editom Radosavljević, pripremila na desetine historijskih izložbi, posljednja je bila „Bosna i Hercegovina kroz arhivska dokumenta“, koju su 1999. godine imali prilike vidjeti i građani Zenice. Često i sama, na osnovu raspoložive građe u arhivu, piše tekstove o prošlosti nekog kraja ili grada. Studenti istorije na filozofskom fakultetu u Sarajevu vrlo rado posjećuju njena predavanja iz arhivistike.

Srednji vijek u Arhivu BiH

SABAH : Kako zapravo nastaje arhivska građa, kako se čuva i kako se formira jedan arhiv?

- Arhivska građa nastaje djelovanjem ustanova, institucija, društava i pojedinaca. One u toku svog rada stvaraju pisani materijal koji nastaje njihovim tekućim djelovanjem, te ispisane papire pohranjuju u registre i čuvaju u prostorijama određenim za arhivu. Tek nakon izvjesnog vremena, dvadeset nekad i više godina, dokumenti se pregledavaju, sortiraju, izdavaju i od onih koji se ne smiju uništiti nastaje arhivska građa. Na osnovu nje se kasnije piše istorija, bilo opšta, nacionalna ili privredna, istorija nekog kraja ili cijele države. Arhivski dokumenti služe i za dokazivanje nečega, na osnovu zahtjeva nekog pojedinca ili pravnog lica se izdaje potvrda da u arhivu postoji dokument koji dokazuje, naprimjer pred sudom, da je istina to što taj pojedinac tvrdi. Postoje državni, gradski ili specijalni arhivi, kao što su vojni, policijski ili arhivi akademija... Arhiv radi po zakonu koji donosi njegov osnivač, da li to bila državna ili gradska skupština. Čuvanje arhivske građe i stvaranja arhiva je civilizacijska tekovina, arhivska građa i arhivi su zapravo memorija društva, to je lična karta jedne države. To je dokaz da smo bitisali, da smo živjeli na tom prostoru. Dokazi o tome kako smo organizirali svoj društveni život. Država bez arhiva je kao osoba bez memorije.

SABAH : Sa kojim vremenom počinje punjenje te memorije tj. ispisivanje lične karte države Bosne i Hercegovine?

- Pa, ne tako davno! Iz srednjeg vijeka kod nas u državnom arhivu imamo sačuvan samo jedan originalni dokument, to je povelja kralja Stjepana Dabiše od 26. aprila 1395. koju nam je svojevremeno „vratio“ austro-

ugarska vlada, ne znam kako se ona našla kod njih. Postoji još prepis čuvene povelje Kulina-bana od 29. avgusta 1189. i to je sve. Kuge, ratovi i požari, kao i pomanjkanje svijesti o važnosti i vrijednosti pisanog materijala za društvo i državu, za njenu opstojnost i kontinuitet, učinili su da pisani tragovi tog vremena na bosanskohercegovačkom tlu isčeznu. Svojevremeno je vlada SR BiH odobrila sredstva za projekat „Dopunjavanje arhivskih fondova gradom koja se nalazi u drugim arhivima“, pa je pokojni dr prof. Marko Šunjić, profesor Sarajevskog univerziteta, izvršio obimna istraživanja u zadarskom i venecijanskom arhivu i napravio cerokopije originalnih dokumenata koji se odnose na Bosnu i Hercegovinu, formirane su četiri velike knjige koje se nalaze u našem Arhivu i neprestano su u upotrebi. Namjeravali smo nastaviti taj projekat, dosta dokumenata je evidentirano u Vojno-historijskom institutu u Beogradu, ali je došlo do agresije na BiH i posao nije mogao biti nastavljen. Inače je taj Institut povukao svu vojnu dokumentaciju, od I svjetskog rata pa na ovamo. Ako se nekad za nas otvori, ko zna šta ćemo sve tamo naći.

Arhivska građa iz vremena turske vladavine

SABAH : Da li je nešto bolja situacija sa arhivskom građom poslije 1463. godine kad našu državu osvajaju Turci?

- Početak njihove vladavine je vrlo slabo

pokriven dokumentacijom. Najviše dokumenata iz tog perioda sačuvali su franjevci, može se čak reći da su oni u svojim samostanima sačuvali istoriju Bosne i Hercegovine. Oni su bili za to vrijeme vrlo obrazovani i imali su osjećaj za čuvanje pisanog materijala, naročito su bogati arhivi samostana u Fojnici i Kreševu. Samostan u Fojnici, napr. čuva plast i originalnu ahdnamu koju je fra Andeo Zvizdović dobio od Mehmeda Osvajača. Postoji legenda kako je do nje došlo. „Eto, osvojih i zemlju Bosnu“, rekao je čuveni sultan a fra Zvizdović mu odgovorio: „Jesi zemlju, sultane, ali nisi ljude.“ „A kako ću osvojiti ljude?“ „Pa ako im daš slobodu, da se slobodno kreću, žive i rade.“ Za tu slobodu da kaže što misli, Mehmed Osvajač ga je ogrnuo plaštom i predao mu ahdnamu kojom je garantirao pravo franjevcima da se mogu slobodno kretati po cijeloj Bosni i Hercegovini i vršiti svoju misiju. U arhivu fojničkog samostana postoji odjeljak „Akta-turčika“ gdje se čuvaju po serijama složeni dokumenti iz turskog perioda, pisani na turskom i arapskim jeziku, odnosno na turskom pisanom arapskim pismom. Naravno dosta dokumenata iz tog vremena ima u dubrovačkom arhivu, zatim zadarskom venecijanskom, vaticanskom.

Posljednja dva vijeka turske vladavine su bila dobro pokrivena arhivskom građom, naime bio je sačuvan kompletan vilajetski arhiv iz druge polovine 17. zatim iz 18 i 19. stoljeća. Ta dokumentacija je nesrećena predata Gradskom muzeju u Sarajevu na čuvanje i kad je formiran Orijentalni institut, kompletan vilajetski arhiv je prenesen u njega. Naučni radnici tog Instituta su puno radili u Istanbulu pa su tamo pravili ispile ili snimke pisanog materijala koji se odnosi na našu državu i tako je nastala zaista bogata zbirka dokumenata. Nešto dokumenata je bilo sačuvano u Gazi Husrev-begovoj biblioteci, kod nas u Arhivu imamo oko 800 dokumenata koje smo ili otkupili ili

nam ih je neko poklonio. Za 500 godina vladavine to je zaista malo originalne arhivske građe.

SABAH : Vi stalno govorite bilo je sačuvano, znači li to da tog arhiva više nema, da je uništen u granatiranju Orijentalnog instituta.

-(duboki uzdah) Kao i mnogi drugi ratovi na našem tlu i ovaj rat je uništio pisane tragove naše istorije. I Orijentalni institut je kao i Nacionalna biblioteka ciljano gađan, da se uništi sve što dokazuje samobitnost Bosne i Hercegovine. U požaru je nestao skoro sav vilajetski arhiv, ostala je samo trećina jednog deftera. Onima sa brda su pomogli i naš nedostatak svijesti i naša nemarnost. Dokumenti su bili snimljeni na mikrofilmove, ali nažalost ti filmovi se nisu, kako to zakon nalaže, čuvali na nekom drugom, sigurnom mjestu, nego tu, zajedno sa ostalom arhivom pa su i oni nestali u plamenu. Sad posao na prikupljanju arhivske građe opet počinje od početka, opet se mora vršiti istraživanje u arhivima Carigrada, pokušavaju se rekonstruirati defteri, vrše se pregledi naših i dokumenata Gazi Husrev-begove biblioteke, ali prepisi nikad ne mogu biti ono što originali. Odnos istraživača prema originalu i kopiji je uvijek drukčiji, original je pravi dokaz o nama i našem življenju na jednom prostoru i jednom vremenu, dok se u prepis uvijek sumnja. Za grad Sarajevo postoji još značajna zbirka dokumenata iz turskog perioda u gradskom, sada kantonalnom arhivu. Posebno je značajna zbirka o starim zanatima u Sarajevu.

40 godina habzburške monarhije – nebrojeno mnogo fascikli arhivske građe

SABAH : Šta nam je upisano u memoriju u austro-ugarskom periodu?

- Za ono vrijeme je Austro-Ugarska monarhija bila moderna dobro organizirana evropska država a njeni službenici su zaista imali osjećaj kao i odgovornost u čuvanju pisanih dokumenata. Monarhija je po 8. Članu Berlinskog ugovora iz 1878. godine dobila mandat evropskih sila da preuzme Bosnu od Turske pod izgovorom da sredi prilike i agrarne odnose u toj zemlji. Tada se Austrija i Ugarska nisu mogle nagoditi oko toga u čijem će domenu biti novoosvojena država, pa su odlučili da zajedničkom ministarstvu finansija (zajedničke su im bile još vojska i vanjski poslovi) formiraju Odjel za Bosnu i Hercegovinu. U Sarajevu je kao izvršni organ ovog odjela ili biroa formirana Zemaljska vlada. Djelovanjem Odjela za BiH u Beču i Zemaljske vlade u Sarajevu nastala je ogromna arhivska građa, koja je vođena na dva različita načina, u Beču po brojevima, u Sarajevu pod šiframa, naprimjer, zdravstvo je imalo svoju, školstvo svoju šifru. Zu dokumentaciju su vođene i dobre knjige, sve je to srećom dobro sačuvano i neprestano

(NASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

Magaza Hallal Meat Catering

"LJULJHAMI"

Braće Aga, Dine i Hajra REDŽIĆA

44-08 30. Ave. Astoria, NY

718-545-6566

(nastavak sa prethodne strane)

se koristi. Period Austro-Ugarske je istoriografski najbolje pokriven. Vrlo je zanimljiva priča o tome šta se dešavalo sa ovim Fondom austrougarskog ministarstva finansija, sa takozvanom općom i povjerljivom arhivom Odjela za BiH. 1926. godine je restitucijom taj fond morao biti vraćen Jugoslaviji i stigao je u Beograd. 1941. godine, kad su Nijemci osvojili Beograd, Fond je ponovno otišao u Beč, da bi 1947. godine opet bio vraćen Beogradu. Kad je 1949. formiran Arhiv Bosne i Hercegovine, Fond je iz Beograda prebačen u Sarajevo. Interesantno je da u njemu nedostaju samo oni spisi koji su u vrijeme prebacivanja iz Beča bili izdati na revers, inače sva arhivska građa je tu.

SABAH : Kakav je značaj ovog Fonda?

- Ovaj Fond je vrlo značajan sa političke tačke gledišta. U njegovoj dokumentaciji se ogledaju svi problemi sa kojima se Monarhija suočavala, pokušavajući od Bosne i Hercegovine napraviti jedinstven politički prostor i modernu evropsku državu sa razvijenom infrastrukturom. Tu se može naći način na koji je podržavana odnosno promicana ideja bošnjaštva, odnosno bosanstva, kako su nastajala industrijska preduzeća, kako su građene pruge i putevi, otvarani rudnici, kako se odvijala agrarna reforma, kako je i na koji način u Bosnu uvožen uticaj iz susjedne Srbije i Hrvatske. Ovaj Fond naučni radnici jako mnogo koriste, a raspolaganju im stoje vanredno dobro vođene knjige djelovodnih protokola a za njih tu su imenici i registri materije. Registri materije su izuzetno informativno pomagalo kojim se služe ne samo naši nego i strani naučni radnici, Austrijanci, Nijemci, Italijani koji za svoje naučne radove traže i nalaze dokaze u našem Arhivu i tom Fondu.

SABAH : Da li postoje još neki fondovi iz tog perioda?

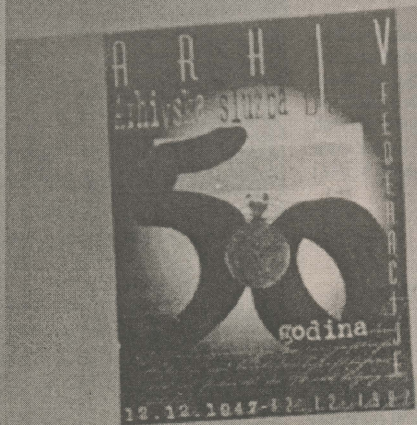
- Još prije nego što je Monarhija osvojila Bosnu i Hercegovinu u toj zemlji je revnosno djelovao njen konzulat. Njegovim radom, vjerovatno i zbog toga što je pripremano osvajanje te turske pokrajine, nastala je izuzetno bogata dokumentarna građa. Ali po međunarodnim pravilima pripadnosti sva arhivska građa koja nastane na osnovu djelovanja ambasada ili konzulata u drugim državama, pripada državi koja ih je tamo poslala, bez obzira što se odnose na zemlju domaćina. Arhivu zbog tog konzulata smo snimili na mikro-filmove koje čuvamo i dajemo na upotrebu, a originale smo nažalost morali vratiti. Ali smo za uzvrat, pošto nam se Austrija htjela odužiti za tu arhivu njihovog konzulata, dobili original Povelje kralja Dabise iz srednjeg vijeka, koju sam već spominjala. Djelovanjem Zemaljske vlade u Sarajevu je nastala ogromna dokumentacija, broji oko 20.000 ne dokumenata, nego fascikli punih arhivske građe i još uvijek je u fazi sređivanja. Ali bez obzira što nije sreden, taj fond je tako vođen da se može koristiti. Imali su dobro osmišljen šifarski registar po oblastima, tako da se odmah zna gdje se koji dokument treba tražiti. Posebno je interesantan Građevinski fond, jer sve što je u to vrijeme građeno u Sarajevu, dokumentirano je i upotpunjeno originalnim nacrtima i crtežima. Tu postoje originalni projekti Vijećnice, zatim Pravosudne palate i još mnogih građevina u Sarajevu, građениh u doba Austro-Ugarske.

(nastavak u sljedećem broju)

MINA KUJOVIĆ

Gračanica u arhivskim fondovima najviših organa uprave u Bosni i Hercegovini u periodu od 1918. do 1921. godine

Iz časopisa „Gračanički glasnik“
broj 8. novembar 1999.

MINA KUJOVIĆ, 28 GODINA RADA U ARHIVU BOSNE I HERCEGOVINE

Period nakon I svjetskog rata u Bosni i Hercegovini je vrijeme kada je jedna strana okupaciona carevina- Austro-Ugarska monarhija, nestala, a nova narodna država mučno nastajala. Bosna i Hercegovina administrativno je postala sastavni dio novoformiranog Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, ali je u strukturi i funkcionisanju državne uprave imala obilježja samostalnog državnog područja.

Prvo je formirana Narodna vlada Narodnog vijeća Srba, Hrvata i Slovenaca za Bosnu i Hercegovinu, koja je u kratkom prelaznom periodu od 3.11.1918. do 1919. godine imala karakter federalne vlade u okviru organizacije Narodnog vijeća Srba, Hrvata i Slovenaca. Narodnu vladu Narodnog vijeća za Bosnu i Hercegovinu 1.2.1919. zamijenila je Zemaljska vlada za Bosnu i Hercegovinu kao vrhovni upravni organ za administrativno-teritorijalne organe uprave u Bosni i Hercegovini. Organizacione promjene Zemaljske vlade bile su vrlo česte i u skladu sa organizacijom Državne vlade u Beogradu, ali je tokom svog djelovanja do 11.7.1921. zadržala karakter samostalne narodne vlade na cijelom području Bosne i Hercegovine.

Spisi koji su nastali djelovanjem prvih vlada u Bosni i Hercegovini relativno su dobro sačuvani, pa su sređeni i obrađeni u Arhivu Bosne i

Hercegovine, predstavljaju provorazredan historijski izvor za izučavanje svih vidova života u cijeloj Zemlji u vrijeme kad se stvarala država Srba, Hrvata i Slovenaca. To je vrijeme kada su ljudi na kraju dugog rata trpjeli silne oskudice i neimaštinu, vrijeme drugog vala iseljavanja bošnjačkog (muslimanskog) stanovništva u Tursku, vrijeme anarhije i seljačkih pobuna. To je vrijeme kada su u 1920. godini u Kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca održani izbori za Ustavotvornu skupštinu i kada su otpočele velike agrarne reforme koje su pogodile otprilike oko 4000 zemljoposjedničkih obitelji u Bosni i Hercegovini. Sve ove promjene i mnoge druge, više ili manje, mogu se pratiti kroz spise u arhivskim fondovima nastalim djelovanjem Narodne vlade Narodnog vijeća Srba, Hrvata i Slovenaca za Bosnu i Hercegovinu i Zemaljske vlade za Bosnu i Hercegovinu jer je korespondencija poslovanja bila strogo centralizovana. Službena korespondencija odvijala se po principu administrativno-teritorijalne nadležnosti, to jest, sa jedne strane Vlada u Bosni i Hercegovini – Vlada Kraljevine (Sarajevo-Beograd i obratno), a sa druge strane Vlada u Sarajevu – okružne oblasti – kotarski uredi (ispostave) i obratno. Upravo zahvaljujući ovakvoj organizaciji službene korespondencije, arhivska građa iz ovog perioda sadrži podatke za proučavanje lokalnih historija, što je od velikog značaja jer su arhive lokalnih organa vlasti (okružnih, kotarskih i drugih organa) skoro potpuno uništene. Međutim, uvidom u spise koje su Kotarski

ured Gračanica i Gradsko poglavarstvo Gračanica slali Vladi u Sarajevo „na uvid“ ne nalazimo ništa od pomenutih zbivanja u Bosni i Hercegovini. To su najčešće izvještaji o zdravstvenim, higijensko-sanitarnim i prosvjetnim prilikama u gradu, o popravkama vodovoda i čuprije, o pojavama raznih stočnih bolesti, naročito sliavka i sapa.

Najinteresniji podaci o Gračanici nalaze se u prepisima zapisnika sa sjednica gradske uprave održanih u periodu od decembra 1918. do jula 1921. godine.

U arhivskom fondu Narodne vlade Narodnog vijeća Srba, Hrvata i Slovenaca za Bosnu i Hercegovinu sačuvan je, među opštim spisima, samo jedan prijepis zapisnika sa sjednice Kotarskog ureda Gračanica, a odnosi se na primopredaju uprave od kotarskog predstojnika Abdulselambega Hrasnice na privremenog upravitelja Kotarskog ureda Antona Braničevića. Primopredaja vlasti obavljena je 25. novembra, a prepis zapisnika preko Okružne oblasti Tuzla već je 5.12. proslijeđen u registraturu Narodne vlade Narodnog vijeća Srba, Hrvata i Slovenaca za BiH, gdje je zaveden pod rednim registraturskim brojem 262800 i odložen u šifru 10-19/50 za 1918. godinu. U periodu od februara 1919. do jula 1921. Gradsko poglavarstvo Gračanice održalo je 77 sjednice. Prepisi zapisnika vođenim na tim sjednicama preko okružne oblasti

Tuzla proslijeđivani su Zemaljskoj vladi za Bosnu i Hercegovinu u Sarajevu „na uvid i odobrenje“. U arhivskom fondu Zemaljske vlade nažalost su sačuvana samo 32 prepisa tih zapisnika, 3 iz 1919. 14 iz 1920. i 15 iz 1921. – ukupno 365 listova.

Zapisnici su u rukopisu, čitko pisani latinicom, osim posljednjeg 77, koji je prepisan ćirilicom uz puno izmiješanih latinčnih slova. Interesantno je da se većina prijepisa odnosi sa samo jednu tačku dnevnog reda o kojoj je Gradsko poglavarstvo Gračanica raspravljalo i tražilo pomoć ili odobrenje Zemaljske vlade. Zapisnici koji se odnose na sjednice na kojima je rješavano pitanje budžeta za narednu godinu i raspravljano prekoračenje za tekuću, redovno sadrže i priloge i detaljna obrazloženja svake budžetske stavke. Upravo ta obrazloženja budžetskih potraživanja i potreba najviše govore o Gračanici u ovom periodu.

Zapisnike je potpisivao gradonačelnik Ahmetaga Širbegović i dva gradska vijećnika, i ovjeravani su pečatom koje je do oktobra 1920. imao tekst na oba pisma (ćirilicom i latinicom) i u sredini grb nove države, Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca.

Gradsko poglavarstvo Gračanica, prema sačuvanim zapisnicima, na sjednicama je raspravljalo o različitim pitanjima, a najviše o komunalnoj problematiki grada. Sve zaključke gradske uprave, su neznatne primjedbe, potvrdila je Zemaljska vlada za Bosnu i Hercegovinu u Sarajevu.

(nastavak u sljedećem broju)

Drugi nastavak aktuelnih tekstova prof. dr. Ferida Muhića, a iz njegove knjige "NE ZABORAVI, BOSNO!"

NE ZABORAVI, BOSNO!

"Svaka riječ, nekada bijaše pjesma"

...Sunce bliješti nad golom planinom. Povrh strmina, što se ruše u nedogled, titra jara; vlati spečene, oštre trave, suhi sturkovi visoke divizme, kao jezici ognja, lelujuju, ili sunu kroz vrelinu vjetra, što nadolazi iz daleke doline i plamenim dahom obiluje sapi litica i gola tjemena vrhova. Iz neke sjenovite udubine u stijenju, stiže taman i dubok zvuk žica: šargija, saz, šta li je!? Pa poslije dugog, oporog, u jaku emociju pretočenog variranja, koji sav taj prizor pretvara u iščekivanje, jasna najava i jekne visok, jasan glas, kao kliktaj sokola nad mrkim hridinama. I stapaju se u jedno to vidljivo i ono nevidljivo, a riječi pjesme opominju prijatelja, zatočenog tamo iza brda i dolina, iza horizonta, prijatelja zatečenog u smrtnoj mucu, da nešto važno, nešto premda je i smrt nebitna, nikako ne smetne s uma i ne zaboravi: "... Unutma dost, unutma dost, unutma dost!"

Evo te pjesme, upućene Bosni, što sam je, čudom, u trenu, prepoznao i razumio (iako je stigla iz daljine, iako i mene zateče daleko od Bosne, ipak mi upravo s njom stiže poruka koja mi približi Bosnu više i jasnije nego za sve ove godine dok sam, srećan, u Bosni njene znake tumacio sebi):

"Prorjedila tvoja pisma od tvog glasa, samo vapaji, vijesti o tebi samo zlo donose."

O kojoj je zemlji ovo više istina, nego o zemlji Bosni!? Ni glasa a da u njemu ne ječi muka, ni vijesti, a da zlom nije označena; pisma, nikakvih, već odavno! Najprije ona JNA (Jugoslovenska Nasilnička Armija), koja udari na najvjernije i najbolje što je u sebi imala nije se ona ni stvarala, u borbi protiv fašizma nigdje onako i onoliko koliko baš u Bosni! A onda izdajnici - posrbljeni Bošnjaci, pa kroatizirani Bošnjaci! Najzad, evo čak i dio Bošnjaka zaveden (?) od čitinske duše onoga kojeg, ne tako davno, najprije na pravdi Boga zatvoriše, brata rođenog mu na samoubistvo natjeraše, u tamnici začenoj četiri godine držahu ti isti s kojima, zbog sitna čara, na sopstveni narod udari, svoju ljudskost pogazi!

... Ako te to još brine: Ja zbog tebe već umirem! Ne zaboravi, Bosno!

Naš posljednji zagrljaj Još me grije I srce mi kida

Ali, pogneš li glavu Zbog tebe ću umrijeti, Ne zaboravi, Bosno! Ne zaboravi, Bosno!

Ima takvih dilem: desi se da nam najbliži prijatelj dopadne jada od kojih mu liješka nejma! Šta mu reći, s daleke planine? Čime ga drugim pomoći, sem sjeti ga da smo uz njega. Preko života, preko jada, nad čemerom i zeherom, iza nada

i beznada! Onom pjevaču igra oštra jabučica, znoj mu se preko preplanulog čela sliva. Herojski mu je intoniran glas, junačka je njegova poruka onom prijatelju što su ga sokolile nevolje: "Ne pogni glavu! Ništa više nije ostalo toliko važno! Ništa nikada i nije važnije od toga - samo što se to ne vidi dok ne nastupi strašni čas! Mi smo za naše prijatelje živi sve dok ne pogremo glavu! Nejma tog dušmana koji može uništiti onog prijatelja koji je umro ponosito!" Ne pogni glavu! Zaklinej te Bosno! Suzu ne prolj, da je dušman vidi A mene čuvaj u duši

I da u mukama umireš, Ima me pred očima, Ne pogni glavu Ne zaboravi na to, Bosno!

Tražeci da ga prijatelj ne zaboravi, to onaj pjevač sebi svog prijatelja od zaborava i smrti čuva. Glasom tankim i jakim, sebe donoseći ojađenom prijatelju pred oči, to on poziva prijatelja sebi - pjesma mu je jača od svega što se čovjeku može desiti. Dok god ga podsjeća na to da je tajna našeg života snage skirvena u prijatelju, onome kojem smo povjerili na čuvanje svoju čast i ponos. Kao u priči o džinovima čije je srce u medvedu, iz kojeg kada on umre, iskoči kurjak, iz kojeg, kad on umre, istrči lisica, iz koje, kad skonča, izleti orao, iz kojeg, kada ga obore, izleti hitri soko...

Srce Bosne ne može umrijeti sve dok njena duša leprša u svim prsima hitrih sokolova, što posvuda svijetom, nadliću daleke vrhove i svojim kliktanjem pojačavaju pjesmu onog pjevača što prijatelju poručuje: "Ne pogni glavu i ne zaboravi prijatelju!"

I znaj, Bosno:

Već sam ti turbe u zemlji iskopao Ali, pogneš li glavu,

Mjesto tebe,

Ja ću tamo leći!

Mezar je za ljude! Pod turbetom, pak leže junaci! Naši prijatelji su uvijek i posvuda, samo turbetima obilježeni! Mezar kazuje da je neko umro. Turbe je znak da onaj ko je pod njim ne spada u umrle. On živi. Zato pjevač svom prijatelju i ne može drugo iskupati, sem turbeta. Ali, pognuta glava vodi van turbeta.

Za prijatelja, samo je junačka oznaka dostojna. Stoga pjevač sebe vidi kao spas prijateljeve časti, čuvanje jezgre prijateljstva.

Ne zaboravi Bosno:

Ako pogneš glavu

Da ne bi umrla

Ili, zbog pognute glave,

I poslije smrti oživiš

Ja ću umjesto tebe

Umrijeti onako kako tebi jedino dolikuje

Uzdignute glave!

Ne zaboravi, Bosno!

Ne zaboravi, Bosno!

Ne zaboravi, Bosno!

Što god riješili o političkoj sudbini Bosne i Hercegovine, svi njeni dušmani zajedno, ne mogu riješiti o njenom životu i smrti. Čak i da je prinude da pogne glavu - a

samo to jeste smrt za slobodno ljudsko biće! - uvijek će biti onih ljudi Bosne koji će htjeti i znati da umru uzdignute glave. A tako se, zauvijek ostaje živ. I odstrijele li, dušmani, medvjeda, uvijek će istrčati kurjak... i nikada se neće domaći one duše što u svim prsima sokola, leprša i kliče:

"Ne zaboravi, Bosno!"

Prilog pripremio:
Osman Guzina Mostarac

TURCIZMI I ARABIZMI U NAŠEM JEZIKU

JUFKA - je arapska riječ, a znači "tanka kožica".

ĐEVDIR - je "cjediljka, bakrena posuda za cijedenje". Riječ je perzijskog porijekla.

OKLAGIJA - je "tanki obli štapa za razvijanje tijesta u julke". Turskog je porijekla.

BOŠČALUK - je riječ nastala od riječi bošča što znači marama.

RAZLAMAČA - je turska riječ kojom se označava "vrsta debele pite od jaja, sira i brašna.

MISIRACA - je naziv za tikvu.

BUREK - je riječ perzijskog porijekla za pitu koja se spravlja tkao da se u tanko razvijene julke zamotava isjeckano ili mljeveno meso.

BUNGUR - je turska riječ za "odstupanu, prebijenu pšenicu".

TARHANA - je riječ perzijskog porijekla, a označava "tijesto izdrobljeno na mrvice u obliku zrnac ai osušeno". Od tarhane se pravi istoimena čorba.

ŠEHRİJA - na arapskom jeziku znači tanki rezanci.

ŠİŞ - je šipka na kojoj se niže meso.

ČEVAP - pravo značenje riječi je na komade isjeckano kuhano meso sa dosta umaka.

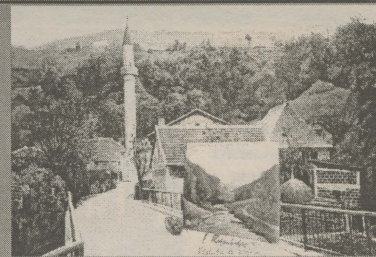
SARMA - je turska riječ koja znači "ono što je zamotano, zavijeno"

DOLMA - je naziv za "nadjev, punjene paprike, paradajz. Punjenje se vrši mljevenim mesom pomiješanim sa rižom".

PILAV - znači jelo od gusto kuhane riže, a perzijskog je porijekla.

ÇUFTE - (čuftete) je riječ perzijskog porijekla za "kolačiće od mesa sa saftom".

KRZATMA - je "čevap od janjetine ili bravetine dinstan sa graškom". Riječ je turskog porijekla.

VELIKO SELO VOLJEVCE blizu izvora Vrbasa
RANI SABASI DIČNOG AJVAZ DEDE

Četrdeset Sabaha ranih učiniše čudo;
Allah pomaže tima što rane za dobrobiti,
Ajvaz Dedo je klanjao i molio Allaha
Može li mu ikako stijenu rascjepiti.

Željase kroz taj rascjep da provede vodu
Sa slatkog hladnog vrela ispod planine
Da pije čeljad, stoka i žedne bašče.
To njaviše je on znao da brine.

Četrdesetog Sabaha stijena se radzvojila,
Da slučajno nije on bi trista klanj'o
I Dedin ezan u rosnim Sabasima
Za Dovu dragoj vodi dugo bi odzvanjao.

I nije loše ugledati se na uranke,
Na Rane Sabahe vrlig Ajvaz Dede,
Kad dogodi se jedna tako bistra sreća
Ta obično Sabahom i drugu dovede.

Ismet RAMLJAK

PICERIJA SABAH

42-20 30 Ave.

ASTORIA, NY 11103

Tel: 718-545-9455

Vlasnici: E. Balić i M. Bektešević

Dodite i probajte naše specijalitete
domaće

i italijanske kuhinje. ***DOMAĆI

GRAH***

BUREK I DRUGE RITE

SPECIJALITETE SA ROSTILJA***

JAGNJEĆE PEČENJE***SARMA***

**SVAKOG DRUGOG PETKA
BESPLATNE KONSULTACIJE
U REDAKCIJI SabaH
DODJITE I RASPITAJTE
SE KAKO SVE REALIZOVATI**

PAN LINE TRAVEL

41-04 30.th Avenue
ASTORIA, NY 11103
Tel: (718) 278-8395
Fax: (718) 278-8396

PAN LINE

TRAVEL

ZELITE LI PUTOVATI U DOMOVINU
PO NAJPOVOLJNIJIM CIJENAMA
OBRATITE SE NAMA

ZENIDA RADONCIC
(718) 278-8395

SAVRSENA USLUGA NA
MATERNJEM JEZIKJU

SARAJEVO * MOSTAR * ZAGREB * PODGORICA

REFUGEE

MICROENTERPRICE PROGRAM

125 Canal St. Suite 302
New York, NY 10002

AKO STE IZBJEGLICA
AKO ŽELITE - ILI AKO STE VEĆ POČELI
SVOJ BIZNIS

MI VAM MOŽEMO POMOĆI
SA KREDITOM OD

\$10.000

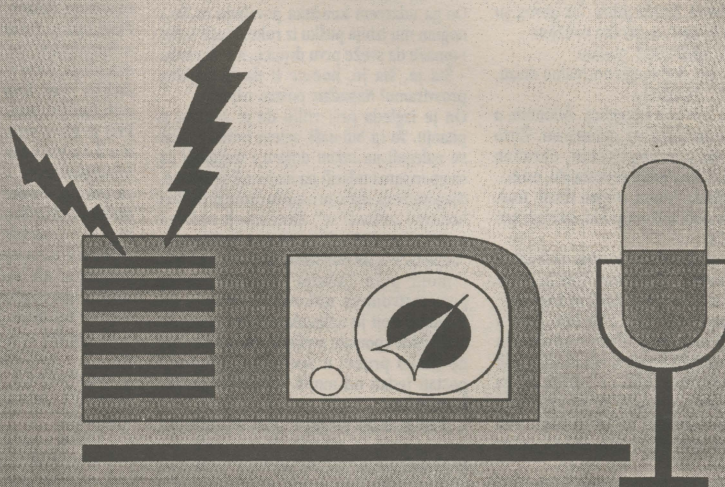
Samo nazovite (212) 966 - 7328

BN RADIO

SEVDAH

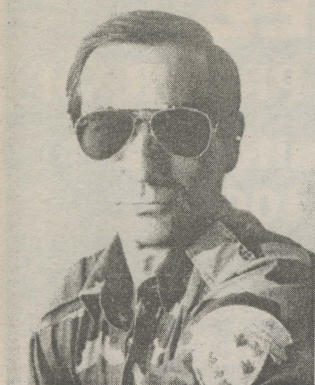
Svake subote
od 5pm do 6:30
Na talasima

1380 AM

www.radiosevdah.cjb.net

Druga priča iz romana SARAJEVSKI RULET 1 - Muhameda Gafića

PRVI OKRŠAJ

Muhamed Z. Gafić, rođen 1948. u Sarajevu. Profesor je sociologije i dugogodišnji pripadnik Specijalne jedinice Ministarstva unutrašnjih poslova Bosne i Hercegovine. Kao istaknuti sportista - alpinista učestvovao je u osvajanju Mont Everesta.

Idem prema bazi, a noge mi ovolicne. Šta će mi reći specijalci? Čime će me smatrati? Hoće li me prihvatiti? Otišao sam kad... Ostavio ih.

Prilazom srećem njih nekolicinu. Gledaju me zamađeni su. Nijedan ne okreće glavu. Pero Paradžik, stari specijalac, srdačno me pozdravlja. Ostali također. Krasno!

No, trebam se suočiti sa Vikićem. Idem pravo prema sobi u kojoj je on. Prolazim pored Gare. Začuden je. Podiže se i gleda me. Smiješi se. Zbilja, krasno! Dižem ruku u znak pozdrava i produžavam. U sobi je Vikić. Sa nekim razgovara. Stoji. Na licu mu ne mogu vidjeti nikakav znak. Pružam mu ruku: - One noći si ti tražio da ostanem. Sad te ja molim da me primiš u jedinicu. Nikakva funkcija me ne interesuje, osim mjesta u Specijalnoj. Komandant pruža ruku, grli me, osmjehuje se:

- Dobro došao. I Zoka je sa njim. Urla. - Jesam li vam rekao da će se vratiti! Silan teret mi je spao sa duše. Bojao sam se da me ne odbiju. Ipak, napustio sam ih kad im je bilo teško. Mogli su mi reći da je sad prekasno. Ali nisu. Uplovio sam u mirnim vode. Iako se u gradu čuju pucnjevi i detonacije, uključivanje u ovu jedinicu smiruje me. Trčim u magacin, zadužujem oružje i uniformu. Džemo, vispren, spsoban logističar ostavio mi je sve što treba. Kaže da je znao da ću se vratiti. Čičak mi donosi čizme, iste one moje kojima sam "gazio" posljednju godinu dana: - Htio ih je Karišik uzeti, ali mu nisam dao. Ganut sam. Zoka me vodi u biblioteku. Tu ću spavati. Susrećem se sa prijateljima. Osman i Nusret, braća piloti. Od prvog su dana rata u jedinici, sa svojim oružjem. Danas je 10. april 1992. godine. U Sarajevu sam. Sad mogu normalno disati, jesti, spavati... boriti se.

Sedam dana bio sam izbjeglica. Avionom, a ne pješke sa zavezljajem, otišao sam. Živio tih sedam dana u blagostanju, okružen prijateljima. Ništa mi nije nedostajalo, osim... osim svog grada. Nisam mogao disati, jesti, spavati. Prve noći u svom gradu, spavam kao novorođenče. Mislio sam da ću odmah morati na front, u borbu, na metak. Želio sam suočiti se sa tim spodobama bradatim. Da li na Lapišnici, na Faletićima, oko Ilidže ili bilo gdje u Sarajevu, ili oko njega? Želio sam odmah "upoznati" snagu i vještinu tih rantika koji su zasuli Sarajevo granatama i probudili ga iz sna. No, želja je ostala želja. Prije toga morao sam upoznati njihove dugoruke "junake", bacače mina i njihove snajperiste podmulke.

Ovi drugi su se osilili, posebno prvih dana rata. Pucnjevi su odjekivali u raznim dijelovima grada. U njihovom dejstvu nije bilo sistema, i upravo je na takav način

odgovoreno. Telefonski pozivi građana dolazili su u naš centar. Svaki je ozbiljno shvaćen, ali je većina informacija bila nepotpuna. Znali smo zgradu, ali je to malo vrijedilo kad je u zgradama bilo po pedesetak stanova.

Građani su to razriješili na dva načina: prvim da intenzivno osmatraju sumnjivu stranu zgrade i da nam serviraju tačno mjesto odakle "dere" snajper, i drugim, daleko efikasnijim načinom, da takvo mjesto odmah prijave obližnjem štabu teritorijalne odbrane. Prije nego što bismo mi stigli, građani bi sami upadali u takav stan i, hvatajući ubice na djelu, bacali ih kroz prozor. S obzirom da su snajperska mjesta idealna na višim spratovima, takva gađanja ubica sa razgnjevljenom masom bila su im kranje neprijatna.

Dvojicu su doveli: braću Gluhović. Inspektor kriminalističke policije ispitivao ih je. Sa takvom preciznošću opisivali su svoja djela, svoje pogotke, ponašanje žrtve, broj žrtava, njihov uzrast, spol, način gađanja, da mi je mučninu zamijenilo pitanje: da li je sve ovo istina ili su prije mučeni i tako priznaju sve odreda.

Tek kada su počeli objašnjavati svoj trening, osam mjeseci prije rata; upucavanje optike, mjesto gdje su trenirali, način okidanja, stav u gađanju, ritam disanja, brzinu gađanja, svoje instruktore... Tađ sam povjerovao. Njihovi instruktori bili su... naši bivši specijalci. Jedan od telefonskih poziva upućivao je na drugu vrstu akcije. Poziv je došao sa Koševa i iznenadio nas. Glas je bio paničan i nerazumljiv:

- Napadaju nas... nekoliko, provaljuju u zgradu, blizu bolnice... Še Pijade...

Veza se prekinula, a Zoka je odmah pozvao dio jedinice.

- Zar su se toliko spustili?

- Pa tu mi žena stanuje!

- Čija žena?

- Ma pusti ženu, pomakni se.

Pitanja, komentari, sabijanje više specijalaca nego što auto može primiti i jurnjava po uskim uličicama. I ja sam uspio uletjeti u Zokino auto. Negdje blizu bolnice metež. Zoka ide sa jedne, a ja sa druge strane zgrade. Ubacio sam metak u cijev i trčim do čoška. Brzo izvirim i vratim glavu iza zida. Sa mnom je još pet, šest specijalaca. Ova strana zgrade je čista. Dvojica pretrčavaju do druge, bočne zgrade i pokrivaju nam izlazak. Prebacujemo se do slijedećeg čoška i trzajem glave naprijed - nazad osmatram otvoreni prostor. U trenutku memorisah Blaža kako izliječe sa puškom i dere sa na dvojicu naoružanih osoba koje pokušavaju provaliti vrata haustora:

- Baci oružje, baci oružje!

Treći bježi prema nama i naliječe na Jandru. On ga udarcem kundaka pobjavljuje na tlo i nogom mu izbija pušku iz ruke. Blažu neko pomaže da sveže prvu dvojicu, a Zoka urla: - Šta je, šta je, hoćete li da vam glavu prosviramo? Napadate pošten svijet!

On je izgleda prvi vidio da je zabuna u pitanju. To su bili naši, zelene beretke, koji su naletjeli na lažnu dojavu i tragajući za snajperistima udarili na kuću našeg kolege. Njegova žena samo je uspjela dati naš telefon komšiji i "oduzeti se". Morali su je vodim i šećerom vraćati sebi, a mi smo ipak priveli "napadače" i završili saslušanje. Taj incident i moja prva "akcija" završili su se poznanstvom sa njihovim komandirima Dinkom, koji je naknadno došao, preuzeo svoje ljude i pomalo uvrijeđen otišao. Kasnije će Dinko prijeći u Specijalnu jedinicu i postati jedan od mojih najboljih boraca, komandira.

U grad je došlo proljeće. Park ispred naše baze prepun je zelenila. Divna zaštita od neposrednog preciznog gađanja sa padina Trebevića. Između drveća, sa strane široke ulice vidni natpisi "MINIRANO" ne dozvoljavaju kretanje građanima, i ujedno nas osiguravaju od ataka diverzantske grupe

iz tog pravca. Ostale prilaze pokrивamo našim ljudima i psima čuvarima. Šarplaninci: Dingo, Rambo, Dik, Din, Aba i vučjak Gudo izazivaju strahopoštovanje.

Ulice su prepune ljudi. Pokušavaju doći do novina, cigareta, hrane. Susreću se, prepoznaju prijatelje, grle se, pitaju: - Jesli li živ?

I rastaju sa istim brižnim pozdravom: "Čuvaj se!"

Tako i ja. Obukao sam se sportski. U jakni nosim motorolu stalno uključenu, bombu, za pojasom pištolj sa rezervnim okvirom. Povremeno sam zanesen ljepotom moga grada, susretima sa prijateljima, razgovorima, a onda se trgnem i pažljivijim kretanjima osmatram ulice, prozore, lica prolaznika. Ne dozvoljavam da mi se iko duže vremena kreće iz leđa. Stanem, propustim prolaznike i nastavim šetati. Uobičajene mjere predostrožnosti ne umanjuju moje zadovoljstvo u šetnji gradom. Naoružani ljudi stoje u grupama, i to kazuje da je u blizini jedna od štabova TO-a. Neki su u policijskoj uniformi, drugi u farmerkama i jaknama. Nikoga ne vidim u sivomaslinastoj uniformi. Pripadnika JNA u gradu nema. Ne izlaze iz kasarni. Averzija prema njima primjetna je. Na prsima naoružanih ljudi akreditacije: znači "POLICIJA" ili "ŠTAB TO..." među njima mnogi poznanici, prijatelji. Šetam, sve do poziva sa motorole.

U bazi je slano stanje pripravnosti. Podijelili smo se po interventnim ekipama. Jedna je uvijek na terenu: krstari gradom u lovu na

snajperiste, a

druge su pod

oružjem i

odmaraju se u

bazi. Tih dana

sazano sam da

nisu svi specijalci

- Srbi otišli u

četnike. Ostao je

Slavko. Isti onaj

koji je spavao u

Vikićevoj sobi, kad

smo se zezali sa

"hapšenjem"

Karišika. Ostao je

u Dobrinji.

Pozivam ga:

- Kako si mi,

Slaviša?

- Nisam dobro,

Gafa.

- Šta je?

- Prolupao sam ti.

- Kako?

- J..... Gafa. Loše

je, i eto...

Čujem da uzima

apaurine šakom.

Prije rata je radio

u Specijalnoj kao

sanitetlija. Imao je

dobre veze kod

svih funkcionera.

Prvi je bio u svim

kadrovskim

kombinacijama, i

za sofrom. Onako

podebeo ostavljao

je utisak

dobroćudnog

čovjeka, ali su

mnogi specijalci

zazirali od njega.

Vikić ga još vodi

na spisku

specijalaca.

Trenutno je na

bolovanju.

U štabu naše

jedinice gužva.

Mnogi dolaze

komandantu

Vikiću. Iz MUP-a,

iz TO-a, iz

Patriotske lige, građani, političari, sportisti, intelektualci... U njega gledaju kao u Boga. Savjetuju se s njim, pitaju... Uvezeni smo sa svim naoružanim jedinicama patriotskih snaga odbrane grada. U štabu satelna dežura jedan komandir Specijalne i jedan iz PL-a. Večeras je sa mnom Stevo:

- Dobro, Stevane, Patriotska liga mi nešto plaho zvuči. Šta ona radi od kada postoji? - Nisam ja nikakav Stevan. Meni je ime Se... moje konspirativno ime je Stevo, duze, ... gospodine Gafiću...

- A kako ti je pravo ime?

- E, to je tajna. Nije još vrijeme za to. A PL ti je, moj duze, pardon, gospodine, da, tako gospodine, PL je... patriotska liga svih patriota, građana Bosne, koji se bore protiv četnika, koji se bore protiv ubijanja i uništavanja muslimanskog naroda, koji se bore za demokratiju, za nezavisnu...

- Je li za nesvrstanu... Šalim se, pazeci da ne pretjeram, da ne uvrijedim ovog čovjeka, tajanstvenog, ali vidim poštenog i hrabrog borca.

- Ne, nikakva nesvrstana BiH. To ti je komunistička podvala. Vidim ja, mlad si ti, i tebe su komunisti prevarili, ali neka, nadočeš, doći ćeš i ti "tobe". Svi ćete vi doći u pamet kad na svojoj koži osjetite šta znači ideja o stvaranju velike Srbije. A BiH treba da bude svrstana među sve demokratske zemlje na kugli zemaljskoj. - A kolko je tebi godina? Ne bih ja rekao da si ti stariji...

- I to je tajna, mladiću. Agenti KOS-a sve žele da znaju...

- Pa ne misliš valjda...

- Ništa ja ne mislim. Nemoj ni ti misliti, ništa nemoj misliti, ali ne smiješ svakom vjerovati. Dosta više priče, hajmo da zapalimo.

Pripaljuje mi cigaretu. Duboko udiše dim, gleda me. Napolju, izdaleka dopiru pucnjevi. On se ne trza. Samo stavlja ruku na pušku i ispitivački me gleda.

- Otkad si ovdje?

- Evo, odmalprije.

- Ma ne to, nego gdje si bio prvih dana rata?

- Bio sam u Skoplju, u Beogradu...

- Štaaa, u Beog... U Beogradu?

- Samo što nije poskočio. Gleda me otvorenih usta, vjerovatno u meni "prepoznaje" agenta KOS-a i ne može da se snade.

- Ma dobro. Stevo, ja sam kod Vikića već sedam godina, nemoj se uzbuđivati. Tamo sam bio na tjanom zadatku, ne mogu ti reći...

- Ahaa. Dobro. A ima li tamo naših?

- Ima.

- Ma da, tanki su oni. Ma kakve ćete, papani, mi ćemo njih "šen-pen" ... začas.

Udara rukama, dlanovi otklizuju jedna od drugi. Čini to dva puta i pokazuje kako ćemo mi njih srediti za čas.

Ja se ne slažem sa njegovom optimističkom prognozom i objašnjavam mu da je njihova JNA i da ja mislim...

- Ma nemaš ti šta da misliš. Opet ti misliš. Vi komunisti samo mislite. Pušku u ruku i da im j..... maj... Aaaa, "Tobe ja Rabbim, tobe estakfirullah". Opet ja... ma nema ti šta drugo

(nastavak na slijedećoj strani)

MALËSIA
TOUR & TRAVEL SERVICE CO.
2472 Arthur Avenue, Bronx, NY 10458

Real Estate Mgmt. • Tour • Travel • Albakos Import/Export

PUTUJTE SA NAMA

New York

* SARAJEVO.	\$600 + Tax + Week.
* SKOPJE	\$600
* TIRANA	\$600
* ZAGREB	\$560
* DUBROVNIK	\$625
* PODGORICA	\$725

DETROIT ILI CHICAGO ZA PODGORICU \$900 + Tax + Weekend

Cijene za period od 15. Juna do 6. Sept. 2000

New York

* SARAJEVO.	\$800 + Tax + Week.
* SKOPJE	\$800
* TIRANA	\$800
* ZAGREB	\$700
* DUBROVNIK	\$785
* PODGORICA	\$850

NAZOVITE
Tel. (718) 220-5000

NAZOVITE
Tel. (718) 220-5000

(nastavak sa prethodne strane)

nego da svaki Musliman...

- Misliš svaki građani BiH...

- Svakako, svakako, gospodine. Dužnost je to svakog građanina. I njegovo pravo da brani svoj narod i svoju zemlju.

Naš razgovor su prekidali telefonski pozivi: građana, iz štabova TO-a, iz našeg centra veze, ali je ovaj posljednji poziv prekinuo, na duže, naš razgovor. Iz stanice policije Novi grad javljaju da su primijetili dva kamiona, prepriječena na putu za Dobrinju, a neposrednoj blizini doma zdravlja na Mojmilu.

- Pa uzmite treći kamion i odšlepajte ih - sugerisem dežurnom, a on mi objašnjava da je patrola išla i da je neko pucao na njih. I dodaje, da je to isto ono mjesto gdje je prošlog mjeseca bila barikada.

Nazdravljaj!

Još je noć, pred svitanje. Budim komandanta i tražim njegovu saglasnost da pošaljem interventnu ekipu da vidi šta je to.

- Neka ih vodi Zoka - odlučuje komandant. Odlaze sa tri vozila. Pratim ih na vezi i slušam njihovo komuniciranje. Ubrzo prelaze sa radnog kanala, repetitora, na smplex, direktnu vezu za manje udaljenosti. Predaleko su za mene. Loše ih čujem. Razaznajem da je mirmo, da u okolici nema nikoga i da neko ide do kamiona. Tada su njihovi glasovi postali nerazgovijetni. Osjetilo se uzbuđenje, a čuli su se i pucnji. Pokušavao sam kazati da se izvuku na sigurno, što je bilo deplasirano od mene, a i Jandro me grubo prekinuo sa porukom da se ne miješam jer im treba čista veza. Ostavljam ih na miru i ubrzo se telefonom javi Zoka sa Traumatologije. Puše kao kočijaš. Ostavljam Stevu u štabu, sjedam u neko auto i vozim kao lud.

Na traumi Jandro leži na stolu, a doktor mu sređuje ranu na ruci. Prostrijelna rana nadlaktice. Kost nije oštećena metkom. Doktor je provukao gazu kroz ranu, polijeva je nekim antiseptikom i čisti je kao što se čisti cijev puške. Jandro škrguće zubima i objašnjava mi da je metak dobio na samom kamionu. Pucali su iz Nedžarića. Zoka je uzbuđen:

- Zaseda, Gafa, klasična zaseda postavili su kamione i čekali nas. E, neće tako proći... Srećom, nema više povrijeđenih. Prebacujemo Jandru u bazu, a Zoka sprema kompletnu ekipu. U domu zdravlja ostala su nam četiri čovjeka. Nisam siguran da li su ostali da ne dozvole prodor četnika prema Mojmilu ili se ne mogu izvuci. Idem i ja sa njima, "na lice mjesta", da vidim šta se dešava. Stevo me velikušno pušta. On će sam moći dežurati.

Jurimo pustim ulicama. Jutro je već uveliko. Behar je bijelio na drveću pored Televizije. Prolazimo kroz Alipašino Polje i ulazimo u Mojmilu sa istočne strane. Pucnji dolaze iz Nedžarića. Nekolicina naoružanih građana odgovaraju vatrom iza zgrada. Prepoznajem jednog momka, dječaka, Rusu, iz mog komšiluka. Uzdržavam se od komandovanja, jer Zoka vodi akciju ali šaljem dvojicu naših snajperista na obližnje zgrade, da nas pokrivaju. Zapriječeni su im kamioni kao na dlanu.

Sa nekolicinom specijalaca pretrčavam do doma zdravlja. Kamioni su nam iza leđa. Zoka sa svojom grupom lijevo je od mene, također iza doma. Zid koristim kao zaklon i dolazim do čoška. Osmatram i očekujem da ću vidjeti mjesta dokle oni pucaju po nama. Ispred su privatne kuće, u nizu poredane. Blijesci dolaze sa prozora. Daljina je manja od sto metara. Prebacujem na rafalnu paljbu, na trenutak se otkrivam iza čoška i kratkim rafalima pucam po prozorima.

Na lijevoj strani jednu kuću osvijetli jaki bljesak, obavi je oblak dima i prašine i detonacija dođe do mene. Staklo me posu po kosi. Povukoh se dublje iza čoška a staklo me ponovo zasu. Nikakve detonacije nije bilo. Brzo pretrčah do ulaza u dom i nadoh jednu grupu strijelaca. Zaklonili su se od vatre iz Nedžarića ali ni njima, kao ni meni nešto nije potpuno jasno. Stakla prozora iznad naših glava sasipaju se i unutra i vani, čujemo bijuk metaka, a to može značiti samo jedno:

- Pucaju na nas i sa Mojmila i iz Vojničkog. - Pucaju iz onog plavog nebodera - neko reče.

On nam je bio iza leđa i sa njega su trebali "derati" naši snajperisti. Umirujem ih, a jedna od njih mi se javlja:

- Evo nas ovdje.

- Što niste na plavom neboderu - pitam ljutito.

- Bila su zaključana vrata, nisu htjeli otvoriti odgovaraju uglas. Sad i oni shvataju kakvu su grešku napravili.

- Ne stojte na jednom mjestu, krećite se. Vas dvojica pokrijte svaki prozor na "Plavom" ako se puška javi, i posljednji se izvucite. Izvlačimo se iz ovog kruženja, pretračavamo cestu, spajamo se sa Zkoninom grupom. Oni su četnike dobro udarili. Čuli su ih kako kukaju. Kristijan, Haris, Junuz i Ibro izvukli su se iz okruženja (dakle, četverica naših nisu mogli vani, iz doma zdravlja, zbog njihove vatre)!, a posljednji je ručnim bacačem pogodio onu kuću. Kad je sa drugom granatom okrenuo cijev na drugu kuću, na prozoru se pojavilo dječije lice.

- I...?

- Nisam mogao.

- Neka nisi.

- Dobro smo ih rasturili - kaže Zoka.

- Ima nama još brisanog prostora - reče Mušan.

- Šta ćemo sa kamionima? - neko pita.

- J... ih, neka ih noćas naši zapale...

Naši snajperisti čitavi su došli do nas. Ostavljamo još trojicu da glavninu pokrivaju u pretrčavanju. Ispred nas je travnjak i ulica. Samo željezni stubovi rasvjete mogu nas zakloniti. Jaka, ali nedovoljna zaštita. Prebacijum se među posljednjim. Cik-cak pretračavanje beskonačno traje. Meci zvižde oko mene. Sklanjam se iza jednog stuba, dahćem i svaki čas očekujem da me pogodi. Oni pucaju na nas iz svih oružja. Napuštam ga i pretračavam do drugog. I on je loš, ali su oba u liniji prema Nedžarićima. Do mene dođoše Džemo i Mušan. Prvi je čučnuo do mene. Da budemo manja meta. Upororavam ovog drugog da ne stoji, da...

Tad ga je pogodilo. Metak je prošao iznad moje glave i udario Mušana. Njegova ruka podigla se od udarca i klonula. Staklo me poslalo po mojoj glavi. Ranjenik je stajao na nogama. Uzviknuo je iznenađen:

- Pogodi me!

Niz ruku mu je potekla krv. Povukao sam ga prema sebi, i počeo podizati rukav. Nije išlo. On je hladnokrvno izvadio nož i pružio mi ga. Ispod rasječnog rukava, sa unutrašnje strane lakta bila je rana. Pomislio sam da mu je lakat smravljen. Prvi zavoj sam prekinuo. Bio je star, istruhnuo. Džemo mi je dodao svoj i isto se desilo. Ranjenik je bio toliko priseban da zdravom rukom pritisne jastuče zavoja na ranu.

- Džemo, idi ti sa njim a ja ću ponijeti pušku. Otišli su.

Pucnji naših po njima imaju drugi zvuk. Brojni su, ali ne kao njihovi. Po kiosku udaraju meci. Staklo pršti.

Nikakko se ne mogu načuditi kako me ne pogode. Posljednje metre prije Velike dvorane naselja Mojnilo pretrčavam sa glupom mislju: sad će me, kao u filmu pogoditi.

Nije, srećom.

Ponovo sam na Traumi. Isti ljekar previja Mušana, jednog od najboljih specijalaca. Momak i po. Sposoban. Silna je energija u njemu, ali ponekad zna nekontrolisano iscuriti. Dobro podnosi ranu. Lakat mu je čitav. Olovo je ostalo negdje u zidovima kioska, a njega je pogodila spljoštena, šuplja bakarna košuljica veličine jednog centimetra. Njegova sreća. Osmehuje se:

- A mogla se zaustaviti u tvojoj glavi.

- Mogla je.

- Da nisi čučnuo...

- Jah.

U bazi, komandant se ljuti.

- Više nigdje nećete ići bez izviđanja i isplanirane akcije.

Ima pravo. Bar što se tiče drugog odlaska. Otišli smo bez pripreme, kao da se raja sakupila da nekoga prebije... Srce je bilo vruće...

Ova barikada će dugo vremena odsjeci put za Dobrinju. Na njoj će izginuti na desetine ljudi, a stotine će biti ranjeno. To mjesto biće kobno za PRENJA 2.000... ali o tome poslije.

SARAJEVSKI RULET 1,
2 i 3 i ODISEJA 7000možete naručiti na E-mail
adresu:
gaficm@bih.net.ba

Alba Productions

Professional Video & Photography

**Vasa najdraza veselja
zaslužuju biti u rukama
profesionalaca...**

za povoljne cijene pozovite **718 769-1409**
AMIR SUKALIC **917 439-4971**

Iako je formirana zajednička firma OD OBNOVE SARAJEVSKOG "BRISTOLA" NEMA NIŠTA

Odgovornost direktora i predsjednika upravnih odbora

Zbog trenutne situacije u preduzeću "Bristol" koja, kako je ocijenjeno, sprečava porces privatizacije, Agencija za privatizaciju uputila je zahtjev Kantonalnoj vladi da razmotri informaciju o trenutnom stanju sa zajedničkom firmom koju su osnovali "Bristol", "Holidej In" i strani partner INPRO još u decembru 1996. godine.

- Namjera je bila da se zajedničkim sanagama izvrši rekonstrukcija hotela i formira zajedničko preduzeće. Međutim, suština problema je u tome što se do današnjeg dana "Bristol" ne obnavlja - naglasio je premijer Beriz Belkić.

Donesen je zaključak da se direktori preduzeća i predsjednici upravnih odbora u roku od sedam dana izjasne ima li nešto od tog projekta zajedničke firme. Ako ima, neka odmah počnu da rade, a ako nema, neka predaju programe privatizacije Agenciji.

Vlada bi u drugom slučaju pokrenula pitanje odgovornosti direktora i predsjednika upravnih odbora zašto se ova situacija razvlačila četiri godine.

HALAL MEAT

JEZERO

GROCERY & MEAT

* Halal meso

* Suho meso

* Sve vrste sira

* Razne poslastice

2323 65.St.
Brooklyn, NY 11201
Tel/Fax: (718) 375-6999

21-01 24. Avenue
Astoria, NY 11102
Tel. (718) 721-7777
Fax (718) 545-3419

Riccardo's by the bridge

**VAŠA SVADBA ĆE BITI
NEZABORAVNA ako je organizujete
u našem RESTORANU**

- * Luksuzna dvorana za 450 osoba
- * Veliki podijum za igru
- * Osoblje u potpunosti poznaje Bošnjačke i Albanske svadbene običaje
- * Besplatan veliki parking za sve goste
- * Prihvatljiva cijena za Bošnjački džep

Kada pripremate svadbena veselja, rođendane, koncerte ...
A želite da se dobro zabavite uz pjesmu i igru samo pozovite

Orkestar

VESELI PLAVOGUSINJANI

Mirsad
MIKI
Kolenović

Bio kuća

MIKI

SAMO NAZOVITE
I MI SMO TU
Tel: (718) 220-0725
Tel: (718) 561-1638
Beep: (917) 884-4468

svuda

Putujte sa nama!

BiHTravel.com LCC
www.bihtravel.com

BiHTravel.com LCC

4622 Morganford Rd.
Tel/Fax: (314) 351-6200

CIJENE LETOVA U VREMENU IZMEDJU 04/01/2000 - 06/15/2000

	SARAJEVO	ZAGREB	BEOGRAD	SKOPLJE
ATLANTA	\$640	\$590	\$640	\$750
CHICAGO	\$640	\$560	\$690	\$630
NEW YORK	\$610	\$642	\$595	\$550
ST. LOUIS	\$670	\$601	\$730	\$710

Navedene cijene su bez aerodromske taxe.

Mi nudimo prodaju karti iz Sarajeva i Zagreba za USA.
Kod nas mozete napraviti rezervacije za ljetovanje
na Jadranu po najpovoljnijim cijenama.

DA LI IMATE POTESKOCA SA ENGLISKIM JEZIKOM ?

Rijecnici sadrže preko 475.00 riječi i izraza, 36000 medicinskih termina, 29000 termina za biznis, 28000 pravnih termina, više od 2000 popularnih idioma, nepravilne glagole, TOFEL test, CD.

ESC200D - \$ 119.95

ESC600T - \$ 249.95

Rijecnik sa izgovorom

DA LI IMATE KOMPJUTER ?

Kod nas mozete kupiti kompjuter po želji, sa svim komponentama koje se danas mogu naci na trzistu i to sa garantovano najpovoljnijim cijenama. Dostava besplatna, gdje god da se nalazite. Informacije i porudzbe na :
tel. : 1-636-458-3450, fax/tel.: 1-636-273-4443 e-mail : info@bihtravel.com

Auto Care

PUTICA LTD.

196-41 Northern Blvd.
Flushing, New York 11360

(718) 357-3950

**COMPLETE AUTO SERVICE & REPAIRS
COMPUTER DIAGNOSTICS, A/C, INSPECTION**

ROCHESTER - NEW YORK

BOSNA NA VRHU TABELE

Rocester district nog.liga

Stadion Densmore park

Gledalaca oko 400

Sudija: Jack Rock

Bosnian S.C. Obradović 7, Sidran 8, Džaferović 7, Zelenjaković 7, Husejnović 8,

Heganović 7, Bijelić 7, Bešlagić 7, Mujezinović 8, Čelik S. 8, B. Bodulović 8, Jolić 8

Strijelci: 1:0 Čelik S, 2:0 Bodulović B, 2:1 Boughter, 3:1 Bijelić

Izveštava: Mensur Bajric

Današnji susret sa starim rivalom u redovima bijelo plavih Ljiljana, očekivao se sa velikom željom i htjenjem za revanšom. Naime u prošlim sezonama, ekipa Spencerport Storm_a, pobijedila nas je dva puta i to dva puta uz pomoć prisutnih sudija. Kako nebi došlo do nepotrebnih situacija na terenu uslijed provociranja od strane protivnika, ekipa se tokom sedmice pripremila kako fizički tako i psihički. Sam početak susreta mirisao je na oštru i bezpoštednu borbu dva rivala do posljednje minute, što se na kraju i obistinilo. Kako se protivnici današnjeg susreta izuzetno poznaju tako ni za jednog od trenera nije bilo nepoznanica. Naša dvojica najubojitih napadača, Boki Bodulović i Nersal Mujezinović imali su striktno flastere po čitavom terenu, pa se dolazilo u situaciju da ponekad i dvojica protivničkih igrača čuvaju svakog od njih ponaosob. Ali pored takve igre

Spencerport Storm_a na pogodak se nije čekalo dugo. Iz jedne lijepe izrađene akcije trojice četvorice igrača našeg tima došlo se i do vodstva u našu korist. Kako svakog novog susreta bljesne novo ime, tako i danas igrač utakmice Čelik Sumedin (samo 18. godina) to pravilo ne remeti. Odigravši danas zadnjeg vežnog, što u pravilu igraju najiskusniji u ekipi, dokazao je kako se lopta, a sa njom i sam igrač prebacuje sa jedne na drugu polovicu terena. Započeo je akciju negdje u dubini naše polovice, odigrao dupli pas sa prednjim veznim (Heganović Jasmin), ovaj ga šalje u for, koji on znalački iskorištava. Dribla jednog, potom drugog, odbrambenog igrača gostiju, i onda u maniru Safeta Sušića sa oko 16 metara plasira loptu u donji kut golmana Spencerport torm_a. Nakon pogotka i vodstva od 1:0, naši nogometaši uslijed teškog i tvrdog terena, pa i nesnosne sparine ubacuju u drugu brzinu i na odmor dlaze sa "samo" 1:0. Nastavak utakmice protiče u početku u anemičnim napadima naših i dobre odbrane gostiju. Kako

i ovaj izvještaj pišem za vrijeme same utakmice, mislio sam da neću imati više šta napisati. Ali "nikad ne reci nikad!!!" U 60. minutu, zlatni dvojac Mujezinović i B. Bodulović preokreću igru uz suradnju Čelika i Bijelića iz monotonije u totalnu ofanzivu. Atakuju na gol iz trenutka u trenutak, i 60. minuta 2:0. B. Bodulović se iskrađa odbrani gostiju, koji su nevješto namjestili ofsajd zamku, sudije ne reaguju na ofsajd, lopta u mreži. U Bokijevom stilu. Kako poslije neiskorištenih šansi dolazi obično kazna, to se desilo i našima. Naočigled bezazlen centaršut, naša odbrana traljavo reaguje, natrčava igrač gostiju, Boughter, i smanjuje na 2:1 u 75. minuti. Petnaest minuta do kraja je 15. minuta neizvjesnoti, jer 2:1 je naopasniji rezultat. Shvativši da je veliki ulog izgubiti bod od direktnog rivala za prvo mjesto, naši znalački pariraju u 90. minutu preko Bijelića, čak i povećavaju rezultat na 3:1. Tri nova boda, prvo mjesto bez poraza je sačuvano.

CHICAGO - ILLINOIS

Izveštaj o sportskim zbivanjima

Sunday, June 18, 2000

National Soccer Lige-Chicago Major Division (Peto kolo)

N.K. "LJILJAN" Chicago - C.D. "TAXIMAROA"

4

:

1

Izveštava: Hasan Maksumić

* Gledalaca nekoliko stotina

* Strijelci: Sva četiri gola za N.K. "LJILJAN" postigao Omer Hadžić

* Sudije: Glavni- Ricardo Lijaca, sa pomoćnicima Kikić i Thaler

N.K. "LJILJAN" Chicago: Topić, Zolja, Jakupović, Sejdinović, N. Hodžić, Krdžalić, Kisija, O. Hodžić, Uzeirović, Fazlagić, Dedić, Aljmani, Mehanović, Golja, Babača, Sadžak

N.K. "LJILJAN" se nakon petog kola nalazi ubjedljivo na prvom mjestu sa osvojenih 15 bodova sa dvije zaostale utakmice.

U sljedećem kolu se sastaju sa F.C. "UNITED" Chicago u nedjelju, juna 25, 2000 u 3:00 P.M. na stadijumu St. Paul Woodc (Okton Street- Morton Grove)

Chicago - First Division

N.K. "BOSNA" Chicago - S.C. "HONDURAS"

0

:

2

Stadion: Montrose/ Cumberland, Satnica: 5:00 P.M.

NK "BOSNA": Ejupović F., Sivac E., Mujanović F., Šehović A., Memić E., Vojniković A., Šorlija Dž., Fikić E., Kičić I., Čehaić A., Jašarević E., Rahmanović J., Garibović M.,

Kekić S., Makelić D., Adžamija S., Karić A.

U sljedećem kolu, nedjelja- juni 25, 2000 u 5:00 P.M. na terenu Lincoln/Octon,

N.K. "BOSNA" se sastaje sa ekipom S.C. "TRYCICLE" Chicago.

LONDON, ONTARIO - CANADA

Izveštava: Izet Čerimagić

CHATHAM EXPRESS - BOSNIA

0

:

1

NOGOMETNA UTAKMICA PREMIJER LIGE ZAPADNOG ONTARIA (Šesto kolo)

Stadion: Thames Campus - Chatam; Gledalaca: 300; Vrijeme: Sunčano; Teren: Dobar; Sudija: Wayne Sharp 5; Pomoćnici: D. Grassie 5 i T. Goncalves 5 (Svi iz Chatama); Žuti kartoni: Foster (Express), Selimović i Rešidović (Bosnia); Strijelac: Edin Išović u 31 minuti; Igrač utakmice: Benjamin Mešanović (Bosnia)

Express: R. Kelp 7, King 6, Kenedy 6, Edwards 7, Evers 6 (Reis 6), D. Kelp 6 (K. Raspburg 6, Scade 6, Huynh 6 (Foster 7), Perry 6 i Muddle 7, Trener: Martin Aarts

Bosnia: Mešanović 10, Čekić 7, Emir Išović 6 (Sadiković 6), S. Čosović 7, Ferhatović 7, M. Čosović 7, Edin Išović 7, Varga 6 (Brdarić 6), Selimović 7, Uz 6 i Rešidović 7, Trener: Damir Mešanović

U šestom ovosezonskom pokušaju Bosna je uknjižila prvu pobjedu i tri velika boda. Junak utakmice u Chathamu bio je oporavljeni golman Benjamin Mešanović koji je zaslužio čistu desetu. Bravuroznim intervencijama odbranio je dva udarca sa bijele tačke i bio nesavladiva prepreka za nogometaše Ekspres-a. Zaprijetili su

ozbiljnije prvo nogometaši Bosne preko najboljeg strijelca Edina Išovića tek u 23 minutu. Rayan Kelp je tek iz drugog pokušaja ukrotio njegov udarac sa nekih 16 metara iskosa. Osam minuta kasnije gosti postižu pogodak. S. Čosović je uzeo loptu Scadeu ispred šesnaesterca Bosne i uposlio kratko Ferhatovića koji je odmah šalje Edinu Išoviću. Varka i bijeg po desnoj strani,

uslijedio je oštar udarac sa ivice kaznenog prostora i velika radost momaka u bijelim majicama - 0:1. Majstoriski. U nastavku, sudijska trojka na čelu sa Sharp-om čini sve da domaćinu omoguće izjednačenje. Sramotno je bilo dosuđivanje prekršaja, posebno jedanaesterca prvo u 55. A potom i u 65. Minutu.

Očigledne faulove na Čekiću i Ferhatoviću Sharp je vidio obrnuto pa su i domaćini izgledali začuđeno njegovim "poklonima". Oba udarca Huynh-a sa bijele tačke ukrotio je raspoloženi Mešanović koji se na kraju ovog uzbudljivog susreta našao na ramenima suigrača koji su uz gromoglasno skandiranje navijača Bosne

ispraćeni sa igrališta. Radost prve pobjede očita je na licu mladog šefa stručnog štaba Damira Mešanovića koji kaže: - Čestitam momcima, izdržali su sportski do kraja sav teret ove čudne utakmice. Raduje ova pobjeda koju smo toliko željeli posebno pred narednu utakmicu sa Wallaceburg-om. Zadovoljan sam i očekujem više jer imamo potencijala koji to obećava.

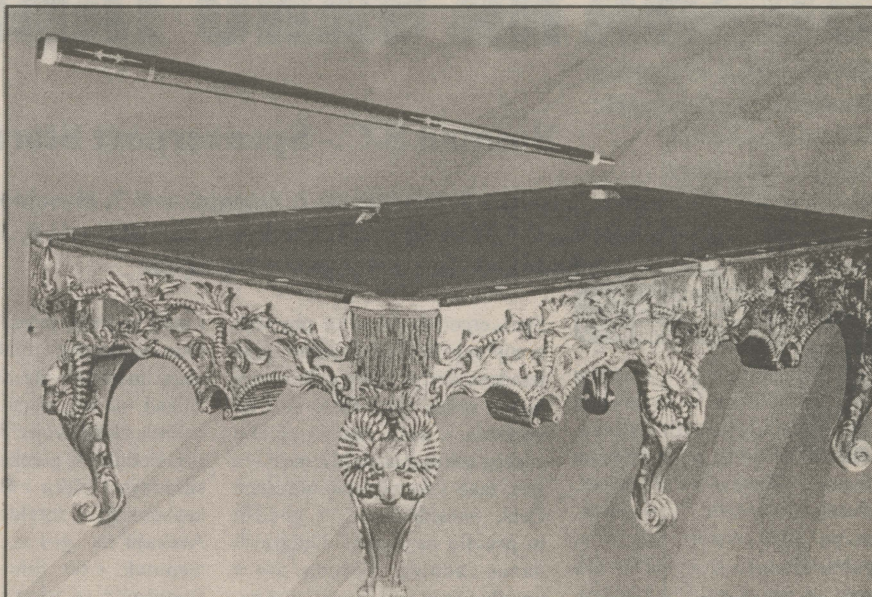
IZ GINISOVE KNJIGE REKORDA

LICE SA NASLOVNE STRANE

Elizabeth Taylor je od postojanja američkog revijalnog magazina "Life" na naslovnoj strani bila 11 puta. Više nego ijedna Holivudska zvijezda do sada.

Elizabeth Taylor je počela svoju filmsku karijeru 1942. godine kada je imala samo 10 godina. Dobila je dva Oskara. Jedan, 1960. Godine za ulogu u filmu "Butterfield 8", a drugi 1966. Za ulogu u filmu "Who's Afraid of Virginia Woolf". Pamtiće se kao prva glumica koja je za ulogu u jednom filmu ("Cleopatra" od 1963. Godine) dobila ravno milion dolara.

NAJSKUPLJI BILIJARSKI STO

Zlatni bilijarski sto sa 18 dijamanta dizajniran je od strane "Joe Gold Cognosceti Cues" vrijedan 22.000 dolara. Napravljen je u toku 1997. Godine. Kada je završen, isporučen je izvjesnom gospodinu Keith Walton.

NAJVEĆI OMLET

Mješajući smjesu od 160.000 jaja, jedna grupa entuzijasta napravila je najveći omlet na svijetu. Isprženi omlet zauzimao je površinu od 1388 sq. feet-a.

NAJVEĆA POLJOPRIVREDNA EKONOMIJA

Možda malo čudno zvuči za ovu zemlju gladi ali Somalija je zemlja sa najvećom poljoprivrednom ekonomijom na svijetu. Sa 65% izvoza svojih poljoprivrednih proizvoda zauzima značajno mjesto u svijetu. Najveći je izvoznik banana i šećerne trske.

Dvije trećine radne snage u ovoj proizvodnji su pastiri-nomadi koji se jedva prehranjuju. Većina infrastrukture u Somaliji bila je uništena u građanskom ratu koji je počeo 1991. Godine. Posljedice tog rata još uvijek se značajno osjećaju.

NAJVEĆE ROK-NASLIJEĐE

Lisa Marie Presley, Elvisova kćerka, prikazana na fotografiji sa bivšim suprugom Michael Jacksonom, naslijedila je 130 miliona dolara. Dobila je 38 miliona na dan njenog rođenja kada je 1997. Godine napunila 30 godina a preostalu sumu će dobijati u ratama.

NAJVEĆA KOLEKCIJA PARKING-TAJMERA

Godine 1989. Izvjesni gospodin Lota Sjolin počeo je praviti čudnu kolekciju. Sakupio je kolekciju satova za mjerenje vremena parkiranja iz cijelog svijeta. Danas ovaj gospodin posjeduje 292 parking-tajmera.

NAJVEĆA SJEDELJAKA

U sklopu poznate japanske firme Nisan Motors Co. na Komazawa stadionu u Tokiju, 23. Oktobra 1982. Godine održana je najveća sjedeljka na svijetu. Sjedeljka je održana tako što je u krug sjelo 10.323 osobe i tako ostali zabilježeni u Ginisovoj knjizi rekorda.

OJ MOSTARU, MOJ BEHARU

Za SabaH Ismet Herović	PROBNI PRIMJE- RAK, UZORAK	VRSTA BILJKE, SLEČ	ŽENSKO IME	NJEMAČ. KNJIŽ. GERHA- RD	MJ. U DAGEST- ANU (G.AL.)	JAPANS- KINOVAČ	NOĆNA PTICA, EJA	OKITITI, URESITI									
VELIKA MASKA, GROTES- KAN LIK																	
DIO KONJSKE OPREME STREMEN																	
KNJIGA TUMAČ SNOVA																	
BESMISL- ENO PRIČ. TLAPA- NJE						GRČ. SL. INVALIDI- TET											
NIZ, SLIJED				OSTRVO U INDONEZ. GL.GRAD ČADA				RJ. KOJA PROT. KROZ MOSTAR	"DOKTO- R"	KAO ONAJ	ŠPAN. MUŠ. IME	TIPOGR- RADNICI, JETKAČI	POLITI	ITALIJA	JOSIP, JOŠKO (UMANJ.)	POZ. SARAJ. PJEVAČI- CA	
STARJ. NEKOG MJESTA, AJAN							AZIJSKA ZEMLJA IME PLIVAČ. LIGURIO										
Sa SabaH- om se više zna	A "NA PRIMJER"		DŽ NEVOLJ- NIK, NESREĆ- NIK		MJESTO U HRVATS. HILJADU HILJADA									OLIVER MLAKAR SVETI (TUR.)			
AZOT		DONJI VEŠ, RUBLJE DUHOVS. RUSALJ.							BUDALA- ST ČOVJEK, AKELA (MN.) LUTAL.								
SUVIŠE MILA							KRALJ. DVOR. IZ XVst. KRAJ MADRIDA OPSEG										
RT NA BOSFO- RU U TURSKOJ						ZAVRŠITI PROCES KALJE- NJA AUSTR.									AUSTRIJA GLASA- NJE ZVIJERI		
SA SabaH-om IDAN JE LJEPŠI	Ž. IME VISOKO- ŠKOLSKA USTANO- VA						ŽIVO! (SPAN.) PRIST. REALIZMA					VEZNIK GRAD U HERC. NA NERETVI		RAGUZA "BEZ OSOBITO- STI"			
STAROE- GIPATSKI VLADAR						ORUŽ. SUKOB KAT.SPR- AT (NJEM)				SREMS. MITROV. MLADO ŽDRJEBE			IME KLINTONA VRH NA ALPIMA U SLOVEN.				
IME GLUM. ŽIRADO				TUTA (MN.) ANEKSIO- NIST				VEZNIK REOMIR			TEKUĆE STAJ.GN- OJIVO RUŽA S JESTIVIM PLODOV.						
KRAĆE IME ZA KOKOŠ					VIDI SLIKU LUKA NA OSTRVU ŠIKOKU									AMERCIJ- UM MORSKI GREBENI			
PRJEDL- OG		IME FR. PISCA FRANSA VAZDUH ZRAK						ŠIPRAG, GUSTIŠ PUSTINJ.- POVO- RKA								OBIM LIRSKO EPSKA PJESMA	
NOTA SOLIMIZ- ACIJE			E.K. MOSTAR. PJES. ALEKSA			UVOJAK, PLETENI- CA Š				ARTILJ. ZRNO ISPUNJE- NO MET. KUGLAMA							
BOKSER TEŠKE KATEGO- RIJE						IND.OBL. U NJEMAČ. REŠETAR				SVIJETLI KRUG OKO GLAVE SVETACA RAONIK							
STAROG- RČ. MUZA POEZIJE						"STRANI- CA" TEN. SPORT. KLUB"			OREGON RAZVRAR, NEMORAL				BIVŠI FUDBAL. "DINAMA DANSKA				
TEMPO		ROŽNATE IZRASL. NA PRSTU ČITAVA					MJ. U RUMUNJI (B.U.)						IVANGRAD NAZIV				VRSTA ŽITARICE
SabaH	POŽUDA, MANIJA LIČ. ZAMJ.						BIVŠI IGRAČ "ŽELJEZ- NIČARA" R.O.							IRIDIJUM OMER LIVNJAK			
POKAZN. ZAMJENI- CA					VOLU- MEN	KASARN- A NA GRANICI E						PRISV. ZAMJENI- CA VOLUME- N					
DRVENA POSUDA ZA MJES. HLJEBA						POZNATO MOSTAR. ŠETALIŠ.						FUDBAL- SKLUB IZ MOSTARA					

CRYSTAL PALACE

**31-09 BROADWAY
ASTORIA, NY**

Tel: (718) 545-8402

(718) 545-2990

Fax: (718) 545-9275

ZAŠTO LUTATE?

Kad dobro znate da je
Crystal Palace
najljepše i najpovoljnije
mjesto za svadbena veselja,
kane, rođendane,
zabavne večeri, koncerte.....

**RASPOLAZEMO SA
NEKOLIKO
DVORANA I
ZADOVOLJAVAMO
POTREBE NASIH
KLIJENATA OD
50 DO 1.200
GOSTIJU**

ADRIATIC STUDIO

**17-11 65. Street
(Između 17. i 18. Ave.)**

Brooklyn, New York

Tel. (718) 816-8130

Tel. (718) 234-5210

***** NAJO I ANA SPAHIĆ *****

**NAJVAŽNIJE
TRENUTKE
VAŠEG ŽIVOTA
POVJERITE
PROFESIONALCIMA
SA 15 GODINA
ISKUSTVA**

